

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 4 (73), юли 2018 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Започна прилагането на Общия регламент за защита на данните	3
КЗЛД получи още едно признание за усилията и работата си в защита правата на гражданите	4
Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни е готов за внасяне в Народното събрание	5
Модернизирана е Конвенция 108 за защита на лицата при автоматизирана обработка на лични данни	6
Нови правила за обработване на лични данни от европейските институции	7
КЗЛД прие форма относно задължението за уведомяване за определено Длъжностно лице по защита на данните	9
Кога не е необходимо искане на съгласие за събиране и обработване на лични данни	10
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	15
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	16
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	20
СТАТИИ И КОМЕНТАРИ	75
Практическо ръководство за ИТ сигурност при обработката на лични данни	75

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ЗАПОЧНА ПРИЛАГАНЕТО НА ОБЩИЯ РЕГЛАМЕНТ ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

На 25 май 2018 г. в Европейския съюз започна прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните).

На 6 април 2016 г. ЕС стартира голяма реформа в областта на защитата на личните данни, като прие пакета за реформа, включващ Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент за защитата на данните) и Директива (ЕС) 2016/680 (Директива за защита на личните данни в полицейската и наказателната дейност). През последните две години всички заинтересовани страни – от националните администрации и националните органи по защита на данните до администраторите на данни и обработващите лични данни, участваха в редица дейности, за да се гарантира, че значението и мащабът на промените, въведени с новата рамка за защита на данните, са добре разбрани и всички участници са готови за нейното прилагане. Едновременно с това, държавите членки трябва на национално ниво да предприемат законодателни мерки в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679.

От 25 май 2018 Общият регламент за защита на данните започна да се прилага пряко, две години след неговото приемане и влизането му в сила. Като осигурява единен набор от правила, пряко приложими в държавите членки на ЕС, той ще гарантира свободното движение на лични данни между тези държави и ще укрепи доверието и сигурността на потребителите, два абсолютно необходими елемента за създаването на истински цифров единен пазар. По този начин регламентът ще открие нови възможности за бизнеса и предприятията, особено за по-малките от тях. Предприятията ще могат да се възползват от благоприятен за иновациите единен набор от правила, да го използват като свое конкурентно предимство и да въведат ред в собствените си дела по отношение на личните данни с цел спечелване доверието на потребителите. Гражданите ще могат да се възползват от по-добра защита на личните им данни и да придобият по-добър контрол върху начина, по който дружествата боравят с тях. В условията на бързоразвиваща се цифрова икономика, Европейският съюз, неговите граждани и предприятия, трябва да разполагат с всичко необходимо, за да извлекат ползите и да разбират потенциалните последици от икономиката, основана на данни. Новата правна рамка е възможност за ЕС да се превърне в световен лидер в тази област.

Успешното прилагане на регламента изисква сътрудничество между всички участници в областта на защитата на личните данни. Редица проучвания показват, че ползите и възможностите, които предлагат новите правила, не се познават от всички в еднаква степен. Необходимо е да се повиши осведомеността и да се подпомогнат усилията, които полагат малките и средни предприятия, за да спазват изискванията.

Комисията за защита на личните данни е ангажирана активно с редица дейности по прилагане на Общия регламент за защита на личните данни. КЗЛД организира и участва в мащабна разяснителна кампания, както и в редица конференции, семинари, работни срещи и дискусии с някои от най-големите администратори на лични данни. На тези събития, председателят, членовете на КЗЛД и служители от администрацията разясняват по достъпен начин основните положения на реформата

в ЕС в областта на личните данни и новата правна рамка. Поради ограничения си административен ресурс, Комисията е съсредоточила усилията си в разяснителна кампания на секторен принцип към представителни организации на администратори на лични данни. В периода на подготовка за прилагане на регламента КЗЛД издаде информационни брошури с указания относно спазване изискванията на Регламента. На институционалния сайт е обособен специален раздел, в който се публикуват насоки и разяснения на Европейската комисия, Работна група по чл. 29, както и на КЗЛД.

Относно приносите на КЗЛД по подготовката за прилагането на новата европейска правна рамка трябва да се отбележи, че Председателят на КЗЛД, Венцислав Караджов, който е и заместник-председател на Европейския комитет по защита на данните (а до 25 май 2018 г. на Работна група по член 29 от Директива 95/46), както и други представители на КЗЛД, участват активно в изготвянето на общи насоки по приложението на новата правна рамка за защита на личните данни в ЕС.

От май 2018 г. нататък Европейската комисия ще следи как държавите членки прилагат новите правила и ще предприема съответни действия. Една година след влизането в сила на регламента (т.е. през 2019 г.) Европейската комисия ще обобщи натрупания в прилагането на регламента опит. Направените констатации ще бъдат включени в доклад за оценка и преглед на регламента, който Европейската комисия трябва да представи до май 2020 г.

КЗЛД ПОЛУЧИ ОЩЕ ЕДНО ПРИЗНАНИЕ ЗА УСИЛИЯТА И РАБОТАТА СИ В ЗАЩИТА ПРАВТА НА ГРАЖДАНИТЕ

С Общия регламент за защита на личните данни (Регламент (ЕС) 2016/679), се създава Европейски комитет за защита на личните данни (EDPB). Комитетът е правопреемник на Работна група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО за защита на личността при обработка на лични данни и за свободно движение на тези данни (отменена със започване на прилагането на Регламент 2016/679).

Европейският комитет за защита на личните данни е орган на ЕС, който от 25 май 2018 г. отговаря за прилагането на Общия регламент относно защитата на данните. Той е съставен от ръководителя на всеки Орган за защита на данните и на Европейския надзорен орган по защита на данните (EDPS) или от техни представители. Европейската комисия участва в заседанията на EDPB без право на глас.

Европейският комитет за защита на личните данни е в центъра на новата рамка за защита на данните в ЕС. Той ще помогне да се гарантира, че правилата за защита на данните **се прилагат съгласувано в целия ЕС** и ще работи за осигуряване на **ефективно сътрудничество** между органите

по защита на данните. Комитетът не само ще **издава насоки** за тълкуването на основните понятия на Регламент 2016/679, но също така ще бъде призван да **се произнеса с обвързващи решения по спорове** относно трансграничното обработване, като по този начин ще се осигури еднакво прилагане на правилата на ЕС, за да се избегне възможността един и същ случай да се разглежда различно от различните юрисдикции.

Първото заседание на Европейския комитет за защита на личните данни се проведе на 25 май 2018 г. **Председателят на българския надзорен орган за защита на личните данни, Венцислав Караджов бе избран единодушно за негов заместник председател.** Изборът на г-н Караджов е признание на Европейско ниво за активното участие на КЗЛД в изготвянето на новата европейска правна рамка по защита на личните данни и подготовката за нейното прилагане.

ПРОЕКТЪТ НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ Е ГОТОВ ЗА ВНАСЯНЕ В НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

От стартирането на реформата за защита на личните данни през 2016 г. до настоящия момент, КЗЛД работи активно по подготовката на необходимите изменения и допълнения в националното законодателство. В резултата на усилията на КЗЛД и на другите ангажирани ведомства бе изготвен Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни (ЗИДЗЗЛД). Този закон въвежда мерките за изпълнение и прилагане на Общия регламент относно защитата на данните и определя и особените правила във връзка със защитата на физическите лица по отношение на обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване.

Министерство на вътрешните работи, което е вносител на ЗИДЗЗЛД, го представи за обществено обсъждане от гражданите и бизнеса на 30.04.2018 г. Първоначалният обявен срок за приключване на общественото обсъждане бе 14.05.2018 г., но в резултат на големия обществен интерес и високата активност, този срок бе удължен до 30.05.2018 г.

Обществената консултация обхваща две групи заинтересовани лица:

1. Субекти, чието становище е изискано по реда на чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и неговата администрация
2. Субекти, които за изразили становища и предложения по реда на чл. 26 от Закона за нормативните актове.

Експертна работна група на КЗЛД анализира и обобща всички постъпили в рамките на общественото обсъждане коментари и предложения и дефинира следните групи общи бележки и критики:

- Несъгласие по отношение първоначално определения 14-дневен срок на обществената консултация, който е приет за изключително кратък и необоснован предвид широкия обществен интерес към урежданата с проекта на закон материя;
- Недоволство срещу високия праг на минималните размери на административните наказания и формулировките на административно-наказателните разпоредби;
- Критика срещу незачитането на тайната, защитена със специален закон. Въпреки постъпилите конкретни предложения за норми, които да препращат към конкретни специални закони, експертната работна група на КЗЛД предложи нов текст, който да урежда по общ начин всички случаи, предмет на защита от специален закон;
- Несъгласие с воденето от страна на КЗЛД на публичен регистър на длъжностните лица по защита на данните. Изразени са опасения, че се създава нов регистрационен режим, който е в противоречие с регламента. Експертната работна група отхвърли тези опасения с конкретни мотиви, но предложи нова редакция на нормата, която да не създава впечатлението за нов регистрационен режим.
- Критика срещу забраната да се обработва ЕГН като идентификатор. Постъпилите становища почиват на разбирането, че ЕГН следва да може да се ползва като ключова дума при справки в публични регистри. Предвид явното неразбиране от страна на обществеността на първоначалната идея, залегнала в съответния текст на ЗИДЗЗЛД, експертната работна група предложи нова формулировка, от която да е видно, че става въпрос за забрана за обработване на ЕГН като единствен идентификатор, а не като ключова дума за справки в регистри.

- Несъгласие с някои текстове, уреждащи обработването на лични данни в трудовия контекст. Предложени са съответни промени в текстовете.

- Критика, че не са уредени хипотезите на дерогации от правата на субектите на данни и задълженията на администраторите по чл.23 от Регламент (ЕС) 2016/679. Експертната работна група възприе тези предложения, като същите са формулирани именно като дерогации в определени случаи, а не като изключения от приложното поле на ЗЗЛД (каквито са всъщност постъпилите предложения в рамките на общественото обсъждане).

- Недоволство по отношение факта, че не са уредени хипотезите на обработване на лични данни за целите на архивирането в обществен интерес, научни и исторически изследвания, статистически цели, журналистически цели. С цел отчитане на постъпилите бележки са предложени нови текстове в ЗИДЗЗЛД, съобразени с цялостната концепция на постъпилите коментари, а не с конкретните предложения за нови текстове.

- Коментари по отношение разпоредбите на Глава Осма, която транспонира текстовете на Директива 2016/680. Прави впечатление, че като цяло обществеността не прави разграничение между текстовете на ЗИДЗЗЛД, които въвеждат мерки по изпълнението на Регламент (ЕС) 2016/679 и текстовете, които са насочени за приложение единствено спрямо компетентните по директивата органи. Във връзка с това, като цяло не са приети коментарите и критиката по отношение Глава Осма, а са отразени единствено предложения, които експертната работна група е счела, че са с принципен характер.

- Коментари по отношение определенията в закона и начина на упражняване на правата на субектите на данни в онлайн среда.

В резултат на анализа на коментарите и забележките, експертната работна група е предложила нови текстове и е въвела нови формулировки в случаите, в които е преценила, че това е целесъобразно.

На 18.06.2018 г. актуализираният Проект на ЗИДЗЗЛД бе приет на заседание на КЗЛД и изпратен на МВР в качеството му на вносител. На 11.07.2018 г. Министерският съвет одобри без промени законопроекта и го внесе за гласуване в Народното събрание.

МОДЕРНИЗИРАНА Е КОНВЕНЦИЯ 108 ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЦАТА ПРИ АВТОМАТИЗИРАНА ОБРАБОТКА НА ЛИЧНИ ДАННИ

На 18 май 2018 г., след 7 години интензивна работа и преговори, бе окончателно модернизирана Конвенцията за защита на данните на Съвета на Европа от 1981 г., която през последните четири десетилетия беше единственият международен правен обвързващ инструмент за всички страни по света по отношение на защитата на личната неприкосновеност и личните данни.

През 1981 г. Съветът на Европа прие първия, и все още единствен международен договор по отношение на правото на лицата на защита на техните лични данни - Конвенцията за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни, известна като Конвенция 108. Допълнителен протокол изисква от всяка страна да създаде независим орган, който да гарантира спазването на принципите за защита на данните, както и да определи правила за трансграничните потоци данни. До момента към Конвенция 108 са се присъединили повече от петдесет държави. 47-те държави-членки на Съвета на Европа и Мавриций, Сенегал, Тунис, Уругвай са страни по Конвенция 108, а Аржентина, Буркина Фасо, Кап Верде, Мексико и Мароко са поканени да се присъединят. Много други страни го използват като модел за ново законодателство за защита на личните данни.

128-ата Среца на Комитета на министрите на Съвета на Европа в Елсинор, Дания, прие на 18 май 2018 г. Протокола (CETS № 223) за изменение на Конвенция 108 (ETS № 108) и одобри своя обяснителен доклад. Модернизирането на Конвенция 108 отговаря на предизвикателствата пред неприкосновеността, които са резултат от развитието на новите информационни и комуникационни

технологии и изграждането на цифровото общество. Модернизираната конвенция ще осигури силна правна рамка против злоупотребите, които са един от основните проблеми на съвременното общество. Засилва се механизмът за гарантиране на нейното ефективно прилагане. Договорът запазва разпоредбите си на принципно ниво и остава технологично неутрален, позволявайки на страните да разполагат с свобода на преценка при имплементирането му своето законодателство. Осигурява

се стабилна и гъвкава многостранна правна рамка за улесняване на трансграничния поток на данни и осигуряване на ефективна защита при използването на тези данни. Създава се връзка между различни региони по света и различни нормативни рамки, включително новото законодателство на Европейския съюз, което започна да се прилага на 25 май 2018 г. и което се позовава на Конвенция 108 в контекста на трансграничните потоци от данни.

Протоколът съдържа съответните нововъведения като задължението за уведомяване за нарушения на сигурността на данните и засилване на изискването обработката на данните да се извършва пропорционално и да се прилага принципът за минимизиране на данните. Засилва се отчетността на администраторите на данни и прозрачността на обработката на данни, което е от съществено значение за поддържането на доверие в цифровата среда.

Модернизираната конвенция изисква обработката на лични данни да прилага принципа „неприкосновеност при проектирането“ и въвежда допълнителни гаранции за лицата по отношение на автоматизирано (алгоритмично) вземане на решения, като например правото да се запознаят с логиката, която стои в основата на обработката на данните, както и с правото на възражение. Освен това протоколът укрепва ролята на Комитета по Конвенцията, който ще оценява спазването ѝ от страните по конвенцията и ще отвори договора за присъединяване от страна на Европейския съюз и международни организации.

Модернизираната конвенция ще продължи да бъде отворена за присъединяване за всяка държава в света като единствен по рода си световен стандарт в защитата на личните данни. Протоколът е открит за подписване на 26 юни 2018 г. в Страсбург по време на третата сесия на Парламентарната асамблея. При приемането му министрите подчертаха значението на бързото присъединяване на максимален брой страни, за да се улесни формирането на всеобхватен правен режим за защита на данните в рамките на модернизираната Конвенция и призова държавите-членки и другите страни по Конвенцията за незабавно започване на процеса съгласно националното им законодателство, водещо до неговото ратифициране, одобряване или приемане.

НОВИ ПРАВИЛА ЗА ОБРАБОТВАНЕ НА ЛИЧНИ ДАННИ ОТ ЕВРОПЕЙСКИТЕ ИНСТИТУЦИИ

На 23 май 2018 г., два дни преди Общият регламент за защита на данните (ОРЗД) да стане напълно приложим за всички компании и организации, действащи в рамките на ЕС, Европейският парламент и Съвета постигнаха политическо споразумение за еквивалентни правила за защита на данните в институциите и органите на Съюза.

Общият регламент се прилага за всички компании и организации, които обработват лични данни в рамките на ЕС. Той обаче не се прилага към институциите и органите на ЕС, които трябва да спазват отделни правила, определени понастоящем в Регламент (ЕС) № 45/2001. Ревизираните правила за защита на данните в институциите на ЕС, договорени от законодателите на ЕС, привеждат Регламент (ЕС) № 45/2001 в съответствие с високите стандарти, предвидени в Общия регламент. Повишава се защитата на личните данни и се осигурява свободният поток на данни между институциите и други

органи, доколкото това е необходимо. Правилата отразяват новия акцент върху отчетността, като се изисква от институциите на ЕС активно да демонстрират спазването на правилата за защита на данните и да отдават приоритет на практическите предпазни мерки за гражданите, а не на бюрократичните процедури.

Ревизираните правила за защита на данните в институциите и органите на ЕС гарантират, че когато имат работа с институциите на ЕС, гражданите ще могат да се ползват със същите засилени права, които се гарантират от Общия регламент. Също като в ОРЗД, измененията в Регламент (ЕО) № 45/2001 предлагат набор от принципи, които трябва да се следват при обработването на данни, както и редица правила, гарантирани на хората, чиито данни се събират. Те включват, например, правото на достъп, на редакция или правото да бъдеш забравен. Институциите и другите органи трябва да гарантират, че предлагат прозрачна и лесно достъпна информация за това как данните се използват, и да предвидят ясни механизми как гражданите да упражняват правата си. Правният инструмент също потвърждава, разяснява и подчертава ролята на Длъжностното лице по защита на данните във всяка Европейска институция и на Европейския надзорен орган по защита на данните. Целта е да се опростят процедурите в тази област.

По думите на Цецка Цачева, Министър на правосъдието на Република България „Новите правила за защита на данните за Европейските институции допълнително обновяват режима по защита на данните в Съюза. Това е важен сигнал за гражданите: по-строгите правила по защита на данните са за всички, включително и за самите Европейски институции.“

В съответствие със споразумението, достигнато от съзаконодателите, обработването на лични данни от агенциите на Съюза в сферата на правоприлагането и съдебното сътрудничество (напр. Евроюст) е обхванато от Регламент (ЕО) № 45/2001 чрез конкретна глава. Правилата в тази глава са съобразени с Директива (ЕС) 2016/680. По-конкретни правила могат също така да се определят в учредителните актове на тези агенции, за да се вземат предвид специфичните им обстоятелства. Към момента Европол и Европейската прокуратура са изключени от обхвата на Регламент (ЕО) № 45/2001.

Във връзка с приемането на новите правила за защита на личните данни в институциите на ЕС, Венцислав Караджов - Председател на Работна група „Обмен на информация и защита на данните“ (DAPIX) и Председател на Комисията за защита на личните данни заяви: „Беше предизвикателство да имаме тези нови правила редом със стартирането на Общия регламент за защита на данните. Новата правна рамка не само ще позволи потока на данни, но и също ще допринесе за правната сигурност. Заедно с ОРЗД и с Директива (ЕС) 2016/680, Европа се превръща в модел за подражание за целия свят.“

След потвърждение на политическото споразумение, достигнато на 23 май 2018 г. от представителите на Съвета на ЕС и Европейския Парламент, текстът ще премине през лингвистична редакция и впоследствие ще бъде официално приет от двете институции. Новите правила ще се прилагат от есента на 2018 г.

През 2022 г. Регламент (ЕО) № 45/2000 ще бъде преразгледан от Европейската комисия.

КЗЛД ПРИЕ ФОРМА ОТНОСНО ЗАДЪЛЖЕНИЕТО ЗА УВЕДОМЯВАНЕ ЗА ОПРЕДЕЛЕНО ДЛЪЖНОСТНО ЛИЦЕ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

Регламент (ЕС) 2016/679 (Общият регламент за защита на данните - ОРЗД) въвежда фигурата „Длъжностно лице по защита на данните“ (ДЛЗД), което играе ключова роля за осигуряване на законосъобразното обработване на лични данни в структурата на администратора/обработващия лични данни (АЛД/ОЛД). Основната задача на длъжностното лице е да информира и съветва администратора и неговите служители по всички въпроси, свързани с обработването и защитата на личните данни. Важно е да се знае, че то не определя целите и средствата за обработване на данни и съответно администраторът не може да прехвърли своята отговорност за неспазване на изискванията на Общия регламент върху него. Поради тази причина длъжностното лице по правило не може да заема ръководни позиции, пряко свързани с обработването на лични данни в организацията на администратора, за да се избегне конфликт на интереси. В същото време длъжностното лице следва да разполага с висока степен на независимост, за да изпълнява ефективно своите консултативно-превантивни функции.

Според член 37, параграф 1 от ОРЗД, определянето на ДЛЗД е задължително в три конкретни случая:

а) когато обработването се извършва от публичен орган или структура, освен когато става въпрос за съдилища при изпълнение на съдебните им функции;

б) когато основните дейности на администратора или обработващия лични данни се състоят в операции по обработване, които поради своето естество, обхват и/или цели изискват редовно и систематично мащабно наблюдение на субектите на данни; или

в) когато основните дейности на администратора или обработващия лични данни се състоят в мащабно обработване на специалните категории данни съгласно чл. 9 или на лични данни, свързани с присъди и нарушения по чл. 10 от Регламента.

Дори когато според ОРЗД не се изисква задължително назначаване на ДЛЗД, организациите може да го приемат за полезно и доброволно да определят такова.

Длъжностното лице по защита на данните може да изпълнява функциите си въз основа на един от следните алтернативни начини:

- назначаване на служител в дружеството или организацията;
- съвместяване с друга длъжност, стига да не се поражда конфликт на интереси;
- по граждански договор/договор за услуга.

Според член 37, параграф 7 от ОРЗД се изисква администраторът/обработващият лични данни:

- да публикува данните за контакт с ДЛЗД; както и
- **да съобщи данните за контакт с ДЛЗД на съответните надзорни органи.**

Целта на тези изисквания е да се гарантира, че субектите на данни (както в рамките на организацията, така и извън нея) и надзорните органи ще могат лесно и пряко да се свързват с ДЛЗД, без да се налага да осъществява контакт с друга част на организацията.

За да подпомогне АЛД/ОЛД при изпълнение на задължението им за съобщаване на надзорния орган (КЗЛД) на данните за контакт с ДЛЗД, както и за да въведе унифицирано подаване на информацията във връзка с това задължение, КЗЛД прие образец на Уведомление, което следва да бъде **попълнено и подадено от администратора/обработващия лични данни**. Администратори/обработващи, подали вече такава информация в КЗЛД, **не следва** да я подават повторно. Уведомлението се състои от 2 части:

Част I – Данни за Администратора/Обработващия лични данни.

Част II – Данни за съответното Длъжностно лице по защита на данните.

Указания относно попълването се съдържат в самото Уведомление.

При промяна на обстоятелствата относно подадено в КЗЛД уведомление, същите се описват в придружително писмо, към което се прилага уведомление, попълнено с актуална информация.

Попълненото Уведомление за определено длъжностно лице по защита на данните се изпраща в КЗЛД по някой от следните начини:

1. **Лично**, на хартиен носител – в деловодството на КЗЛД на адрес: гр. София 1592, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2.

2. **С писмо** на адрес: гр. София 1592, бул. „Проф. Цветан Лазаров” № 2, Комисия за защита на личните данни.

3. **На имейла на КЗЛД - kzld@cpdp.bg**. В този случай, уведомлението трябва да бъде подписано с Квалифициран електронен подпис (КЕП).

Уведомлението за определено длъжностно лице по защита на данните се подава от администратора/обработващия лични данни или от изрично упълномощено от него лице чрез нотариално заверено пълномощно (пълномощното се прилага и е неразделна част от уведомлението).

Образецът на **Уведомление за определено длъжностно лице по защита на данните** е публикуван на сайта на КЗЛД в раздел „Администратори на лични данни“.

Предвижда се КЗЛД да поддържа Регистър на администраторите и обработващите лични данни, които са определили длъжностни лица по защита на данните. Част от този регистър ще бъде публична и достъпна от институционалния сайт на КЗЛД.

КОГА НЕ Е НЕОБХОДИМО ИСКАНЕ НА СЪГЛАСИЕ ЗА СЪБИРАНЕ И ОБРАБОТВАНЕ НА ЛИЧНИ ДАННИ

В последно време сме свидетели на засилено искане на съгласие за събиране и обработване на лични данни на граждани при предоставянето на различни видове услуги. В КЗЛД ежедневно постъпват сигнали и въпроси относно необходимостта да се иска и дава съгласие. Не трябва да се забравя, че както лесно е дадено, така лесно съгласието може да бъде оттеглено, поради което обработването на лични данни само въз основа на съгласие не винаги е най-удачен избор и е добре да се направи преценка дали не е налице друго правно основание.

Във връзка с повишения обществен интерес и явната значимост на този въпрос, КЗЛД изготви информационен материал относно случаите, в които администраторите/обработващите лични данни **не следва** да изискват съгласие от физическите лица, за да събират и обработват техни лични данни. В настоящия брой на бюлетина публикуваме този материал. Той е наличен и на сайта на КЗЛД, в раздел „Бъдете информирани“, подраздели „Актуални въпроси от обществен интерес“ и „Информационно-разяснителни материали по Регламент (ЕС) 2016/679“.

В КОИ СЛУЧАИ НЕ СЕ ИЗИСКВА СЪГЛАСИЕ ЗА ОБРАБОТВАНЕ НА ЛИЧНИ ДАННИ

Обработването на лични данни от администратори на лични данни, както в публичната, така и в частната сфера е **законосъобразно**, ако е налице някое от правните основания, изчерпателно изброени в **чл. 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679** (Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД, GDPR):

а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели;

б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;

в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;

г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице;

д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора;

е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Съгласието е едно от основанията за събиране и обработване на лични данни. Независимо от факта, че то е посочено на първо място, важно е да се знае, че всички правни основания са **алтернативни и равнопоставени**, като същите не са подредени в йерархична зависимост. Наличието на което и да е от тях прави обработването законосъобразно, при условие, че са спазени и другите изисквания на регламента.

В случаите, когато администратор на лични данни прави преценка дали да обработва личните данни на базата на съгласие, той трябва да изследва обстоятелството **дали не е налице друго правно основание за тяхното обработване**, като например законово задължение или договор, както и какви биха били последиците за съответната дейност при оттегляне на съгласието от лицето.

Някои от най-често срещаните **ситуации, при които администраторът не следва да иска съгласие** от лицето за обработване на личните му данни, са следните:

1. Администратор – публичен или частен, събира определен обем лични данни в изпълнение на свое **задължение по силата на закон**, напр. по силата на Закона за здравето, Закона за счетоводството, Закона за административните нарушения и наказания, Кодекса на труда, Кодекса за социалното осигуряване, Закона за Министерството на вътрешните работи, Закона за гражданската регистрация, Закона за туризма, Закона за предучилищното и училищното образование и т.н.

В тези хипотези законодателят не е оставил свобода на преценка на администратора или на субекта на данните, в резултат на което евентуалното съгласие на лицето няма да е свободно дадено, съответно няма да е валидно. Това важи особено за публичните администратори, както и за секторите, в които е налице детайлна законова регламентация, като например здравеопазване, образование, банкова дейност и др.

2. Личните данни се събират във връзка с предоставянето на различни **административни услуги** от държавни органи или органи на местното самоуправление.

В тези случаи правното основание е **изпълнение на задача от обществен интерес** или **упражняване на официални правомощия** и изискването на съгласие от лицата е ненужно.

3. Личните данни се събират и обработват за целите на **трудова правоотношение**.

В тези случаи работникът или служителът няма истински свободен избор и не е в състояние да откаже или да оттегли съгласието си, без това да доведе до неблагоприятни последици за него, поради очевидната неравнопоставеност между двете страни. В допълнение, взаимоотношенията между субектите на данни и техните работодатели или органи по назначаване, включително и по отношение обработването на лични данни, изчерпателно се уреждат от трудовото законодателство, индивидуалните и/или колективните трудови договори. При тези обстоятелства условието за законосъобразност на обработването на лични данни е законово задължение и/или изпълнението на договор (в зависимост от хипотезата).

4. Личните данни са необходими за сключване и изпълнение на **договор, по който субектът на данните е страна**.

Доколкото основният предмет и цел на договора обективно не могат да бъдат постигнати без предоставяне на определен обем лични данни, в тези случаи е достатъчна волята на страните да встъпят в договорни или преддоговорни отношения и съответно не е нужно даване на отделно съгласие за обработване на лични данни.

Това не изключва възможността съгласието да се използва като правно основание за обработване на лична информация (данни за контакт и др.) за допълнителни цели, като например маркетинг и реклама, освен ако в нормативен акт не е предвидено основание за това. В тези случаи, изискването за получаване на съгласие може да отпадне, ако са изпълнени изискванията, предвидени в съответния нормативен акт. Важно е да се знае, че администраторът няма право да обвърже изпълнението на даден договор, включително предоставянето на дадена услуга, с получаването на съгласие за обработване на лични данни, когато това не е необходимо за изпълнението на договора, като например получаване на рекламни съобщения. В тези случаи съгласието няма да е свободно дадено, тъй като лицето няма истински свободен избор и не е в състояние да откаже или да оттегли съгласието си, без това да доведе до неблагоприятни последици за него.

5. Личните данни са необходими за **защита на легитимните интереси на администратора или на трета страна**, ако тези интереси имат преимущество над интересите и/или основните права и свободи на лицето.

Такива хипотези в практиката са предприемането на мерки за сигурност и охрана, включително чрез видеонаблюдение, проверка на лица и регистрация на достъпа до сгради, действия за гарантиране на информационната и мрежовата сигурност и др.

Легитимен интерес е налице и при обработване на лични данни за защита на правата на администратора по съдебен или несъдебен ред, например за подаване на иск за неизпълнение на договор или за търсене на отговорност за причинени вреди.

6. Личните данни се предават от един администратор на друг в резултат на **прехвърляне на вземания (цесия)**.

В тези случаи правното основание за обработване на личните данни е **изпълнение на законовото задължение** по чл. 99, ал. 3 от Закона за задълженията и договорите. Законът задължава предишния кредитор да предаде на новия кредитор намиращите се у него документи, които установяват вземането. Това обстоятелство обуславя и предаването на личните данни, доколкото същите се съдържат в съответните документи. След получаване на вземането новият кредитор може да обработва данните на основание своя **легитимен интерес** за събиране на дължимата сума, включително по реда на принудителното изпълнение. При цесията не бива да се забравя задължението на предишния кредитор да съобщи на длъжника за прехвърлянето, което кореспондира и на задължението за прозрачност и предоставяне на информация по смисъла на Общия регламент.

7. Личните данни се предават от администратора на **обработващ лични данни**.

Общият регламент позволява на администраторите да привличат „обработващ лични данни“ - физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, който обработва личните данни от името на администратора. Едни от най-честите хипотези на обработващи лични данни са счетоводните къщи, службите по трудова медицина, колекторските фирми за събиране на вземания, ИТ компаниите, поддържащи информационните системи на фирми и ведомства и др.

Във всички тези случаи Общият регламент **не изисква съгласие на лицата, за които се отнасят данните, за привличането на обработващ лични данни**, като преценката е оставена изцяло на администратора.

8. Специфична хипотеза на обработване на лични данни без да се изисква съгласие на субекта на данните е **фотографирането и видеозаснемането на лица на публично място**. Ако то се извършва от физическо лице в хода на **чисто лични занимания**, тогава Общият регламент изобщо не се прилага. В случай, че заснемането е част от професионална дейност, тогава биха могли да се приложат изключенията и облекченията за **академично, художествено или литературно изразяване** по чл. 85 от ОРЗД. Тук следва да се отчита и разпоредбата на чл. 13 от Закона за авторското право и сродните му права, съгласно която фотографът (видеооператорът) не изисква съгласие от изобразеното лице, ако изображението е било направено в хода на обществената дейност на изобразеното лице или на публично или обществено място, изображението на лицето е само детайл в произведение, показващо събрание, шествие или пейзаж или изобразеното лице е получило възнаграждение, за да позира.

9. В случаите, когато се обработват **специални категории (чувствителни) лични данни**, като например данни за етнически произход, политически възгледи, религиозни убеждения, синдикално членство, биометрични данни, данни за здравословното състояние, сексуална ориентация и др., основанията за законосъобразност са посочени в **чл. 9, параграф 2 от ОРЗД**.

В тази връзка обработването на **данни за здравословното състояние** е законосъобразно, ако се извършва за целите на превантивната или трудовата медицина, за оценка на трудоспособността на служителя, медицинската диагноза, осигуряването на здравни и социални грижи, лечение, за управление на системите за здравеопазване или социални грижи, в областта на общественото здраве, за защита срещу сериозни трансгранични заплахи за здравето и др. Следователно, ако обработването е необходимо за някоя от тези цели, **съответното болнично заведение, лаборатория или аптека няма нито задължение, нито право да иска допълнително изрично съгласие на лицето (пациента)**.

Обратното би означавало, че болницата ще откаже лечение или аптеката - лекарство, ако лицето не даде своето съгласие. Подобно поведение би представлявало **пряко нарушение на Общия регламент**, което може да бъде санкционирано с глоба или имуществена санкция.

Примерен неизчерпателен списък на случаи, в които не се изисква съгласие:

В съответствие с посочените критерии, по правило **не е необходимо** отделно съгласие от лицата, в това число подписването на всякакви форми на декларации, за обработване на личните им данни от изброените по-долу администратори **в хода на тяхната обичайна професионална дейност**. Това не включва обработването на лични данни за директен маркетинг, където съгласието следва да е водещо основание.

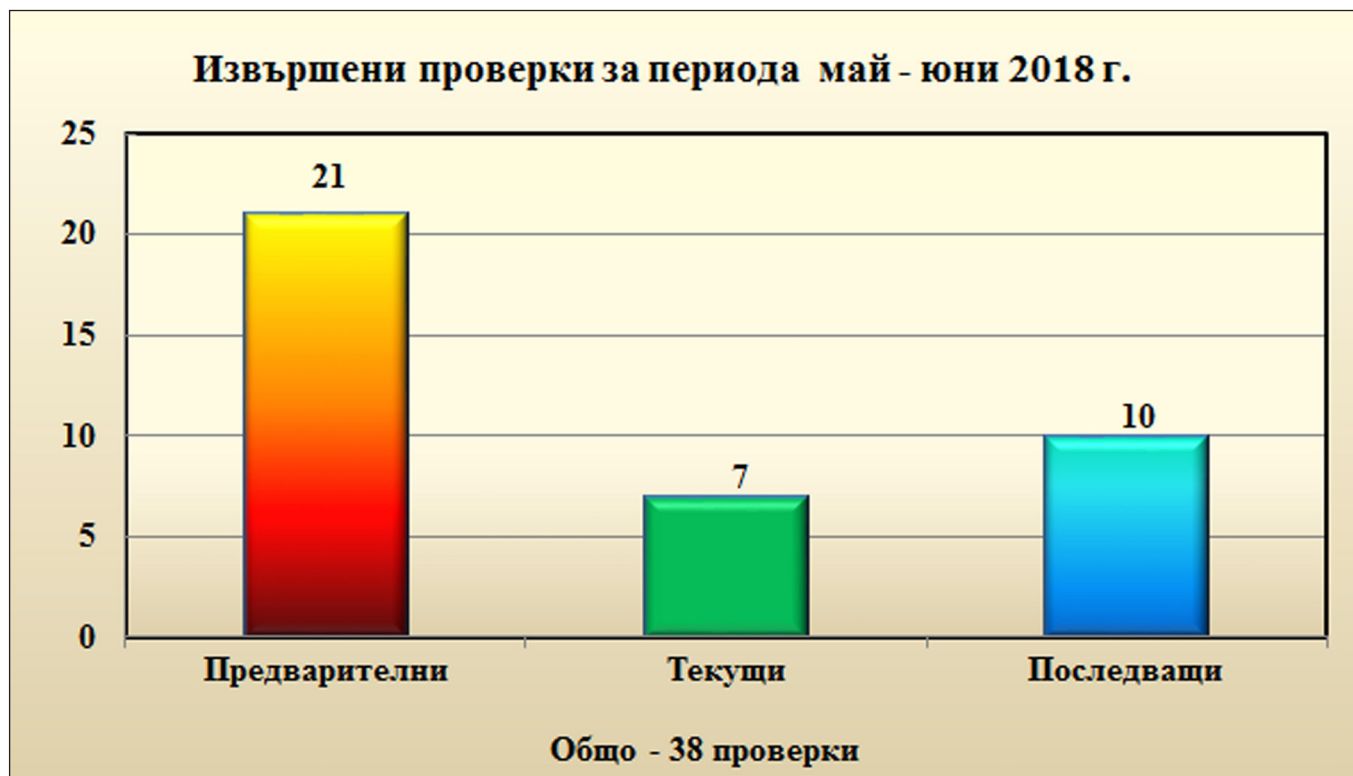
- лекари, зъболекари и фармацевти;
- адвокати;
- работодатели;
- публични органи (държавни и общински);
- учебни заведения (детски градини, училища и висши учебни заведения);
- банки и други кредитни институции;
- застрахователи;
- предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги;
- куриерски фирми и други пощенски оператори;
- предприятия, предоставящи комунални услуги (електроразпределителни дружества, ВиК, топлофикации);
- обработващи лични данни (счетоводители, служби по трудова медицина и др.);
- хотелиери и туристически агенции;
- управителите на етажна собственост (домоуправители);
- копирни услуги;
- преводачи;
- журналисти, фотографи и видеооператори;
- религиозни, политически, обществени и синдикални организации;
- и други.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА МАЙ - ЮНИ 2018 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни през месеците май и юни 2018 г. са извършени общо 38 проверки.

Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 176 от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 21 броя, на базата на които са вписани съответните администратори на лични данни или са актуализирани техните регистри с лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД. Във връзка с отпадане на основанието за регистрация на администраторите на лични данни, считано от 25.05.2018 г. КЗЛД прекрати всички назначени и незавършени предварителни проверки по чл. 176 от ЗЗЛД.

През месеците май и юни са разгледани 26 искания от физически лица, включително различни запитвания по актуални въпроси, свързани със защита на личните данни. На всички податели са изпратени съответни отговори.

През периода са съставени 3 акта за установяване на административно нарушение.

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № НДМСПО-01-502/2018 г.
гр. София, 26.06.2018 г.

ОТНОСНО: *Обработване на лични данни от Прокуратурата на Република България при публикуване на прессъобщения и предоставяне на информация за журналистически цели*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 22.06.2018 г., разгледа преписка с вх. № НДМСПО-01-502/07.06.2018 г. от Главния прокурор на Република България относно приложението на Регламент (ЕС) 2016/679 при публикуване на прессъобщения и предоставяне на информация за журналистически цели от Прокуратурата на Република България (ПРБ).

В писмото се посочва, че като администратор на лични данни ПРБ има задължение да спазва съответните нормативни актове, включително посочения регламент. В тази връзка разбирането на прокуратурата е, че правилното приложение на Регламент (ЕС) 2016/679 изисква да не бъдат оповестявани съвкупности от данни, чрез които пряко или непряко може да бъде извършена идентификация на физическо лице. Такива данни биха могли да бъдат две или три имена, длъжност и месторабота, родствени връзки, военни звания и др.

С оглед на горепосоченото, ПРБ отправя към КЗЛД по компетентност следните конкретни въпроси:

1. Представлява ли нарушение на нормативните актове в областта на защитата на личните данни:

а) Публикуването на лични данни на участници в досъдебното производство (обвиняеми лица, свидетели и др.) на интернет страниците на прокуратурите?

б) Предоставянето на лични данни на участниците в досъдебното производство за журналистически цели? Ако да, в кои случаи? Как се съотнася обработването в тези случаи с презумпцията за невинност?

2. Ако не съществува пречка да бъдат предоставени лични данни, има ли ограничение и какъв е техният обем (съвкупност) така, че да бъдат защитени правата на гражданите? Ще бъде полезно, ако в отговора се посочат конкретни примери.

Правен анализ:

Новата правна рамка на Европейския съюз за защита на личните данни, приложима от май 2018 г., включва два основни нормативни акта – Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) и Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (Директива).

Общият регламент има пряко действие и се прилага от 25 май 2018 г. Директивата предстои да бъде транспонирана в национално законодателство с изменение и допълнение на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). По отношение приложното им поле те са взаимно изключващи се, т.е. по отношение на дадена форма и цел на обработване на лични данни следва да се приложи или Общият регламент, или Директивата, но не и двата акта едновременно.

Обработването на лични данни от прокуратурата в рамките на досъдебното производство за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления попада в обхвата на Директива (ЕС) 2016/680 и се подчинява на специфичните правила в нея.

За разлика от обработването на лични данни за целите на наказателния процес, публикуването на прессъобщения и предоставянето на информация на медиите, съдържаща лични данни на участници в досъдебното производство, представлява обработване за други цели, различни от нормативно установената роля на прокуратурата в наказателното производство, и при него се прилага Общият регламент (аргумент от чл. 9, параграф 1 от Директивата). При това положение, за да е законосъобразно обработването, администраторът, в случая ПРБ, следва да има самостоятелно правно основание по чл. 6 от Общия регламент, респективно по чл. 9 от регламента, ако се касае за специални категории (чувствителни) лични данни. В тези случаи следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 85 от Общия регламент, по силата на която държавите членки на ЕС имат задължение да съгласуват правото на защита на личните данни с правото на свобода на изразяване и информация, включително обработването за журналистически цели. Въпросните права са равнопоставени и следователно при тяхното упражняване и защита следва да се търси правилен, разумен и пропорционален баланс.

В този контекст следва да се отчита фактът, че Прокуратурата и другите органи на съдебната система, с оглед законово определената им компетентност, не обработват лични данни за журналистически цели, съответно спрямо тях не важат особените правила, приложими за медиите.

Независимо от горното, публикуването на информация от досъдебните производства, включително лични данни, в определени случаи би могло да се разглежда като необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес по смисъла на чл. 6, параграф 1, б. "д" от Общия регламент. Общественият интерес би могъл да бъде обоснован от различни фактори, които следва да бъдат преценявани от ПРБ, в качеството ѝ на администратор на лични данни, във всеки отделен случай:

На първо място, принципът на публичност, прозрачност и отчетност на съдебната власт обезпечава обществения контрол върху органите на съдебната система с цел постигане на справедливост, законност и независимост, както и за засилване на общественото доверие в институциите. ПРБ, като част от съдебната система, също е обект на обществен контрол, една от формите на който е публикуването на сведения за дейността ѝ. В допълнение към общата статистическа информация, в отделни случаи общественият интерес по смисъла на чл. 6, параграф 1, б. "д" от Общия регламент може да надделее над интереса на индивида, в резултат на което е допустимо и оправдано да се предоставят и лични данни, които обаче следва да са пропорционални на целта. Обществен интерес би могъл да е налице и на плоскостта на генералната превенция, като публикуването на данни за обвиняеми лица би могло да се разглежда като инструмент за постигане на възпитателен ефект за обществото като цяло.

В посочените хипотези ПРБ, като администратор на лични данни, следва всеки път да извърши преценка дали общественополезната цел, за която се публикува информацията на интернет страницата на ПРБ или в медиите, не може да бъде постигната чрез прилагане на подхода, разписан в чл. 64 от Закона за съдебната власт, а именно по начин, който не позволява идентифицирането на физическите лица, упоменати в тях (напр. замяна на имената с инициали и т.н.).

Ако с оглед на въпросните общественополезни цели е невъзможно или нецелесъобразно информацията да бъде публикувана в анонимизиран или псевдонимизиран вид, тогава посочването

на името, длъжността или местоработата на обвиняемия биха били достатъчни за постигане на обществена осведоменост, докато публикуването на ЕГН, адрес, връзки с трети лица извън процеса и пр. би било прекомерно. ПРБ следва също така да предприеме конкретни мерки за недопускане погрешно идентифициране на друго лице при евентуално съвпадение на имената. За целта биха могли да се използват допълнителни признаци, включително псевдоними, възраст, населено място и други, стига допълнителната информация да не е прекомерна.

На второ място, по силата на чл. 204 от НПК органите на досъдебното производство следва да използват широко съдействието на обществеността за разкриване на престъпленията и изясняване на обстоятелствата по делото. Когато това е обосновано и пропорционално на обществената опасност на дееца или на престъпното деяние, ПРБ би могла да се обърне за съдействие към гражданите и чрез своята интернет страница и/или медиите, включително чрез публикуване на лични данни – снимки, имена, адрес или други данни за лицето.

Трета хипотеза, в която общественият интерес за информираност би могъл да надделее над защитата на личните данни, е участието в наказателния процес на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество или друго лице, което поради естеството на своята дейност има влияние върху обществото. По отношение на тези лица Конституционният съд на Република България ясно посочва, че „държавната власт като цяло, както и политическите фигури и държавните служители могат да бъдат подложени на обществена критика на ниво, по-високо от това, на което са подложени частните лица. (. . .) Поначало защитата на личните данни на тези лица е много по-занижена в сравнение със защитата на останалите граждани“ (вж. Решение № 7 от 4 юни 1996 г. по к.д. № 1/1996 г. и Решение № 4 от 26 март 2012 г. по к.д. № 14/2011 г.)

В запитването на ПРБ се обръща специално внимание на отношението между обработването на лични данни при публикуването на прессъобщения и предоставянето на информация за журналистически цели, от една страна, и презумпцията за невиновност като основно конституционно право на всеки гражданин, от друга.

Съгласно чл. 16 от НПК, обвиняемият се смята за невинен до установяване на противното с влязла в сила присъда. От разпоредбата става ясно, че единствено съдът може да определи дадено лице за виновно или невиновно. Прокуратурата е страна в процеса, която повдига и поддържа обвинението за престъпления от общ характер. В този смисъл КЗЛД счита, че публикуването на информация от ПРБ, когато това е оправдано от обществения интерес, не нарушава презумпцията за невиновност, а само дава информация за предприетите от прокуратурата действия по разкриване и разследване на престъпни деяния.

Важен елемент от преценката за пропорционалност на публикуването на лични данни от прокуратурата е разграничението между обвиняемите лица и останалите участници в досъдебното производство, като свидетели, вещи лица и др. По отношение на втората категория лица по правило не е налице надделяващ обществен интерес и техните лични данни не следва да стават обект на обществено достояние. Изключение би могло да има по отношение на лица, заемащи висши публични длъжности или когато публикуването на информацията защитава жизненоважни интереси на субекта на данните, напр. при издирване на изчезнало лице.

Не на последно място, администраторът следва да извърши преценка на базата на обективни критерии за какъв период от време е оправдано и необходимо личните данни на съответното обвиняемо лице да останат публикувани на интернет страницата на прокуратурата. Така например, при прекратяване на наказателното производство или влизане в сила на присъда, оневиняваща лицето, неговото право на лична неприкосновеност и защита на личните данни надделява над обществения интерес за информираност, съответно информацията за повдигнатото обвинение следва да бъде заличена като неточна или неактуална.

Във връзка с горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Публикуването на лични данни на обвиняеми лица в досъдебното производство на интернет страниците на прокуратурите, както и предоставянето им на медиите за журналистически цели е законосъобразно, когато има законово задължение или е налице надделяващ обществен интерес. В случаите, когато с оглед на общественополезната цел е невъзможно или нецелесъобразно информацията да бъде публикувана в анонимизиран или псевдонимизиран вид, тогава посочването на името, длъжността или местоработата на обвиняемия биха били достатъчни за постигане на обществена осведоменост, докато публикуването на ЕГН, адрес, връзки с трети лица извън процеса и пр. би било прекомерно.

2. По правило не бива да се публикуват или разкриват по друг начин лични данни на други участници в досъдебното производство, като свидетели, вещи лица или свързани с тези категории трети лица и др., доколкото по отношение на тях не е налице законово задължение или надделяващ обществен интерес. Изключение би могло да има по отношение на лица, заемащи висши публични длъжности по смисъла на чл. 6 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество или друго лице, което поради естеството на своята дейност има влияние върху обществото, или когато публикуването на информацията защитава жизненоважни интереси на субекта на данните.

3. Във всички случаи на публикуване на лични данни на участници в досъдебното производство или предоставянето им на медиите следва да се спазват принципите за обработване на лични данни в чл. 5 на Регламент (ЕС) 2016/679, по-специално принципите на свеждане на данните до минимум с оглед постигане на целта, точност на данните и ограничение на времето на съхранение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

КЗЛД публикува в своя бюлетин и на институционалния си сайт решения по жалби, с цел да се осигури прозрачност за обществеността относно практиката на Комисията при разглеждането на жалби на граждани. За постигането на тази цел не е необходимо публикуване на всички решения на КЗЛД по жалби, а отразяване произнасянето на Комисията по различни казуси. Всички публикувани решения на КЗЛД са с псевдонимизирани лични данни на физическите лица и имена на юридическите лица.

РЕШЕНИЕ

№ Ж-777/2016 г.

София, 24.04.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав, членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на редовно заседание, проведено на 28.02.2018 г., обективизирано в протокол № 10/2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба рег. № Ж-777/15.12.2016 г., подадена от И.З. срещу Административен съд – София – град (АССГ), за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена И.З. с твърдения, че на интернет страницата на АССГ на формата за информация за дела, при задаване на номер на делото се появяват пълните три имена на жалбоподателката, което прави възможно последващата ѝ идентификация. Г-жа И.З. сочи, че в протокола по дело № **** са цитирани данни за дирекцията и отдела в който работи. Твърди, че по номерата на публикуваните документи, служителите работещи в структурата и имащи достъп до документите, биха могли да я идентифицират. Г-жа И.З. е посочила, че в решението са описани документи, които се отнасят до психологически изследвания.

Посочено е, че жалбоподателката се е обърнала до инспектората на ВСС с молба за съдействие, като отговорът от там е бил, че ѝ е отговорено от съда.

Твърди, че за да се възползва от услугите на АССГ, е „принудена да стане публично достояние“.

Моли Комисията да вземе отношение по случая.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писмо изх. № П-1563/10.03.2017 г. на КЗЛД, на председателя на АССГ е предоставен срок за писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор е депозирано становище в КЗЛД от председателя на АССГ, заведено с рег. № С-183/20.03.2017 г., в което се сочи, че адм. дело № *** по описа на АССГ – Второ отделение, 52 състав е било образувано по жалба на И.З., против индивидуален административен акт на директора на Дирекция „Правно – нормативна дейност“ към Министерство на вътрешните работи. С решение на № ***** по адм. дело № ****, съдът е отхвърлил жалбата на лицето. Посочено е, че действително в графа „страна“ при задаване номера на делото в интернет страницата на АССГ се изписват трите имена на лицето, но те не фигурират като такива в протоколите от проведените съдебни заседания на 05.10.2016 г. и на 19.10.2016 г., не фигурират и в решението по същество на спора.

В становището е посочено още, че публикувана информация на сайта на АССГ, не идентифицира г-жа И.З. и че жалбоподателката не може да бъде идентифицирана пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

Изложени са твърдения, че информацията, която е публикувана на интернет страницата на АССГ не е „измежу посочената по чл. 5, ал. 1, т. 1- т. 3 от ЗЗЛД.

В становището се сочи още, че АССГ законосъобразно е обработил личните данни на г-жа И.З., поради, което не е нарушен чл. 5 от ЗЗЛД. Посочено е, че в случая данните са обработени на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от АПК, на 07.02.2018 г. Комисията се е произнесла с решение относно допустимостта на жалба № Ж-777/15.12.2016 г., предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателите, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

Предвид посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима и са конституирани страните в административното производство: жалбоподател – И.З.; ответна страна – Административен съд – София град, и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

На проведено на 28.02.2018 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Страните са редовно уведомени.

Жалбоподателката И.З. – редовно уведомена, явява се лично.

Администраторът – Административен съд – София-град – редовно уведомен, не се представлява.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-777/15.12.2016 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата, подадена от И.З. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. При извършената служебна проверка в поддържания от Комисията Регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри е установено, че АССГ

е изпълнил задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и е регистриран като администратор на лични данни с идент. № 39332 .

Предмет на жалбата е неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ, Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

В резултат от цитираните и анализирани доказателства, представени в производството, следва, че административната преписка е изяснена фактическа страна.

Понятието „обработване на лични данни“ е дефинирано в § 1, т. 1 от Допълнителната разпоредба на ЗЗЛД. С оглед разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, определяща като администратори на лични данни всяко физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни, Административен съд – София град е „администратор на лични данни“ по смисъла на цитираната разпоредба. Като администратор на лични данни, е длъжен да осигурява спазването на чл. 2, ал. 2, чиято цел е гарантиране неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

С регламентирани в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД основания за допустимост на обработване на личните данни на физическите лица от администратор на лични данни наличието на поне едно от които е необходимо и достатъчно за установяване на законосъобразността на действието.

Становището за неоснователност на жалбата е на основание разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, във вр. с чл. 64, ал. 1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), а именно: обработването на лични данни е допустимо когато обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни.

Съгласно разпоредбата на чл. чл. 64, ал. 1 от ЗСВ, актовете на съдилищата, с изключение на тези по наказателни дела, с които подсъдимият е осъден да изтърпи съответно наказание се публикуват незабавно след постановяването им на интернет страницата на съответния съд при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и Закона за защита на класифицираната информация.

Предвид горепосочените разпоредби се счита наличието на нормативно установено задължение за обработване на личните данни на жалбоподателката в определения от закон обем в изпълнение на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД.

Следва допълнително да бъде уточнено, че след направена справка в сайта на АССГ, в протоколите от проведени заседания на 05.10.2016 г. и 19.10.2016 г. по адм. дело № **** по описа на АССГ, противно на твърденията на жалбоподателката за цитирани данни за дирекцията и отдела в който работи, в протоколите са упоменати единствено страните по делото, от които по никакъв начин не става ясна дирекцията и отдела, чийто служител е жалбоподателката.

В жалбата са изнесени и твърдения за публикувани пълни номера от документи, които документи според твърденията на жалбоподателката се отнасят лично до нея, от които г-жа И.З. би могла да бъде идентифицирана. От служебна справка на административния орган в страницата на АССГ е установено, че в Решение **** по описа на АССГ, второ отделение, 52 състав, са упоменати с цифров израз документи, от които обаче жалбоподателката не би могла да бъде идентифицирана чрез един или повече специфични признаци.

В административно производство се установява, в изпълнение на съдържащите се в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД принципи, че личните данни на жалбоподателя са обработвани от администратора на лични данни единствено за целите на образуваното производство, като не са обработвани по начин,

несъвместим с тези цели, съотносими са и не надхвърлят посочената цел, поради което обработването се явява законосъобразно.

Видно от изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е предложението Комисията за защита на личните данни да се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

Оставя без уважение като неоснователна жалба с рег. № Ж-777/15.12.2016 г., подадена от И.З. срещу АССГ, поради установена законосъобразност на обработването на личните данни на жалбоподателката на основание разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 64, ал. 1 от ЗСВ с оглед изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-28/2018 г.

София, 08.05.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав, председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на редовно заседание, проведено на 14.03.2018 г. и обективизирано в протокол № 12/14.03.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-28/18.01.2018 г., подадена от Ц.Н.М.-Н., в качеството ѝ на управител на „Т.Ф.“ ЕООД срещу Ч.Д., за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателката, в качеството ѝ на управител на „Т.Ф.“ ЕООД информира, че притежава къща, *****, която е съсобственост с къща № ** от същия комплекс, със собственик Ч.Д.

Жалбоподателката сочи, че г-н Ч.Д. е монтирал камера за видеонаблюдение в общия им парцел, която е насочена към общия им двор и наблюдава къщата на жалбоподателката.

Г-жа Ц.Н.М.-Н. счита тези действия за дискриминативни и незаконосъобразни. Моли за извършване на проверка и установяване на извършеното нарушение.

Предвид твърденията в жалбата се предлага относимостта на разпоредбата на чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД, съгласно която, този закон не се прилага за обработването на лични данни, извършвано от физически лица за техни лични или домашни дейности.

Мотивите за предложението са свързани с конкретно посоченото място, на което е монтирана камерата, както и липсата на твърдение за заснемане на обществени пространства или места извън съсобствения на страните имот.

Намира се за относимо и в подкрепа на настоящото предложение произнасянето на Съда на Европейския съюз по дело № С-212/13 с предмет преюдициално запитване за тълкуване на чл. 3, параграф 2 от Директива 95/46/ЕО – понятието „в хода на (изцяло) лични или домашни занимания“ – записване с камера за видеонаблюдение на входа към жилището на използващото записващата система лице, на обществено пространство и на подстъпа към съседна къща“, като формулировка от заключението на Генералния адвокат.

Горепосоченото произнасяне анализира ситуация при която физическо лице „е инсталирало и използвало система за видеонаблюдение, разположена под стряхата на семейната му къща ... с единствената причина за използването на тази камера защитата на неговото собствено и на семейството му имущество, здраве и живот“ – т. 12, т. 13 от решение на Съда от 11 декември 2014 г.

В допълнение е изложението, че “Член 3, параграф 2, второ тире от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни трябва да се тълкува в смисъл, че използването на система за видеонаблюдение, извършваща видеозаснемане на хора, съхранявано върху устройство за дълготрайно запаметяване, а именно твърд диск, която е инсталирана от физическо лице в семейната му къща за защита на собствеността, здравето и живота на собствениците на къщата, като системата покрива и обществените места, не представлява обработване на лични данни при извършване на изцяло лични или домашни занимания по смисъла на тази разпоредба“.

Вследствие на цитираното произнасяне, както и в резултат на обвързващия характер на решенията на Съда на ЕС се прави изводът за стеснено разглеждане на изключението в чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД, съгласно което при обработване на личните данни за лични и домашни дейности се изключва приложението на разпоредбите на специалния ЗЗЛД, единствено в хипотези на твърдения за заснемане на обществени места или други, които са извън собствеността на физическото лице монтирало видеокамерите.

Конкретният предмет на жалба № ППН-01-28/018.01.2018 г. засяга твърдения за монтирани камери единствено в дома на Ч.Д., като поземлен имот с идентификатор *****, видно от приложената скица, се явява съсобствен и на жалбоподателката.

В този смисъл се намира удачен изводът, в съответствие и с произнасянето на Съда на Европейския съюз по дело № С-212/13, че г-н Ч.Д. е монтирал система за видеонаблюдение в дома си единствено и само за защита на собственото си имущество и личното си спокойствие и неприкосновеност, предвид което е приложима разпоредбата на чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД.

В допълнение се отбелязва още, че жалбата е подадена от Ц.Н.М.-Н., в качеството ѝ на управител на „Т.Ф.“ ЕООД. Разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. В конкретния случай Комисията е сезирана с жалба, подадена от юридическо лице.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс се изразява мнението, че в настоящото административно производство същите не са налице, поради което се обявява недопустимостта на жалба № ППН-01-28/18.01.2018 г. и прекратяване на административното производство, като жалбата остане без разглеждане.

В тази връзка и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АП, КЗЛД се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

На основание разпоредбата на чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 и ал. 9 от ЗЗЛД, поради факта, че обработването на личните данни е извършено за лични и домашни цели, оставя без разглеждане като недопустима и прекратява административното производство по жалба с рег. № ППН-01-28/18.01.2018 г. подадена от Ц.Н.М.-Н., в качеството ѝ на управител на „Т.Ф.“ ЕООД срещу Ч.Д.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цанко Цолов /п/****Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/****РЕШЕНИЕ****№ ППН-01-38/2017 г.****София, 08.05.2018 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав, председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на редовно заседание, проведено на 14.03.2018 г. и обективизирано в протокол № 12/14.03.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-38/30.08.2017 г., подадена от П.М. и И.Т. срещу В.Й. и И. Й. за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

П.М. и И.Т. са сезирали Комисията за защита на личните данни с жалба, съдържаща твърдения за инсталиране на камера за видеонаблюдение. В жалбата се твърди, че на външната стена на тераса, собственост на В.Й. и И. Й. в гр. ***** е монтирана камера за видеонаблюдение, насочена към пътя, входната врата и гаражните клетки, като съгласно твърденията на жалбоподателите, обхващат на камерата „покрива публични места извън имота на собствениците“. Жалбоподателите информират, че не са давали съгласие за „шпиониране, фотографирание или снимане“.

Считат, че са нарушени правата им. Молят за преустановяване на видеонаблюдението на входната врата и гаражните клетки.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писмо с изх. № ППН-01-38/#1/24.10.2017г. на КЗЛД на ответните страни и е предоставен 5-дневен срок за писмено становище и представяне на относими доказателства. Писмото е надлежно получено, като в предоставения срок е депозирано становище по предмета на жалбата.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), на 17.01.2018 г. Комисията се е произнесла с решение относно допустимостта на жалба № ППН-01-38/30.08.2017 г., предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателите, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

Предвид посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима, конституирани са страните в административното производство и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

Страните са редовно уведомени. Не се явяват, не изпращат представители в заседанието пред комисията.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 4/17.01.2018 г. е издадена Заповед № РД-14-20/26.01.2018 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на проверка във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективирана в Констативен акт № ППН-02-101/09.02.2018 г.

В резултат от проверката е установено, че на посочения в жалбата адрес се намира осем етажна жилищна сграда с девет входа. Проверващият екип констатира, че на адреса за целите на превантивна охранителната дейност, преди две години, е изградена система за видеонаблюдение, състояща се от два броя видеокамери, DVR-устройство „Hikvision” – разположено в дома на Й., както и монитор, посредством който се наблюдава изходящия образ и записите с видеокадри. Системата е инсталирана от фирма, с която ответниците не са сключили договор за монтаж. Установено е, че до кадрите, заснемани от видеокамерите се достъпва отдалечено посредством уеб-приложение, инсталирано на мобилните телефони на Й., като по данни на ответницата никой друг няма достъп до видеозаписите или DVR-устройството. Констатирано е, че посредством DVR-устройството, системата за видеонаблюдение позволява съхранение на записи на видеокадри за срок от около тридесет дни, след което биват автоматично изтривани по реда на тяхното постъпване.

Проверващият екип установява, че видеокамерите са разположени, както следва: едната е разположена над входната врата на жилището на Й. и заснема етажната площадка на втория етаж, включително и входовете на съседните жилища; втората камера е разположена на фасадата на балкона на ответниците и заснема прилежащите към жилищната сграда улица и паркоместа.

Проверващият екип не установява наличието на информационни табели, предупреждаващи за извършването на видеонаблюдение.

Ответниците предоставят на проверяващия екип „Списък на живущите в гр. *****, които са съгласни (нямат нищо против) монтираните охранителни камери от сем. Й.”, който е приложен към настоящия констативен акт.

За документиране на резултатите от проверката се състави констативен протокол, и се направиха графични изображения (снимки) от системата за видеонаблюдение, приложени към настоящия констативен акт.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в незаконосъобразно поставяне на камери за видеонаблюдение.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Тъй като не всяко лице, което обработва лични данни притежава качеството „администратор на лични данни“ с разпоредбата на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД е дадено легално определение на понятието, а именно: администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни, както и когато видът, целите и средствата за обработване се определят със закон.

Липса на съгласие за монтиране на видеокамерите не води до механичния извод за незаконосъобразност на същото, тъй като съгласието е едно от условията за допустимост на обработването, но за да се приеме недопустимост, респективно незаконосъобразност, трябва да се установи липсата на което и да е от останалите основания в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД.

В конкретния случай, предвид установения режим на етажна собственост в жилищната сграда, регламентирана с разпоредбите на Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС) се разглежда законовото основание на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД – обработването е в изпълнение на нормативно задължение на администратора на лични данни.

При извършвано видеонаблюдение във вътрешността на жилищната сграда се анализират разпоредбите на чл. 11, ал. 1, т. 10, буква „а“ и чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС, в които са регламентирани правомощията на общото събрание, като орган на управление на етажната собственост.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 10, буква „а“ от ЗУЕС общото събрание приема решения и за извършване на разходи, които са необходими за поддържането на общите части.

На основание чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС законосъобразността на цитираното правомощие се гарантира с осигуряване на мнозинство повече от 50 на сто от представените идеални части от общите части на етажната собственост.

От представените доказателства по преписката няма данни, от които да е видно, че е проведено валидно общо събрание на етажната собственост, което да е взело решение с необходимото мнозинство за монтиране на камери за видеонаблюдение.

От предоставения списък на живущите на адрес: гр. *****, изразили съгласие за монтиране на камери за видеонаблюдение, е видно, че изрично писмено съгласие за монтаж на система за видеонаблюдение е изразено от 14 от собствениците на апартаменти във входа, от общо 24.

Въпреки, че не е представен документ за проведено общо събрание, от който категорично може да се установи изпълнението на законовите изисквания за кворум и мнозинство, с предоставения допълнителен списък се доказва знанието и съгласието на живущите в кооперацията за монтиране на камери за видеонаблюдение с охранителна цел. Видно от собственооръчно написаните имена и подписи на лицата, може да се приеме, че е формирано необходимото законово мнозинство, макар и при неспазване на указания в ЗУЕС ред.

По отношение обсега на видеозанемане на камерите се отбелязва установеното в Констативен акт № ППН-02-101/09.02.2018 г., а именно: една камера е разположена над входната врата на жилище на Й. и заснема етажната площадка на втория етаж, а втората камера е разположена на фасадата на балкона на ответниците и заснема и в обсега ѝ на заснемане попадат част от улицата и паркоместата.

Във връзка с камерата, разположена на фасадата на балкона и видно от приложения снимков материал към Констативен акт № ППН-02-101/09.02.2018 г. е видно, че същата заснема съседни имоти, както и обществени територии, предвид което се разглеждат принципите на обработване на личните данни, указани с нормата на чл. 2, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 от ЗЗЛД, а именно: личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно, за точно определени и законни цели, да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Предвид необходимостта от намиране на баланс между интересите на администратора на лични данни и тези на жалбоподателката в изпълнение на принципа, регламентиран в чл. 30, ал. 1

от Конституцията на Република България за лична свобода и неприкосновеност на всеки български гражданин, се мотивира преценката за частична основателност на жалба № ППН-01-38/09.02.2018 г., в частта, в която се извършвано видеонаблюдение на обществени места.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, на което се разкриват данните.

Посоченото условие за допустимост на обработването на личните данни предполага равните права и интереси на гражданите, освен когато интересите на физическото лице, за което се отнасят данните имат преимущество пред интересите на лицето, обработващо лични данни, в случая извършващо видеонаблюдение.

Предвид динамичното развитие на технологичните и обществените отношения като цяло и все по-налагащата се актуалност на въпросите, свързани със спокойствието, здравето, сигурността и живота на личността в съвременната действителност се намира за все по-наложителна тенденцията за разглеждане правата и интересите на гражданите именно от гледна точка на тяхното равенство, както и прилагане смисъла на духа на закона и неговото съответствие на действителността.

Установената в производството пред Комисията причина за монтиране на видеокамерите, а именно: защита на личната и имуществената неприкосновеност на собствениците на апартаменти, водят до необходимостта от разглеждане допустимостта на извършваното видеонаблюдение през призмата на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Цитираното съдържание на разпоредбата на 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД се свързва и с изразеното от голяма част от живущите в жилищната сграда знание и съгласие за монтиране на видеокамери. Отбелязва се, че кредитирането на съгласието на съсобствениците в сградата, обективирано в нотариално заверен документ – списък на живущите в жилищната кооперация, се отнася до решението им касаещо изграждането на система за видеонаблюдение в и около входа с цел намаляване на престъпленията и личната сигурност на хората.

С оглед изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни се предлага Комисията за защита на личните данни да се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Уважава като основателна жалба с рег. № ППН-01-38/30.08.2017 г., подадена от П.М. и И.Т. срещу В.Й. и И. Й. относно камерата за видеонаблюдение, разположена на фасадата на балкона, заснемаща обществени територии, поради нарушаване на принципа регламентиран в чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД личните данни да бъдат съотносими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;

2. Във връзка с т. 1 издава задължително предписание на В.Й. и И. Й. в едноседмичен срок от влизане в сила на решението да демонтира камерата, заснемаща обществени територии, за изпълнението на което да уведоми Комисията с представянето на съответни доказателства.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-77/2017 г.
София, 08.05.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав, членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 23.03.2018 г. и обективизирано в протокол № 14/28.03.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-77/16.02.2017 г., подадена от Е.А.А. за нарушаване на Закона за защита на личните данни

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Е.А.А. е сезирал Комисията за защита на личните данни с жалба с твърдения за неправомерно използване на личните му данни при сключване на договор за цесия. В жалбата се твърди, че на 15 февруари 2017 г. е получил телефонно обаждане от телефонен номер *****, от който го е потърсил служител на фирма за събиране на вземания, за задължения в размер на 110 лева неплатени стари сметки към „В.” (наименование на търговската марка на „БТК” ЕАД) от преди 15 години. Служителят на фирмата за събиране на вземания се е представил като частен съдебен изпълнител, който ще подаде документи до съда, а жалбоподателят осъден. Г-н Е.А.А. информира, че преди повече от 10 години е посетил офис на компанията и там са го уведомили, че няма актуални задължения към тях. От мобилния оператор никога не са търсили г-н Е.А.А., за да декларират, че той има задължения към тях.

Жалбоподателят информира, че „Т.Б.” ЕАД, чиито услуги ползва към настоящия момент, са разкрили личните му данни на трети лица – адрес и телефонен номер за контакт, без той да е давал съгласието си за това.

Господин Е.А.А. моли да бъде извършена проверка и да се преустанови неправомерното според него обработване на личните му данни. Желаете съдействие и становище.

Към жалбата няма приложения.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ответните дружества е изискано да представят писмени становища и относими към случая доказателства.

С писмо изх. № П-3030/03.05.2017 г. на Председателя на КЗЛД, г-н М.Ф., Представител на „Т.Б.” ЕАД е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. На основание чл. 36 от АПК е предоставен срок за изразяване на становище и за представяне на относими доказателства.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от „Т.Б.” ЕАД, заведено с рег. № С-285/11.05.2017 г. Изложени са твърденият, че Дружеството е обработвало личните данни на г-н Е.А.А. законосъобразно, като същите са събрани за точно определени цели и не са обработвани по начин, несъвместим с тези цели. Изложено е, че Е.А.А. е сключил договор с „Т.Б.” ЕАД, който договор е прекратен на 22.06.2007г., като основанието за прекратяване е незаплатени от жалбоподателя суми. С оглед продължителното неизпълнение на задълженията от г-н Е.А.А., последните са прехвърлени с договор за цесия на „С.Г.Г.” ООД, на 17.01.2009 г. Към настоящия момент жалбоподателят е потребител единствено на предплатени услуги. „Т.Б.” ЕАД декларират, че по никакъв начин не са предоставяли личните данни на Е.А.А. на „БТК” ЕАД. Поради изложените обстоятелства те считат, че жалбата е неоснователна.

С писмо изх. № П-3031/03.05.2017 г. на КЗЛД, г-н А.Д., представител на „БТК“ ЕАД е уведомен на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. На основание чл. 36 от АПК е предоставен срок за изразяване на становище и представяне на относими доказателства.

В отговор е постъпило и становище от „БТК“ ЕАД, с което изразяват твърдения, че Е.А.А. е бил страна по договор за мобилна услуга, сключен на 08.02.2007 г. По посочения договор са натрупани задължения в размер на 118,71 лева, като те са прехвърлени с договор за цесия със „С.Г.Г.“ ООД на 27.04.2016 г.

„БТК“ ЕАД е упълномощило „С.Г.Г.“ ООД да уведоми длъжника г-н Е.А.А. за сключената цесия. Изразява се становище, че личните данни на Е.А.А. са обработени от „БТК“ ЕАД при спазване на законното изискване на чл. 2 ал. 2 от ЗЗЛД – законосъобразно и добросъвестно, за точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с целите. Прехвърлени са на цесионера само данни, които клиентът е предоставил по повод сключването на договора, както са посочени в него. Твърдят, че „БТК“ ЕАД не разполага с информация за това какви други телефонни номера, притежава жалбоподателят и няма как да ги предостави на цесионера. Поради изложените аргументи се прави изводът, че жалбата е недопустима и недоказана.

От „БТК“ ЕАД изразяват становище алтернативно за: нередовност, недопустимост или неоснователност на жалбата.

По отношение на фактите информират, че г-н Е.А.А. е бил страна по договор за мобилни и гласова услуга с номер ****, като доказателство е приложена заявка, форма 1А № *****. По сключения договор за жалбоподателя са възникнали ликвидни и изискуеми задължения в общ размер на 119.09 лв.

Между „БТК“ ЕАД и „С.Г.Г.“ ООД е сключен договор за цесия № 30837/27.04.2012 г., по силата на който вземанията на „БТК“ ЕАД са прехвърлени на „С.Г.Г.“ ООД и последното се явява кредитор по отношение на задълженията. На основание чл. 99, ал. 3, предл. 2 от ЗЗД личните данни на г-н Е.А.А. са предоставени на цесионера, за което съгласието на длъжника не е необходимо. Юридическият факт, който прави допустимо обработването на личните данни, е прехвърлянето на вземането, а не уведомлението. Това е така, тъй като цесионерът получава личните данни на длъжника съгласно договора за цесия. От този момент за него е налице законен интерес, който допуска обработването на данните във връзка със събиране на задължението – чл. 4, ал. 1, т. 7 ЗЗЛД.

Към становището са приложени: заявка, форма 1А № ****, фактура с номер ***, договор за цесия № 30837/27.04.2012 г. с извлечение от приложение № 1 към него, пълномощно на „С.Г.Г.“ ООД за изпращане на уведомления по чл. 99, ал. 3 от ЗЗД, приемо-предавателен протокол за предоставяне на приложение 1 към договор за цесия от 09.11.2016 г.

С писмо изх. № П-5235/20.07.2017 г., „С.Г.Г.“ ООД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище и представяне на доказателства. С писмо изх. № Ж-77(17)#10/06.03.2018 г. отново е указан 7-дневен срок за предоставяне на становище с необходимите за изясняване на случая доказателства и е указана отговорността при отказ от съдействие. Постъпило е становище, в което е изложено твърдение за неоснователност а жалбата на г-н Е.А.А.

В становището е посочено, че по силата на договор за цесия от 27.04.2012 г., сключен между „С.Г.Г.“ ООД и „БТК“ ЕАД, „С.Г.Г.“ ООД е изкупило неизплатено задължение на г-н Е.А.А., вземане в размер на 118,71, генерирано по клиентски номер № ***** за потребени услуги по договор от 08.02.2007 г., за което е издадена фактура № *****. Дружеството е изкупило вземането в посочения размер, така в качеството на кредитор и пълномощник на цедента „БТК“ ЕАД, „С.Г.Г.“ ООД по силата на сключения договор от 27.04.2012 г. е изпратило две писма на дати 07.11.2012 г. и на 22.06.2012 г. до Е.А.А. на адреса посочен от лицето в договора за мобилни услуги. Посочено е още, че уведомителните писма по смисъла на чл. 99, ал. 4 от ЗЗД са изпратени като непрепоръчана поща по реда на закона за пощенските услуги, като писмата са връчени по надлежния ред. Съгласно

разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД се допуска обработването на лични данни, в случай, че то е необходимо за реализиране на законни интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните. Сочи се, че „С.Г.Г.” има валидно основание за обработване на личните данни на жалбоподателя и това е посоченият договор за цесия. Личните данни се предоставят единствено и само за целите, свързани със събиране на неизплатените в срок сметки на неизправните абонати на оператора, съобразно чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД.

При извършената служебна проверка в поддържания от Комисията Регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и са регистрирани като администратори на лични данни.

На проведено на 28.02.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Е.А.А. и ответна страна – „БТК” ЕАД, „Т.Б.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД, в качеството на администратори на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 28.03.2018 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество. Жалбоподателят Е.А.А. – редовно уведомен, не се явява, не се представлява в заседанието. За „БТК” ЕАД се явява юрисконсулт Й.Р. с пълномощно по преписката. За „Т.Б.” ЕАД се явява юрисконсулт И.А. с пълномощно, представено в заседанието. От „С.Г.Г.” ООД – редовно уведомени, не изпращат представител. —

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. От събраните по преписката доказателства се установи, че между жалбоподателя и „БТК” ЕАД е сключен договор услуга. Съдържащите се в посочения договор данни на жалбоподателя – три имена, единен граждански номер, номер на лична карта, адрес и телефонен номер безспорно имат качеството на лични данни за лицето по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. За да е налице законосъобразно обработване на лични данни, същото следва да се извършва при стриктното спазване на принципите за тяхното обработване, визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

„БТК” ЕАД е обработило личните данни на жалбоподателя на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД – въз основа на дадено изрично съгласие от г-н Е.А.А., обективирано в договора. Същевременно, личните данни са обработвани и на основание чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД – за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице е страна.

Видно от събраните доказателства, на основание договор за прехвърляне на вземания (цесия) № 30837/27.04.2012 г., „БТК” ЕАД е цедирало вземанията си към г-н Е.А.А. на „С.Г.Г.” ООД. Задължението по договора е безспорно, тъй като жалбоподателят не отрича наличието му.

Прехвърлянето на вземания се извършва по специалните правила на чл. 99 и сл. от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). В чл. 99, ал. 3 от ЗЗД е предвидено, че предишният кредитор е длъжен да предаде на новия намиращите се у него документи, които установяват вземането. При предаването на тези документи по необходимост се предоставят и личните данни на жалбоподателя, съдържащи се в тях. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „предоставянето” на личните данни е действие по обработването им.

След извършване на прехвърлянето цесионерът – „С.Г.Г.” ООД е встъпил в правата на кредитор по отношение на задълженията на г-н Е.А.А. Няма промяна в самата цел на обработването – събиране на неизплатено задължение по договорите за услуги. От момента на прехвърлянето дружеството-цесионер обработва законосъобразно личните данни на жалбоподателя на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 ЗЗЛД – за реализиране на посочените законни интереси на администратора, при които интересите на физическото лице нямат преимущество пред тези на администратора.

За изчерпателност на изложението следва да се отбележи, че в договора г-н Е.А.А. е дал изрично съгласие мобилният оператор да предоставя личните му данни на трети лица с цел събиране на вземания.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж-77/16.02.2017 г., подадена от Е.А.А. срещу „БТК” ЕАД и „Т.Б.” ЕАД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-14/2017

София, 28.05.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 28.03.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № ППН-01-14/11.08.2017 г., подадена от А.Д.А. срещу „Ф.И.Н.” АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателят информира, че на 10.08.2017 г. се явил в НАП – Аксаков гр. София във връзка с извършена данъчна проверка. Служителка на НАП му връчила 19 листа справки за извършени от него и за него парични преводи чрез системата „Мъниграм” на финансова къща „Ф.И.Н.” АД. Документи са били връчени и за съпругата му Р.А.А. – 6 листа.

Г-н А.Д.А. заявява, че никога не са използвали услугите на „Мъниграм“ – нито за изпращане, нито за получаване на пари. Поради това счита, че е налице сериозно нарушаване на правата, гарантирани му от ЗЗЛД. Твърди, че личните му данни и тези на съпругата му са обработвани неправомерно, без тяхното знание и съгласие.

Моли Комисията да извърши проверка на основание чл. 12 ЗЗЛД и да наложи наказание на администратора на лични данни административно наказание по глава осма от ЗЗЛД.

Към жалбата г-н А.Д.А. прилага копия от справки за извършени преводи. Моли по служебен път да бъдат изискани подробни справки за обработваните от финансова къща „Ф.И.Н.“ АД лични данни – негови и на съпругата му.

С писмо изх. № ППН-01-14/2017г.#3/31.10.2017 г. от жалбоподателя е изискано да представи доказателство за представителна власт по отношение на съпругата му, тъй като жалбата не е подписана от нея. Писмото е върнато в цялост с отметка „непотърсено“.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ответното дружество е изискано да представи писмено становище и относими към случая доказателства.

С писмо изх. № ППН-01-14/2017г.#4/31.10.2017 г. „Ф.И.Н.“ АД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище с относими доказателства. От дружеството ангажират становище рег. № ППН-01-14#6/13.11.2017 г. за неоснователност на жалбата.

Изпълнителният директор уведомява, че представляваното от него дружество е един от представителите, предлагащи услугата парични преводи чрез системата „МъниГрам“ на територията на Република България. Услугата се извършва чрез агенти на територията на страната, въз основа на сключени договори за поръчка. Като един от представителите на платежната система, „Ф.И.Н.“ АД разполага с обобщена информация, която се отнася до движението на парични средства на ниво агенти, а не съдържа данни за получени или наредени парични преводи от клиенти на услугата. Пълна информация с данни за извършените трансакции и с данните на клиентите се обработва и съхранява в централата на „М.П.С.“ – САЩ (M.P.S., Inc., USA).

При извършване на проверки от проверяващи институции, относно наредени или получени преводи през системата МъниГрам, „Ф.И.Н.“ АД прави запивания до централата на „М.П.С.“, тъй като не разполага с исканата информация.

В конкретния случай „Ф.И.Н.“ АД не е твърдяло и посочвало, че жалбоподателят и неговата съпруга са наредители или получатели на парични преводи, а само е предоставило на Национална агенция за приходите получената информация от централата (Приложение № 1 и Приложение № 2 към становището). Видно от представените справки е, че те не съдържат лични данни на конкретните лица.

Направено е и повторно искане за проверка до централата от 05 РУ – СДВР. От предоставените справки (Приложение № 3 и Приложение № 4) е видно, че А.Д.А. и Р.А.А. не са наредители и получатели на парични преводи. На база на негативните резултати от повторната проверка, която включва допълнителни идентификационни данни на лицата, е видно, че личните данни на жалбоподателя и съпругата му не са били неправомерно използвани от „Ф.И.Н.“ АД, тъй като не се съдържат в базата данни на „М.П.С.“.

В допълнение, от централата на „М.П.С.“ предоставят обяснение (Приложение № 5 и Приложение № 6), че първоначалната проверка е погрешно извършена, поради търсене само по имена на проверяваните лица. Изпълнителният директор уверява, че не се касае за неправомерно използване и обработване на лични данни, а за допуснатата техническа грешка при извършването на проверката от страна на „М.П.С.“.

Към становището са приложени посочените в текста приложения.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № ППН-01-14/11.08.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима по отношение на А.Д.А. – подадена е в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя. При извършената служебна проверка в поддържания от Комисията Регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството, срещу което е насочена жалбата, е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 54491 и заявен регистър „Мъниграм”.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 28.02.2018 г. заседание на Комисията жалбата е обявена за допустима по отношение на А.Д.А. и недопустима по отношение на Р.А.А. поради липса на представителна власт и сезиране на Комисията от нейна страна. Страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – А.Д.А. и ответна страна – „Ф.И.Н.” АД. Като заинтересована страна е конституирана Национална агенция за приходите (НАП). Страните са редовно уведомени за насроченото за 28.03.2018 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество. С оглед изясняване на случая от фактическа и правна страна, от НАП е изискано становище.

От НАП ангажират становище с рег. № ППН-01-14#15(17)/03.04.2018 г. Информират, че е възложено извършването на проверка относно съпоставка на имуществото и доходите на А.Д.А. за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2016 г. В хода на проверката са извършени следните действия – с искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от трети лица, от „Ф.И.Н.” АД е изискана информация дали жалбоподателят е клиент на посочената финансова институция и има ли същото извършени и получени плащания чрез системата на дружеството. В отговор на горепосоченото искане е получено писмо, че А.Д.А. е клиент на „Ф.И.Н.” АД, като към писмото е приложена и справка, съдържаща установени в системата съвпадения по отношение на парични преводи.

След като от жалбоподателя е изискана информация с искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице, свързани с получени и изпратени парични средства, на 11.08.2017 г. г-н А.Д.А. уведомява КЗЛД за нарушение на правата му по ЗЗЛД.

С искане за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица от „Ф.И.Н.” АД повторно е изискана информация дали лицето А.Д.А. е клиент на дружеството и има ли същото извършени и получени плащания чрез системата им. Получен е отговор, че е проведена кореспонденция между „Ф.И.Н.” АД и централата на „М.П.С.” САЩ, от която е получена информация, че „В предоставените данни от „М.П.С.” не фигурират преводи, извършени от проверяваното от Вас лице, чрез представител на „Ф.И.Н.” АД на територията на Република България.”

На проведеното открито заседание за разглеждане на жалбата по същество г-н А.Д.А. не се явява и не се представлява.

Ответната страна – „Ф.И.Н.” АД се представлява от изпълнителен директор. Същият заявява, че лични данни на жалбоподателя въобще не са обработвани от представляваното от него дружество. В самите справки са посочени само две имена на жалбоподателя. „Ф.И.Н.” няма достъп до личните

данни на лицата, използвали услугите на „МъниГрам”, а информацията се съдържа в сървърите на „М.П.С.” САЩ. При запитване от институция същото се трансферира до централата в САЩ и получената информация се предоставя на запитващия.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като я приема за неоснователна въз основа на следните изводи:

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

От „Ф.И.Н.” АД заявяват, че имат само обобщена информация за получени или наредени парични преводи през системата „МъниГрам”, при което не обработват лични данни на клиентите им. Пълната информация с данни за извършените транзакции и с данните на клиентите се обработва в централата на „М.П.С.”, САЩ (“M.P.S., Inc., USA). Дружеството, срещу което е подадена жалбата, е изискало проверка по случая от централата в САЩ, която е приложена към становището.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. В приложените към жалбата справки за извършени парични преводи се съдържат само две имена на жалбоподателя А.Д.А. Само две имена не се квалифицират като „лични данни” по смисъла на цитираната разпоредба, тъй като чрез тях физическото лице не може да бъде еднозначно индивидуализирано. Същото се потвърждава и от проверката, извършена в централата на „М.П.С.” САЩ, която е направена с повече индивидуализиращи данни за жалбоподателя. В хода на проверката се установило, че преводите не се отнасят за г-н А.Д.А. и негови лични данни не се обработват, поради което твърдението на жалбоподателя, че личните му данни са неправомерно обработени от администратора на лични данни „Ф.И.Н.” АД остава недоказано.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № ППН-01-14/11.08.2017 г., подадена от А.Д.А. срещу „Ф.И.Н.” АД, като неоснователна.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-231/2017
София, 28.05.2018 г.

Комисия за защита на личните данни („Комисията“/„КЗЛД“) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 28.03.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № ППН-01-231/22.12.2017 г., подадена от Б.Р.Р. срещу „Н.Б.“ („Н.“) ЕООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията е сезирана с информация, че около месец преди депозиране на жалбата г-н Б.Р.Р. започнал да получава на мобилния си телефон анонимни обаждания от скрити номера. Получавал и съобщения със заплашително съдържание. Обажданията се са знаели телефонния му номер; марката, модела и регистрационния номер на личното му МПС, както и домашния му адрес, три имена и ЕГН.

След направено собствено проучване жалбоподателят установил, че заплахите идват от лицето Р.В.И. Тя, от своя страна, е получила личните му данни от служител на „Н.“ ЕООД, а именно – Г.М., която работи в офиса на дружеството в гр. Монтана, с което жалбоподателят има сключен договор за доставка на услуги от 19.11.2013 г. След като разбрал, че личните му данни са предоставени от служител на това дружество, на 04.12.2017 г. посетил офиса и разговарял с управителя му. Докато траел разговорът се присъединила и г-жа Г.М., която заявила, че именно тя е предоставила личните данни на Р.В.И.

Процесуалният представител на г-н Б.Р.Р. счита, че „Н.“ ЕООД, като администратор на лични данни, е допуснало нарушение по чл. 19, ал. 1, т. 3 ЗЗЛД, тъй като не е взело необходимите мерки да не допусне предоставяне на лични данни на жалбоподателя на неоторизирани лица. Предоставянето е станало без съгласието, знанието и уведомяването на лицето, чиито данни са разкрити. Р.В.И. не е от категорията на лицата, на които личните данни могат да бъдат разкрити и за които заинтересованата страна е уведомена при сключване на договора с оператора. Предоставянето на лични данни съгласно §1, т. 5 от ДР на ЗЗЛД са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или трето лице на територията на страната или извън нея.

В жалбата е изразено становище, че дружеството е нарушило и разпоредбата на чл. 23, ал. 1 ЗЗЛД – с посочването на единен граждански номер, в съчетание с трите имена и адреса на лицето, администраторът не е направил необходимото за тяхното правомерно обработване, като е допуснал трети лица да узнаят личните данни.

С оглед изложеното, процесуалният представител моли Комисията да уважи жалбата срещу „Н.“ ЕООД и да издаде задължително предписание на основание чл. 10, ал. 1, т. 5 ЗЗЛД, както и да наложи на администратора имуществена санкция за нарушение на чл. 19, ал. 1, т. 3 ЗЗЛД.

Направено е искане за присъждане на направените в производството разноски, включително адвокатско възнаграждение.

Към жалбата са приложени: два договора за доставка на услуги, тристранно споразумение, договор за правна защита и съдействие.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ответното дружество е изискано да представи писмено становище и относими към случая доказателства.

С писмо изх. № ППН-01-231/2017#1/17.01.2017 г. „Н.” ЕООД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище с относими доказателства.

От „Н.” ЕООД ангажират становище рег. № ППН-01-231#2(17)/23.01.2018 г. за неоснователност на жалбата.

Управителят информира, че дружеството е доставчик на телекомуникационни услуги – интернет и телевизия. В процеса на своята дейност дружеството събира и обработва следните лични данни: имена, ЕГН, адрес, телефонен номер. Дружеството не събира и не обработва данни досежно марка, модел и регистрационен номер на МПС-та на своите абонати. В жалбата са изложени твърдения, че лицето Г.М. е предоставило на Р.В.И. лични данни на жалбоподателя, а именно: имена, ЕГН, адрес, телефонен номер, марка, модел и регистрационен номер на личното му МПС. Управителят счита, че тези твърдения противоречат на приложените към жалбата доказателства. Видно от договорите за доставка на услуги и от тристранното споразумение, в тях не фигурират данни досежно марка, модел и регистрационен номер на МПС на абоната Б.Р.Р.

След извършена проверка по случая и сметите обяснения от служителя Г.М. от „Н.” ЕООД установили следната фактическа обстановка:

Б.Р.Р. е служител на ОДМВР – Монтана. Същият се познавал с Г.М. от преди и не във връзка с обстоятелството, че е абонат на „Н.” ЕООД, а по повод това, че същият ѝ оказал съдействие при регистрация на личното ѝ МПС в КАТ – Монтана. В тази връзка жалбоподателят предоставил телефонния си номер на г-жа Г.М., която го записала в личния си телефон.

Г.М. се познава и с лицето Р.В.И. При среща, проведена между тях в кафене в извънработно време, Р.В.И. я уведомила, че ще си закупува ново МПС и я попитала дали познава Б.Р.Р., тъй като са познати, но му е изгубила номера. Г-жа Г.М. заявила, че го познава и продиктувала от личния си телефон номера на жалбоподателя.

При посещението на г-н Б.Р.Р. в офиса на дружеството служителката го уведомила, че е предоставила само телефонния му номер.

По правото от „Н.” ЕООД считат следното:

Съгласно становище на КЗЛД рег. № Ж-363/19.12.2012 г. информацията за телефонен номер може да се разглежда като лични данни единствено в съвкупност с други индивидуализиращи данни за лицето, като например – три имена, адрес, ЕГН. Следователно телефонен номер, предоставен самостоятелно, не попада в обхвата на определението за лични данни и поради това не се ползва от защитното действие на ЗЗЛД.

Per argumentum a fortiori г-жа Г.М. е знаела телефонния номер на жалбоподателя, като го е узнала не в качеството си на служител на „Н.” ЕООД, а в лично качество. Управителят счита, че в случая без никакво основание е намесено името на „Н.” ЕООД, а действителната цел на жалбата е реализиране на печалба за сметка на дружеството, което по същество е злоупотреба с правото на подаване на жалба.

Към становището са приложени: удостоверение рег. № 28239/19.11.2013 г. на ОДМВР – Монтана, писмено искане на жалбоподателя до „Н.” ЕООД с искане спрямо Г.М. да бъдат предприети съответните мерки.

В Комисията е постъпило и допълнително становище от „Н.” ЕООД с рег. № ППН-01-231#7(17)/14.03.18 г., към което са приложени: обяснение от служителя Г.М. до управителя на дружеството, както и трудовият ѝ договор.

Управителят счита, че от показанията се установяват два правнорелевантни факта: че Г.М. е предоставила само телефонния номер на Б.Р.Р., с който е разполагала много преди да почне работа в „Н.” ЕООД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № ППН-01-231/22.12.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя. При извършената служебна проверка в поддържания от Комисията Регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 187763.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 28.02.2018 г. закрито заседание на Комисията жалбата е обявена за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Б.Р.Р. и ответна страна – „Н.Б.” ЕООД. Страните са редовно уведомени за насроченото за 28.03.2018 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

На заседанието жалбоподателят се представлява от адвокат В., която поддържа изложеното в жалбата, че лични данни на довереника ѝ, в обем – ЕГН, три имена, адрес и телефонен номер, са предоставени от служител на дружеството на трето лице. Пълномощникът прави доказателствено искане за изискване на записи от видеонаблюдение от 04.12.2017 г., направени в офиса на дружеството, с които да се докаже признанието от страна на служителката. От името на доверителя си претендира и разноските, за които по преписката е представен Договор за правна защита и съдействие.

Ответната страна – не изпраща представител.

Комисията отхвърля така направеното доказателствено искане за изискване на аудио и видеозапис от камерите на „Н.” ЕООД от 04.12.2017 г. Счита, че така направеното самопризнание не е направено пред орган на власт, поради което не следва да приеме като доказателство. В допълнение към обсъденото, към становище на администратора са приложени обяснения от служителката на дружеството, направени за целите на производството пред КЗЛД, в които същата е посочила, че е предоставила на трето лице само телефонен номер. Доколкото в жалбата е отбелязано, че „Г.М. е заявила, че именно тя е предоставила личните данни”, видеозаписът от камерите не би разкрил точния обем на предоставените данни.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като я приема за неоснователна въз основа на следните изводи:

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. В жалбата са изложени твърдения, че са обработени незаконосъобразно данни за жалбоподателя в обем: три имена; ЕГН; адрес; телефонен номер; регистрационен номер, марка и модел на личното му моторно превозно средство (МПС), които данни безспорно имат качеството „лични” по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, тъй като чрез тях г-н Б.Р.Р. може да бъде пряко индивидуализиран.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. За да е налице законосъобразно обработване на лични данни, същото следва да се извършва при стриктното спазване на принципите за тяхното обработване, визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

От твърденията на страните в производството, подкрепени с представените доказателства, безспорно се установи, че между дружеството „Н.” ЕООД и жалбоподателя Б.Р.Р. има договорни отношения за предоставяне на услуги. Администраторът обработва законосъобразно лични данни на жалбоподателя за целите на договор – на основание дадено изрично съгласие от г-н Б.Р.Р. и за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице е страна. Посочените основания са условия за допустимост на обработването, посочени в чл. 4, ал. 1, т. 2 и 3 ЗЗЛД.

Жалбоподателят твърди, че личните му данни са предоставени от служител на „Н.” ЕООД на трето лице, което е действие по обработването им по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД. То също следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД.

От събраните доказателства, включително и от обясненията на Г.М., се установи, че служителката е предоставила на трето лице телефонния номер на Б.Р.Р. В жалбата се твърди, че предоставените данни са освен телефонен номер и: три имена; ЕГН; адрес; марка, модел и регистрационен номер на МПС. В хода на производството не са представени доказателства, които да свидетелстват, че предоставените данни са в посочения обем, поради което твърдението на жалбоподателя остава недоказано.

Съгласно изразено от КЗЛД Становище с рег. № Ж-363/19.12.2012 г. от 06.03.2013 г. информацията за телефонен номер не може да индивидуализира конкретно физическо лице, поради което не попада в понятието „лични данни”, когато не е в съвкупност с други данни, индивидуализиращи лицето, какъвто е настоящия случай.

За изчерпателност следва да се отбележи, че Комисията споделя изразеното от „Н.” ЕООД, че информацията за регистрационен номер, марка и модел на МПС не се обработват от дружеството. Тази информация не е от задължителните реквизити на индивидуален договор при общи условия между предприятието, предоставящо обществени електронни съобщителни услуги, и крайния потребител, посочени в чл. 228, ал. 1 от Закона за електронните съобщения. От събраните доказателства и представените договори не се установи такива данни да се обработват от „Н.” ЕООД.

При гласуване на решението г-жа Мария Матева изрази особено мнение, което е приложено към същото и е неразделна част от него.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

- 1. Отхвърля искането за представяне на аудио и видеозапис от камерите от камерите на „Н.Б.” ЕООД от 4 декември 2017 г.;**
- 2. Остава без уважение жалба с рег. № ППН-01-231/22.12.2017 г., подадена от Б.Р.Р. срещу „Н.Б.” ЕООД, като неоснователна.**
- 3. С оглед изхода на производството, отхвърля искането за разноски, направени от пълномощника на жалбоподателя.**

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

О.М. Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

ОСОБЕНО МНЕНИЕ НА МАРИЯ МАТЕВА - ЧЛЕН НА КЗЛД

Гласувам с особено мнение Решението по настоящата жалба предвид обстоятелството, че според мен жалбата срещу „Н.Б.“ ЕООД не е изяснена от фактическа страна.

В производството пред Комисията бе направено доказателствено искане от страна на процесуалния представител на жалбоподателя адв. В. Според нея в ответната дружество „Н.Б.“ ЕООД е налице видео и гласов запис от 04.12.2017 година, доказващ твърденията на жалбоподателя за неоторизиран достъп до личните му данни от страна на служителка на това дружество. Според процесуалния представител на жалбоподателя този запис съдържа самопризнание на служителката на дружеството за неоторизиран достъп до личните данни на жалбоподателя.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало, за Комисията за защита на лични данни /КЗЛД/ е налице задължение за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за производството.

В настоящия случай КЗЛД отказа да допусне и съответно да изиска този запис.

КЗЛД следваше да изпълни законовото си задължение и да изследва въпроса дали администратора „Н.Б.“ ЕООД е въвел необходимите технически и организационни мерки за предотвратяване на неоторизиран достъп до личните данни, които обработва от страна на и на собствените си служители.

Предвид това считам, че постановеното от КЗЛД Решение по жалба №ШІН-01-231/22.12.2017 година е постановено при неизяснена и непълна фактическа обстановка.

С оглед горното подписвам Решението с особено мнение.

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-53/17 г.
София, 01.06.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 02.05.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа жалба с рег. № ППН-01-53/08.09.2017 г., подадена от А.К.Г. и Б.Л.Б. – изпълнителни директори на „Б.Б.Р.“ АД, срещу „И.“ АД.

Жалбоподателите, в качеството им на изпълнителни директори на „Б.Б.Р.“ АД уведомяват, че на 31.08.2017 г., в 16.50 часа, на уеб страницата на вестник „К.“ е публикувана статия със заглавие „Опитът за национализация на „Дунарит“ е финансиран с 15 млн. лв. заем от ББР“, с подзаглавие „С това кредитите от държавната банка към държавната компания са достигнали 52 млн. лв.“

Към публикацията на интернет страница като приложение (снимков материал), е предоставен на вниманието на читателите на периодичното издание Анекс № 2 към Договор за особен залог на търговско предприятие от 11.05.2016 г., сключен между „ББР“ АД и „Д.К.К.“ АД.

Сочи се, че в първоначалния вид на публикувания анекс фигурират личните данни на изпълнителните директори на ББР, в обем три имена, номер на лична карта и единен граждански номер.

След предприети действия и проведен телефонен разговор с представители на в. „К.“, в деня на публикуване на статията, въпросното приложение е коригирано, като е заличена информацията, с която директорите на банката могат да бъдат идентифицирани пряко или непряко чрез идентификационен номер или друг признак.

Същевременно, жалбоподателите сочат, че след осъществена проверка на домейна на в. „К.“ се установило, че първоначалния вид на приложението към статията, не е заличен от сървъра на медията и продължава да съществува при извеждане на информация от архивиращите домейни на всекидневника, тоест препратката към публикацията е достъпна за обществото и всеки би могъл неограничено да я отвори от интернет адрес: ***.

Във връзка с изложеното, изпълнителните директори на „ББР“ АД намират, че „И.“ АД – издател на вестник „К.“, не е изпълнило задължението си да защити, свързаните с лицата, посочени в приложението на публикацията, лични данни

От „И.“ АД е изискано становище по случая, ведно с относимите доказателства, каквото е депозирано в деловодството на комисията под рег. № ППН-01-53#2/20.11.2017 г.

В становището се обръща внимание, че действително, към посочената статия е приложен анекс към договор със заличени данни за единен граждански номер и номер на лична карта на представляващите лица по сделката.

Сочи се, че източникът на публикуваната информация е Търговския регистър, който е публичен и че дейността на представляваните от жалбоподателите компании, както и сделките помежду им, са предмет на обществен дебат и като такъв – предмет на публикация.

От „И.“ АД считат, че в съответната степен е публична и идентичността на представляващите компаниите физически лица, независимо от тяхното нежелание.

В Търговския регистър посочените документи са публично достъпни, както и в публични набори от данни, включително чрез интернет, които повторно обработват данните от Търговския регистър.

Отбелязва се, че същевременно са положени усилия за пропорционално обработване, тоест публикуване на лични данни на жалбоподателите чрез заличаване.

От дружеството се позовават на условието за допустимост на обработване на личните данни, закрепено в чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД и декларират, че при изписване в интернет браузър на твърдения в жалбата адрес, се получава резултатът: „Страницата не е намерена/грешка 404“.

Служебна проверка, извършена към 07.11.2017 г., обективизирана в два броя екранни разпечатки, приложени по административната преписка, удостоверява, че на интернет адрес: **** присъстват факсимилета на договор и анекс към договор за особен залог на търговско предприятие, в който анекс личат и са видими, личните данни на жалбоподателите – в обем три, ЕГН, № на лична карта и дата на издаването ѝ от МВР.

Същевременно, проверка по служебен ред, осъществена към момента на разглеждане по същество на жалба ППН-01-53/08.09.2017 г. - 02.05.2018 г., обективизирана в съответните екранни разпечатки, удостоверява, че на адрес ****, във факсимилето на първоначално публикувания анекс са заличени личните данни на жалбоподателите в обем ЕГН, № на лична карта и дата на издаването ѝ от МВР, като видими са трите им имена и заеманите от тях длъжности.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, необходими да се съдържат в жалбата, с която физическите лица сезират комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалба рег. № ППН-01-53/08.09.2017 г., отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна.

Макар и подадена от А.К.Г. и Б.Л.Б. – изпълнителни директори на „Б.Б.Р.” АД, жалба рег. № ППН-01-53/08.09.2017 г. е подадена в качеството им на физически лица, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу „И.” АД, което е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

В случая, не следва да се застъпи схващането, че жалба рег. № ППН-01-53/08.09.2017 г. е подадена срещу публикация, в която жалбоподателите са посочен не в качеството им на физически лица, а като представляващи „Б.Б.Р.” АД.

Не следва да се възприеме, че тъй като личните данни на жалбоподателите – като представляващи дружество, се съдържат в публични регистри, е нужно жалбата на А.К.Г. и Б.Л.Б. да бъде определена като недопустима и образуваното по нея административно производство да бъде прекратено, с оглед на това, че обективира правен интерес на юридическо, а не на физически лица и по този начин се оказва извън приложното поле на Закона за защита на личните данни.

При липсата на специална уредба в ЗЗЛД и ПДКЗЛДНА по отношение на недопустимостта на искането на страна в административното производство, са приложими разпоредбите на чл. 27, ал. 2 от АПК и от доказателствата по преписката не се установява наличие на нито една от предпоставките, посочени в шестте точки на законовия текст.

Според легалното определение на понятието лични данни, дадено в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, информацията, изнесена за А.К.Г. и Б.Л.Б., представители на „Б.Б.Р.” АД - а именно: три имена, ЕГН, постоянен адрес, номер на лична карта и дата на издаването ѝ, съдържаща се в публикувания анекс към договор, представляват лични данни в обем, позволяващ идентифицирането им по безспорен начин, който е непропорционален с целта на конкретната журналистическа публикация.

Доколкото в закона липсва легално определение на понятието „журналистическа дейност”, практиката приема, че това е дейност, целяща да събере необходимата информация за случаите, които представляват обществен интерес, да провери нейната достоверност и да информира членовете на обществото за тях.

При публикуване на описания анекс, данните на жалбоподателите – в качеството им на физически лица, макар и представители на търговско дружество, присъстващо с идентификацията си в публични регистри, е следвало да бъдат заличени, като без съмнение от това общественият интерес не би бил накърнен.

Предвид горното, на свое редовно заседание, проведено на 04.04.2018 г. КЗЛД приема жалба рег. № ППН-01-53/08.09.2017 г., подадена от А.К.Г. и Б.Л.Б. срещу „И.” АД за допустима. На основание чл. 38, ал. 3 от ПДКЗЛДНА комисията конституира жалбоподателите и „И.” АД - като ответна страна в производството.

Жалба рег. № ППН-01-53/08.09.2017 г. е определена за разглеждане в открито заседание на КЗЛД, насрочено за 02.05.2018 г., на което се явява адв. А.К. - процесуален представител на „И.” АД.

Може да се приеме, че разгледана по същество жалба рег. № ППН-01-53/08.09.2017 г. е основателна по отношение на „И.” АД, тъй като събраните по административната преписка доказателства сочат, че лични данни са обработени от администратор на лични данни, в нарушение на задълженията, вменени му от чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД – без да са предприети необходимите технически и организационни мерки, за да бъдат защитени данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Член 1, ал. 2 от ЗЗЛД гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно, с оглед на което е следвало данните на А.К.Г. и Б.Л.Б. да бъдат заличени, като от това обществения интерес не би пострадал и целта на журналистическата дейност би била осъществена.

В случая безспорно е, че лични данни на А.К.Г. и Б.Л.Б. не са анонимизирани, съдържат се във факсимилето на публикувания анекс и чрез публикуването им в интернет пространството, са разпространени по отношение на неограничен кръг от лица.

Разпространяването на лични данни представлява обработване на лични данни, съгласно легалната дефиниция, дадена в § 1 от ДР на ЗЗЛД.

Разпространявайки личните данни на жалбоподателите, в обем три имена, номер на лична карта и единен граждански номер, „И.” АД е нарушило изискването на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД за приемане на необходимите технически и организационни мерки, за защита на данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Установеното конкретно нарушение е довършено с акта на своето извършване и в този смисъл е неотстранимо, поради което даването на срок за отстраняването му се явява безпредметно. Даването на срок за отстраняване на нарушение - като принудителна административна мярка, е приложимо в хипотеза, в която извършването на съответното нарушение продължава и същото е отстранимо. В настоящия случай, както беше отбелязано, това е невъзможно.

Комисията за защита на личните данни разполага с правомощие да даде задължително предписание на администратора на лични данни, но то касае ситуации, в които администраторът не е изпълнил свое задължение, който пропуск може да санира, като в предоставения му срок извърши пропуснатите действия и обективира изискването от закона поведение.

Единствено имуществената санкция, като мярка на административна принуда, се явява най-целесъобразна и ефективна мярка, за защита на законовия обществен интерес. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в ЗЗЛД и произтичаща от предмета му на дейност.

Комисията, съобразявайки целта на наказанието, с оглед необходимостта то да има възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на администратора, счита, че размерът на наложеното административното наказание следва да бъде минималния, предвиден от закона за допуснатото нарушение.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № ППН-01-53/08.09.2017 г., подадена от А.К.Г. и Б.Л.Б. срещу „И.” АД, за основателна.

2. На основание чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни налага на „И.” АД, със седалище и адрес на управление гр. ****, с ЕИК *****, административно наказание – имуществена санкция, в размер на 500 (петстотин) лева, за това че в качеството си на администратор на лични данни е обработило личните данни на А.К.Г. и Б.Л.Б., в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

След влизане в сила на настоящето решение, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, 1592, бул. “Проф. Цветан Лазаров”-№ 2 или преведена по банков път: Банка **БНБ- ЦУ IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD** - Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Админиминистративен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-108/17 г.

София, 01.06.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 02.05.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа жалба с рег. № ППН-01-108/16.10.2017 г., подадена от С.Б.И. срещу „Т.С.” ЕАД.

Господин С.Б.И. уведомява, че през 2013 г. в Софийски районен съд (СРС) е образувано заповедно производство по реда на чл. 417 от ГПК по ч. гр. дело №***/2013 г. от „Т.С.” ЕАД, по което - като длъжник, е посочено лицето С.Б.И., с неговото ЕГН *****2.

Претенцията на дружеството е свързана с доставка на топлинна енергия за периода от м. август 2010 г. до м. февруари 2012 г., относно абонатен № ***** и адрес : гр. София, ****.

Жалбоподателят твърди, че никога не е живял на посочения адрес, че живее в гр. Смолян и че не е ползвал топлинна енергия, доставяна му от „Т.С.” ЕАД, нито към посочения период, нито по-рано или по-късно.

С.Б.И. описва, че на адрес гр. София, *****, е изпратена Заповедта за изпълнение срещу него, която е връчена на лице със същите като неговите три имена – С.Б.И., но с различно от неговото, а именно с ЕГН *****1.

Според жалбоподателя, при образуване на делото, длъжностното лице – юриконсулт, от „Т.С.“ ЕАД е използвало данните му и вместо да насочи претенцията на доставчика срещу С.Б.И. с ЕГН ****1, погрешно я насочва към него, който има същите три имена, но е с ЕГН ****2.

Сезирайки КЗЛД, господин С.Б.И. иска да разбере на какво основание длъжностните лица имат достъп до лични данни и как представител на дружеството е получил достъп до неговите данни, при положение, че той никога не е бил негов съконтрагент.

Жалбоподателят описва, че съименникът му, получавайки документите, отнасящи се до лице с различно от неговото ЕГН, пише възражения в съда, получава последващите съобщения от съда, ангажира адвокат и въобще се легитимира като ответна страна в процеса, което според С.Б.И. също е противоправно поведение от страна на лицето, легитимирало се вместо него и получило достъп до неговите лични данни.

Жалбоподателят твърди, че за така създалата се ситуация е узнал, едва когато започва принудителното изпълнение по изп. дело ***** по описа на ЧСИ № *** Б.Б. и е наложен запор на пенсията и банковите му сметки и то в резултат на неправомерното използване, без той да ги е предоставял, на данните му от служител в „Т.С.“ ЕАД.

От „Т.С.“ ЕАД е изискано становище по случая, ведно с относимите доказателства, каквото постъпва в деловодството на комисията под рег. № ППН-01-108#2/19.02.18 г.

Въпреки депозирането му, становището на „Т.С.“ ЕАД не изяснява причината, поради която данните на жалбоподателя са съотнесени към топлоснабден имот с адрес гр. София, ****, който според приложения нотариален акт за продажба на недвижим имот е прехвърлен – към 1997 г., от собственик С.Б.И. с ЕГН ****1 на госпожа И.П.Г.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Жалбата, подадена от С.Б.И. срещу “Т.С.” ЕАД на нормативно установените изисквания, поради което е редовна.

Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу “Т.С.” ЕАД, което е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

Предвид горното, след като на редовно заседание, проведено на 04.04.2018 г., КЗЛД приема, жалба рег. № ППН-01-108/16.10.2017 г. за допустима, комисията взема решение за изискване от „Т.С.“ ЕАД на допълнително становище, уточняващо начина, по който е индивидуализирало собственика на топлоснабден имот с адрес гр. София, *****, при предявяване на вземането си за доставяне на топлинна енергия.

Същевременно - от жалбоподателя, е изискана информация дали към определен момент във времето, по отношение на имот, различен от описания, е бил клиент на „Т.С.“ ЕАД.

С писмо, заведено в деловодството на комисията под рег. № ППН-01-108#7/17/25.04.2018 г., „Т.С.“ ЕАД, счита за резонно да припомни, че дружеството вече е приложило, ведно с първоначалното си становище всички относими документи по случая, от които според администратора е виден начина, по който е индивидуализиран собственика на топлоснабден имот, находящ се в гр. София, *****. Приложено е постановление за налагане на възбрана върху недвижим имот изх. № *****/18.06.2017 г. и справка за имот, от които според „Топлофикация“ личи как е индивидуализиран жалбоподателя.

С писмо рег. № ППН-01-108#9/02.05.2018 г., господин С.Б.И. декларира, че никога, никъде и под никаква форма не е ползвал услугите на „Т.С.“ ЕАД.

Жалба рег. № ППН-01-108/16.10.2017 г. е определена за разглеждане в открито заседание на КЗЛД, насрочено за 02.05.2018 г., на което страните – редовно уведомени, не се явяват и не изпращат представител.

Доказателствените материали, приложени по настоящата административна преписка, свидетелстват, че с нотариален акт за продажба на недвижим имот № 19, дело *****/1997 г. господин С.Б.И. с ЕГН *****1 е продал на госпожа И.П.Г. свой собствен недвижим имот, находящ се в гр. София, *****, запазвайки си правото на ползване върху него – до живот.

Към 10.05.2013 г., „Т.С.” ЕАД депозира пред СРС Заявление за издаване на Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, но не по отношение на С.Б.И. с ЕГН *****1, а по отношение на С.Б.И. с ЕГН *****2, в качеството му на длъжник, ползвал доставена от дружеството топлинна енергия през периода м. 8.2010 до м. 2.2012 г. за топлоснабден имот находящ се в гр. София, *****.

Заповедта за изпълнение по чл. 410 от ГПК е връчена на С.Б.И. с ЕГН *****1 на адреса на топлоснабдения имот в гр. София, *****, след което получателят й С.Б.И. с ЕГН *****1, на 27.06.2013 г. прави възражение пред СРС, заведено под рег. № *****/27.06.2013 г., че не дължи изпълнение на вземането по издадената заповед за изпълнение.

Впоследствие, съдията докладчик указва на „Т.С.” ЕАД възможността да предяви иск, какъвто дружеството – в срока по чл. 415, ал. 1 от ГПК, предявява с искова молба вх. № *****/25.07.2013 г., за да установи съществуване на вземането си за консумирана и незаплатена топлинна енергия отново срещу С.Б.И. – с ЕГН *****2 за посочения топлоснабден имот.

По преписката „Т.С.” ЕАД прилага Извлечение от сметки на С.Б.И. – с ЕГН *****2, по отношение на топлоснабдения имот в гр. София, *****, с абонатен № *****, чийто купувач И.П.Г. е подала Заявление – декларация за откриване на партида, съгласно Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди.

Приложени са и направените от „Т.С.” ЕАД Справка за имот от 07.01.2011 г. и Справка по лице от 18.04.2013 г. в Агенция по вписванията, в които като собственик, а след продажбата – като ползвател, на топлоснабдения имот е отразен не С.Б.И. с ЕГН *****1, а жалбоподателя - С.Б.И. – с ЕГН *****2.

Следва да се заключи, че към момента на предявяването - по отношение на С.Б.И. – с ЕГН *****2 - на искова молба вх. № *****/25.07.2013 г., „Т.С.” ЕАД е разполагала с нотариален акт за продажба на недвижим имот № 19, дело *****/1997 г., с който С.Б.И., но с ЕГН *****1 е продал на госпожа И.П.Г. свой собствен недвижим имот, находящ се в гр. София*****, запазвайки си правото на ползване върху него – до живот, описан сред приложенията към нея под № 15 като „Копие от нотариален акт № *****”.

Безспорно, възползвайки се от възможността да предяви иск, за да установи съществуване на вземането си за консумирана и незаплатена топлинна енергия, „Т.С.” ЕАД е била запозната и с възражение пред СРС, заведено под рег. № *****/27.06.2013 г., направено от С.Б.И. с ЕГН *****1, ползвател на топлоснабдения имот – според нотариален акт № *****.

Тоест, освен със Справка за имот от 07.01.2011 г. и Справка по лице от 18.04.2013 г. от Агенция по вписванията, в които като собственик, а след продажбата – като ползвател, на топлоснабдения имот, не е отразен С.Б.И. с ЕГН *****1, а жалбоподателя - С.Б.И. – с ЕГН *****2, „Т.С.” ЕАД е разполагало и с писмени доказателства, сочещи не жалбоподателя, а С.Б.И. с ЕГН *****1 като длъжник по отношение на имота, находящ се в гр. София, *****.

Независимо от горното, администраторът на лични данни не е извършил действия, чрез които да установи по безспорен начин адресата на претенцията за ползваната, но незаплатена топлинна енергия, доставена до конкретния топлоснабден имот.

Предвид описаното, може да се заключи, че „Т.С.” ЕАД е обработило личните данни на жалбоподателя С.Б.И. с ЕГН *****2, неправомерно, без наличие на което и да е от условията за допустимост на обработването, посочени в разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т.1 до т. 7 от ЗЗЛД.

Установеното конкретно нарушение е довършено с акта на своето извършване и в този смисъл е неотстранимо, поради което даването на срок за отстраняването му се явява безпредметно. Даването

на срок за отстраняване на нарушение - като принудителна административна мярка, е приложимо в хипотеза, в която извършването на съответното нарушение продължава и същото е отстранимо. В настоящия случай, както беше отбелязано, това е невъзможно.

Комисията за защита на личните данни разполага с правомощие да даде задължително предписание на администратора на лични данни, но то касае ситуации, в които администраторът не е изпълнил свое задължение, който пропуск може да санира, като в предоставения му срок извърши пропуснатите действия и обективира изискваното от закона поведение.

Единствено имуществената санкция, като мярка на административна принуда, се явява най-целесъобразна и ефективна мярка, за защита на законовия обществен интерес. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в ЗЗЛД и произтичаща от предмета му на дейност.

Комисията, съобразявайки целта на наказанието, с оглед необходимостта то да има възпираща и предупредителна функция, а не да създава икономически затруднения на администратора, счита, че размерът на наложеното административното наказание следва да бъде в размер на минимума, предвиден в закона за допуснатото от него нарушение.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № ППН-01-108/16.10.2017 г., подадена от С.Б.И. срещу „Т.С.” ЕАД, за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 1 от Закона за защита на личните данни налага на „Т.С.” ЕАД, със седалище и адрес на управление гр. София, *****, с ЕИК *****, административно наказание – имуществена санкция, в размер на 10 000 (десет хиляди) лева, за това че в качеството си на администратор на лични данни е обработило личните данни на С.Б.И. в нарушение на чл. 4 ал. 1, т. 1 до т. 7 от ЗЗЛД.

След влизане в сила на настоящето решение, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път: Банка **БНБ- ЦУ IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD** - Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Админиминистративен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-310/2017 г.
София, 04.06.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав, членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 04.04.2018 г. и обективизирано в протокол № 15/04.04.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-310/18.07.2017 г., подадена от Т.Р.И. срещу Б.Н. и В.Н. за нарушаване на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Т.Р.И. е сезирала Комисията за защита на личните данни с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно инсталиране на камера за видеонаблюдение. В жалбата се твърди, че съседите Б.Н. и В.Н., с които съжителстват на един етаж от жилищна сграда, са монтирали срещу входната врата на апартамента на жалбоподателката камера за видеонаблюдение.

Жалбоподателката информира, че съседите ѝ от ап. 142 са инсталирали камера, насочена към вратата – на ап. 143 (собственост на жалбоподателката). След молба от страна на г-жа Т.Р.И., камерата е изместена леко встрани, но въпреки това вратата на апартамента г-жа Т.Р.И. остава в ползрението на устройството.

Според твърденията на жалбоподателката, съседите ѝ трябва да са регистрирани като администратори на лични данни, за да извършват видеонаблюдението, а по нейни предположения същите не са регистрирани.

В тази връзка г-жа Т.Р.И. счита, че извършваното видеонаблюдение нарушава правата ѝ по ЗЗЛД, и моли Комисията да направи проверка.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писмо изх. № Ж-310/18.07.2017г.#1 от 09.08.2017г. на КЗЛД, на г-н Б.Н. е предоставен срок за писмено становище и представяне на относими доказателства. Писмото е върнато от пощенския клон с отметка като непотърсено.

Жалба рег. № Ж-310/18.07.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата, подадена от Т.Р.И., е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно ПДКЗЛДНА и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в незаконосъобразно поставяне на камера за видеонаблюдение.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Предвид посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима и са конституирани страните в административното производство: жалбоподател – Т.Р.И., ответни страни – Б.Н. и В.Н. и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

Страните са редовно уведомени. Жалбоподателката Т.Р.И. се явява лично. Ответната страна В.Н. се явява лично. Б.Н. съпруг на г-жа В.Н., представлява се от съпругата.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 59/18.10.2017 г. и Заповед № РД-14-325/03.11.2017 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на проверка във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективизирана в Констативен акт № ППН-02-590/23.11.2017 г.

Основна задача на проверката е да се установи изградена ли е система за видеонаблюдение и какви са нейните технически параметри в жилищна сграда – етажна собственост, находяща се на адрес: *****.

На 15.11.2017 г. и 21.11.2017 г. проверяващият екип е посетил адреса и е направен опит да се установи контакт с Б. и В.Н. с цел да бъде извършена последващата проверка, но след многократни позвънявания никой не е отворил.

При огледа на сградата е установено, че входът се поддържа от професионален домоуправител – „В.М.“. С оглед изпълнение на поставените в Заповедта на Председателя на КЗЛД задачи, проверяващият екип установява контакт по телефона с професионалния домоуправител, който отрече да съществува решение на етажната собственост за инсталирането на процесната видеокамера.

Предвид изложеното проверяващият екип е възпрепятстван да установи фактите и обстоятелствата във връзка с подадената жалба.

От извършения оглед на място е установено, че на посочения в жалбата адрес се намира осем етажна жилищна сграда със шест входа, като апартаментът, обитаван от ответниците, както и имотът на жалбоподателката се намират на осмия етаж във вход Е. Проверяващият екип установява, че на адреса е инсталирана видеокамера, разположена на стената над вратата на жилището на ответниците и насочена към етажната площадка на осмия етаж. Видеокамерата е свързана с кабели, водещи до жилището на ответниците.

Проверяващия екип констатира, че във входа не са поставени информационни табели, предупреждаващи за извършвано видеонаблюдение.

Въпреки положените усилия и само с външен оглед, проверяващият екип не успя да установи по безспорен начин чия собственост е инсталираната видеокамера, дали действително същата функционира, кой я поддържа и наблюдава изходящия образ от нея, съхраняват ли се и къде записи на видеокадри от нея, в случай че същите са налице, както и какъв е реалния обхват на видеозаснемане.

За документирание на резултатите от проверката са съставени констативен протокол, и са направени графично изображение (снимка), приложена към настоящия констативен акт.

На проведено открито заседание на Комисията, обективизирано в протокол № 67/13.12.2017 г., жалба № Ж-310/18.07.2017 г. е отложена за разглеждане по същество за 24.01.2018 г., като е поискано съдействие от органите на Министерство на вътрешните работи (МВР), за уведомяване на ответниците за започналото административно производство, за възможността за представяне на писмено становище по предмета на жалбата, като и да бъдат уведомени, че след решение на Комисията за защита на личните данни, жалба с рег. № Ж-310/18.07.2017 г. ще се разгледана по същество на открито заседание на административния орган.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 67/13.12.2017 г. и Заповед № РД-14-16/17.01.2018 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на последваща проверка във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективизиран в Констативен акт № ППН-02-163/01.03.2018 г.

Проверката е осъществена в присъствието на Н.З.Й. на длъжност – техник във „В.М.“ ООД. Установено е, че на посочения в жалбата адрес се намира осем етажна жилищна сграда със шест входа, като апартаментът, обитаван от ответниците, както и имотът на жалбоподателката се намират на осмия етаж във вход Е. С помощта на г-н Н.З.Й. на проверяващия екип е осигурен достъп до апартамента посочен в жалбата. Не бе осигурен достъп за извършване на проверката. Не е установено наличието на информационни табели, предупреждаващи за извършвано видеонаблюдение.

В опит да изпълни задачите по заповедта, проверяващият екип се свързва по телефона с полицейски инспектор, отговарящ за съответния район. За съдействие са изпратени двама служители на 06 Районно управление на Столична Дирекция на вътрешните работи към Министерство на вътрешните работи. Полицейският инспектор уточни, че на него е разпределена молбата на КЗЛД за съдействие с оглед уведомяване на ответниците по жалбата за започналото административно производство в КЗЛД по конкретната жалба и че след две посещения на адреса също не е успял да се срещне с живущите в ап. 142, но е последвала жалба от страна на г-н Н. срещу него за осъществяван тормоз. С оглед на гореизложеното, служителите от 06 Районно управление уведомиха проверяващия екип, че ако се иска съдействие по случая, то трябва да бъде изискано по официален ред.

Тъй като представителя на професионалния домоуправител – г-н Н.З.Й. не представи информация, относно живущите в ап. 142, която е регистрирана в домовата книга, проверяващия екип посети централния офис на „В.М.“ ООД, където се срещна с А.М.Б. – юрисконсулт. Г-жа А.М.Б. уточнява, че за контакти на проверявания адрес са посочени данните на В.Б.Н. тел. **** и e-mail: *****.

След постъпило искане с вх. № Ж-310#19/2017/22.02.2018 г. от В. и Б.Н. за предоставяне на копия от преписката, заведена в КЗЛД, проверяващия екип се свързва по телефона с г-жа В.Н. и уточни нова дата и час за извършване на проверката.

На 27.02.2018 г. проверяващият екип отново посещава посочения в жалбата адрес и връчва заповедта за проверка на В.Н., която осигурява възможност за достъп и за събиране на доказателства. След извършен оглед на място се установява, че е инсталирана една видеокамера на стената на входната врата на ап. 142. Камерата е свързана посредством захранващ кабел към електрическата инсталация на апартамента и имитира заснемане на видеокадри. Към момента на проверката камерата не е свързана със записващо устройство и не осъществява видеозапис. Проверяващият екип констатира, че камерата е бутафорна (неистинска), имитира осъществяване на видеонаблюдение и няма възможност за осъществяване на видеозапис и наблюдение в реално време. Камерата е оборудвана с червен светодиод и датчик за движение, който се включва при движение на обект в обхвата на камерата. Видеокамерата е поставена с превантивна охранителна цел, а не с цел да се извършват записи на видеокадри.

За документиране на резултатите от проверката са направени 4 (четири) броя графични изображения (снимки), приложени към настоящия констативен акт.

В отговор е постъпило и становище от ответниците – В. и Б.Н.и, заведено с рег. № Ж-310#22(17)/28.08.2018 г., които излагат твърдения, че процесната камера е бутафорна. Посочено е още, че преди повече от една година е бил разбит апартамент 143 (собственост на жалбоподателката). Процесният апартамент не се обитава от г-жа Т.Р.И. Отдаден е под наем на фирма, която извършва стопанска дейност и непрекъснато се посещава от клиенти. Апартамент 144 не се обитава. Ответниците твърдят, че тъй като живеят на последен етаж, преди поставяне на камерата, не веднъж са били свидетели на ползване на площадката като тоалетна.

Сочат, че след телефонно обаждане от „В.М.“ на 21.02.2018 г. са разбрали, че КЗЛД се опитва да се свърже с В. и Б.Н. Твърдят, че не са имали представа за опитите да бъдат открити от полицията и от Комисията.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

В резултат от събраните в административното производство доказателства и след анализ на относимите законови норми се предлага мотивиране на произнасянето на Комисията с разгледаните по-долу разпоредби.

Съгласно чл. 1, ал. 1 във връзка с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни като при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни.

В параграф 1, т. 1 от ЗЗЛД се съдържа определение на понятието „обработване на лични данни“, а именно: всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбинирание, блокиране, заличаване или унищожаване.

В резултат на установеното при проверката, обосновано, с приложени към Констативния акт доказателства, проверяващият екип е констатирал, че не е налице функционираща система за видеонаблюдение към момента на проверката на посочения от жалбоподателката адрес.

В този смисъл се прави изводът, че не се обработват личните данни на жалбоподателката от страна на В. и Б.Н. посредством видеонаблюдение, вследствие на което не се установява нарушаване на разпоредбите на ЗЗЛД.

Следва също да бъде отбелязано, че предвид събраните доказателства в административното производство и констатациите от Констативен акт № ППН-02-163/01.03.2018 г., В. и Б.Н. не обработват лични данни в хипотезата на видеонаблюдение.

Видно от изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни се предлага Комисията за защита на личните данни да се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

Оставя без уважение като неоснователна жалба с рег. № Ж-310/18.07.2017 г., подадена от Т.Р.И. срещу Б.Н. и В.Н., поради липса на доказателства за нарушаване на правата на жалбоподателката от ответната страна, предвид установената липса на функционираща система за видеонаблюдение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-129/2017
София, 13.06.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията“) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 18.04.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа по допустимост жалба с рег. № ППН-01-129/31.10.2017 г., подадена от В.В.Н. срещу „Т.Б.“ ЕАД и „Б.Т.К.“ („БТК“) ЕАД.

Жалбоподателят информира, че на 17.10.2017 г. получил обаждане от колекторска фирма. След проведения разговор установил, че има задължения от 01.02.2011 г. към „В.“ (търговска марка на „БТК“ ЕАД) и „Т.“ ЕАД. Г-н В.В.Н. заявява, че никога не е сключвал договор нито с „БТК“ ЕАД, нито с „Т.“ ЕАД.

След разговора жалбоподателят посетил последователно търговски обекти на двата мобилни оператора, където получил информация за размера на задълженията и дата на сключване на договорите – 01.02.2011 г. И в двата случая отказали да му предоставят копие на договорите, тъй като са стари.

Г-н В.В.Н. заявява, че за тези шест години, от 01.02.2011 г. до 17.10.2017 г., нито веднъж не е получил фактура, сметка или информация за задължения към някой от двата мобилни оператора.

Счита, че е станал жертва на измама с личните му данни, неизменно със съучастието на служители на „БТК“ ЕАД и „Т.“ ЕАД, след като в един ден – на 01.02.2011 г., е сключил два договора към два мобилни оператора за използването на пет различни номера. Декларира, че не е подписвал съответните договори и не е давал съгласието си личните му данни да бъдат обработвани от „БТК“ ЕАД и „Т.“ ЕАД въз основа на тези договори. Счита, че присъствието на личните му данни в тези договори представлява нарушение на правата, предоставени му със Закона за защита на личните данни.

Към жалбата няма приложения.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ответните дружества е изискано да представят писмени становища и относими към случая доказателства.

С писмо изх. № ППН-01-129/2017#1/20.02.2018 г. „Т.“ ЕАД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище с относими доказателства. От дружеството ангажират становище рег. № ППН-01-129#3(17)/28.02.2018 г. за неоснователност и недопустимост на жалбата.

Пълномощникът счита, че „Т.“ ЕАД е обработвало лични данни на г-н В.В.Н. законосъобразно, като същите са събрани за точно определени цели и не са обработени по начин, несъвместим с тези цели.

Информира, че жалбоподателят е сключил договор за мобилни услуги с оператора на 01.02.2011 г., който договор е прекратен към настоящия момент поради незаплатени в срок задължения. Предвид продължаващото неплащане, вземането е прехвърлено на дружество „И.Ф.“ ООД с договор за прехвърляне на вземания от 17.12.2012 г. В договора за мобилни услуги потребителят се е съгласил личните му данни да бъдат разкривани на трети лица за събиране на дължими суми.

Относно твърдението на г-н В.В.Н., че не е разписвал договора за мобилни услуги, пълномощникът отбелязва, че „Т.“ ЕАД не изключва възможността от възникване на злоупотреби и извършване на фалшификации с данни на потребители, с оглед на което винаги когато в досъдебно

наказателно производство бъде установено извършено престъпление са разрешавали възникналата неблагоприятна ситуация в полза на потребителя.

Към становището са приложени: договор за мобилни услуги от 01.02.2011 г. и извлечение от договор между „Т.” ЕАД и „И.Ф.” ООД от 17.12.2012 г.

С писмо изх. № ППН-01-129/2017#2/20.02.2018 г. „БТК” ЕАД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище с относими доказателства. От дружеството ангажират становище рег. № ППН-01-129#4(17)/12.03.2018 г. за нередовност и неоснователност на жалбата.

Пълномощникът счита, че според разпоредбата на чл. 30, ал. 1, т. 4 от ПДКЗЛДНА жалбата на г-н В.В.Н., представляваща искане по смисъла на Правилника, трябва да съдържа дата на твърдяното закононарушение. Това изискване не е спазено.

По отношение на фактите, от дружеството информират, че жалбоподателят е бил страна по договор за мобилни услуги № *****, сключен на 01.02.2011 г. и договор за мобилна услуга № *****, сключен на 01.02.2011 г. По повод сключените договори, за г-н В.В.Н. са възникнали ликвидни и изискуеми задължения.

Между „БТК” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД е сключен договор за цесия с номер 32995 от 17.05.2013 г., по силата на който вземанията на „БТК” ЕАД са прехвърлени на „С.Г.Г.” ООД. Представителят счита, че юридическият факт, който прави допустимо обработването на личните данни, е прехвърлянето на вземането, а не уведомлението.

Към становището са приложени: договор за цесия № 32995/17.05.2013 г. и извадка от Приложение № 1 към посочения договор; клиентски договори с № **** и № ****.

Жалбата на В.В.Н. е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Разгледана по допустимост, жалбата е процесуално недопустима.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие и на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК). Такива изисквания са уредени в Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Нормата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД предвижда преклузивен срок за сезиране на Комисията – в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Жалбоподателят сочи, че е узнал за неправомерното обработване на личните му данни на 17.10.2017 г. От събраните доказателства, а именно: договори за мобилни услуги, сключени съответно с „Т.” ЕАД и „БТК” ЕАД, е видно, че същите са съставени на 01.02.2011 г., което представлява и датата на извършване на твърдяното нарушение. Жалбата е депозирана в Комисията на 31.10.2017 г. От изложеното следва, че твърдяното нарушение е извършено повече от пет години преди подаване на жалбата и в този смисъл предвидените в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срокове не са спазени и жалбата се явява недопустима.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № ППН-01-129/31.10.2017 г., подадена от В.В.Н. срещу „Т.Б.” ЕАД и „Б.Т.К.” ЕАД, за процесуално недопустима и прекратява образуваното по нея производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ ППН-01-101/18 г.****София, 14.06.2018 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 16.05.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа жалба с рег. № ППН-01-101/16.02.2018 г., подадена от подадена от М.Й. срещу И.Ж.Н. – град К.

Господин М.Й. уведомява, че във връзка с поставено видеонаблюдение в И.Ж.Н. – град К., на 19.01.2018 г., под формата на известие чрез поставяне на заповед IV-06/10.01.2018 г., препратена и към сайта на института е бил информиран за осъществявано на територията му видеонаблюдение – „видеоконтрол с претекст „европредседателство”.

С доклад УИН № 69/22.01.2018 г., именуван „Възражение”, приложен по преписката, М.Й. се противопоставя срещу нерегламентираното и според него незаконно осъществяване на администриране на негови лични данни, в случая видеоконтрол.

Жалбоподателят изразява съмнение за регистрация на И.Ж.Н. – град К. като администратор на лични данни, което поражда у него „съмнение за наличие на необходим ресурс, капацитет и компетентност за боравене” с технически средства за обработка на данните му, „ в т.ч. и обезпечаване на сигурността на получаваната информация, с което се нарушава разпоредбата на законодателя.

Господин М.Й. изисква да му бъдат предоставени всички записи с негово участие, както и наличните технически мерки за „маскиране” на образа му, при „използване на данните за други лица”, която информация не му е предоставена, като по поставения от него въпрос не е взето отношение, въпреки „регламентирани срокове”.

Жалбоподателят информира, че „позовавайки се на незаконно използване и злоупотреба с неразрешени лични данни, лицето И.Д.Я., видно от заповед V-12/29.01.2018 г. (приложена), злоупотребявайки със служебно положение и власт и издавайки заповед № IV-12/15.01.2018 г., с която не съм запознаван”, без негово знание, съгласие и уведомление е показал записи от видеонаблюдение с негово участие пред нарочна комисия, чийто членове не са посочени в заповед № V-12/29.01.2018 г., с което М.Й. счита, че са нарушени негови основни закрепени конституционни права, в т. ч. и ЗЗЛД.

Жалбоподателят декларира, че не е давал съгласието си на лицето И.Д.Я., на членовете на цитираната комисия, както и на ЕТ „С.Ф.П.“, да бъде филмиран, личните му данни да бъдат обработвани, по каквато и да е форма, включително и на работното му място.

Господин М.Й. счита, че присъствието на личните му данни в документи, позоваващи се на незаконно видеонаблюдение, представлява нарушение на правата, предоставени му от КРБ и ЗЗЛД.

Към жалбата си М.Й. прилага копие от Заповед № V-12/29.01.2018 г., обективизираща наложено по отношение на него наказание „уволнение“ на основание чл. 188, т. 3 от КТ във вр. с чл. 190, ал. 1, т.1, т. 3 от КТ, при спазване на изискванията на чл. 193, ал. 1 и чл. 194 от КТ.

От И.Ж.Н. – град К. е изискано и депозирано писмено становище по жалбата, с която господин М.Й. сезира КЗЛД.

В становище рег. № ППН-01-101#4/27.03.2018 г. от И.Ж.Н. – град К. уведомяват, че са заявили – на 07.12.2017 г. поддържането на регистър „видеонаблюдение“, но към момента не е подадено заявление част II- Описание на регистъра, касаещо този регистър.

Депозираното становище оспорва - като неоснователни и недоказани, изложените в жалбата на М.Й. твърдения, че ИЖН-К. обработва личните му данни в нарушение на закона, че е нарушено правото му на достъп до личните му данни по подадено искане, както и за неправомерно съхранение на лични данни от страна на института – на всички записи с участие на господин М.Й.

Сочи се, че ИЖН-К. не е предоставил на жалбоподателя исканата със заявление УИН № 69/22.01.2018 г., тъй като последното не е било конкретизирано.

Становището информира, че ИЖН-К. е един от научноизследователските институти в структурата на Селскостопанската академия на науките, който освен че извършва научна, научноизследователска, приложна и стопанска дейност като осигурява селектирани породи овце, пчелни отводки, зайци, телета, коне и птици, стопанисва 80 обекта, разположени на територията на седем общини.

Сочи се, че - с цел опазване от посегателства, повреждане и унищожаване на държавното имущество на ИЖН-К., още от 2012 г. е започнало поетапно изграждане на контрол на достъп чрез технически средства, което да служи за целите на охранителната му дейност. Охраната на обектите се осъществява чрез камери и жива охрана по договор с фирма „С.С.“ ООД, сключен чрез проведена обществена поръчка (приложен), към който договор е наличен и план за охрана (приложен).

Във връзка с предприетите, към настоящия момент мерки за цялостно изграждане на системата за технически контрол и охрана територията и обектите на института, в това число контрола на работното време, както и съобразно устното предписание от РПУ град К. за засилване на мерките за сигурност поради започващото европредседателство, на ЕТ „С.Ф.П.“, по договор от 03.01.2018 г. е възложено да доизгради и поддържа допълнителни компоненти от системата за видеонаблюдение, за което да се ползва интернет трасето на фирмата като оператор.

От ИЖН-К. информират, че по силата на това доизграждане са монтирани 2 нови видеокамери на външните фасади над входовете на двете административно-стопански сгради, с насоченост навън, визуално обхващащи алеите, които водят към входовете на сградите и паркингите.

След монтажа и първоначалните настройки, камерите остават включени в режим на тестов запис за периода 10.01.2018 г. – 22.01.2018 г. – за изпробване на оптимално местоположение, резолюция, настройка и датчици за движение.

Сочи се, че тъй като ИЖН-К. няма завършена процедура по регистрация относно регистър „видеонаблюдение“, след срока на тестовите проби, на 22.01.2018 г., видеокамерите биват изключени от режим на запис.

Изтъква се, че към датата на подаване на възражението от господин М.Й. с изготвения от него доклад, както и до настоящия момент, видеокамерите не осъществяват запис.

Обръща се внимание, че за периода 10.01.2018 г. – 22.01.2018 г., събраните чрез камерите данни са обработени по начин, съвместим с целите на тяхното събиране – осъществяване на контрол на работното време, достъпа и охраната на територията на обектите на института.

От ИЖН-К. се позовават на това, че съгласно ЗЗЛД, от момента на подаване на заявлението за регистрация, всеки администратор има право да обработва лични данни, а в настоящия случай личните данни са обработени за целите на реализиране на законните интереси на института – чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, като съгласието на физическите лица, за които данните се отнасят е само едно от условията за допустимост на обработването.

Допълва се, че личните данни на М.Й. са обработени от представляващия ИЖН-К., комуто, по силата на КТ са възложени функции на работодател, а съгласно Закона за счетоводството и тези на материално отговорно лице.

След запознаване с материалите, постъпили по административната преписка, господин М.Й., изразява становището си по изисканите и постъпили доказателства, депозирайки в КЗЛД становище рег. № ППН-101#14/15.05.2018 г.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Жалбата, подадена от господин М.Й. отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна.

Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу ИЖН-К., което е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 04.04.2018 г., КЗЛД приема жалба рег. № ППН-01-101/16.02.2018 г. за допустима и я определя за разглеждане в открито заседание на комисията, насрочено за 16.05.2018 г., на което жалбоподателят М.Й. се явява лично, а ИЖН К. се представлява от директор И.Д.Я.

Доказателствата, събрани по жалба рег. № ППН-01-101/16.02.2018 г., както и изразените писмени становища удостоверяват, че въз основа на извършени проверки за спазване на трудовата дисциплина, разпоредени със Заповед № IV-229/15.12.2018 г., със Заповед № IV-230/15.12.2017 г. и със Заповед № IV-232/18.12.2017 г. на директора на И.Ж.Н. – К., въз основа на списъци с подписите на работещите в отдел „Хранене и технология на фуражите” и с доклади на проф. д-р М.П. – ръководител на отдела, са констатирани нарушения на трудовата дисциплина от асистент М.Й., от когото са изискани и предоставени писмени обяснения.

Въз основа на проверки за спазване на трудовата дисциплина, разпоредени със Заповед № IV-12/15.01.2018 г. и извършени от назначена комисия проверки чрез преглед на записи от камерите, поставени в административната сграда на ИЖН – К. – с цел установяване на точните часове на пристигане и тръгване от работа на господин М.Й., са констатирани нарушения на трудовата дисциплина, в периода 11.01.2018 г. – 18.01.2018 г.

В резултат, със Заповед № V-12/29.01.2018 г., на господин М.Й. е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение”, с което е прекратено съществуващото между жалбоподателя и ИЖН – К. трудово правоотношение.

Действително, нарушенията на трудовата дисциплина от страна на М.Й., в периода 11.01.2018 г. – 18.01.2018 г., – по отношение прецизност във времето, са удостоверени с помощта на осъществяваното в ИЖН – К. видеонаблюдение, провеждано на базата на Заповед № IV-6/10.01.2018 г., която разпорежда свеждане на информацията за извършването му до знанието на охраната, както и до всички служители и наематели в ИЖН – К. – чрез поставянето на табло за съобщения и на интернет страницата на института.

Прочее, фактът на уведомяване за извършвано - на територията на ИЖН – К., видеонаблюдение не се оспорва и от господин М.Й., който го счита неправомерно, с оглед осъществяването – по отношение на него самия – без знанието и съгласието му.

Предвид горното, следва да се посочи, че в чл. 4 от ЗЗЛД алтернативно са изброени условията за допустимост на обработване на личните данни на физическите лица, сред които съгласието на лицата е само едно, но не и единственото условие за допустимост на обработване на данните.

С цел опазване от посегателства, повреждане и унищожаване на държавното имущество на ИЖН-К., охраната на обектите се осъществява чрез камери и жива охрана по договор с фирма „С.С.” ООД, сключен чрез проведена обществена поръчка, към който договор е наличен и план за охрана.

Във връзка с предприетите, към настоящия момент мерки за цялостно изграждане на системата за технически контрол и охрана територията и обектите на института, в това число контрола на работното време, както и съобразно устното предписание от РПУ град К. за засилване на мерките за сигурност поради започващото европредседателство, на ЕТ „С.Ф.П.”, по договор от 03.01.2018 г. е възложено да доизгради и поддържа допълнителни компоненти от системата за видеонаблюдение, за което да се ползва интернет трасето на фирмата като оператор.

Тоест, може да се заключи, че отношенията между АЛД, „С.С.” ООД и ЕТ „С.Ф.П.” са надлежно уредени чрез сключени договори, според хипотезата, предвидена от чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД.

В случая, при надлежно уведомяване, за периода 10.01.2018 г. – 22.01.2018 г., събраните чрез камерите данни са обработени по начин, съвместим с целите на тяхното събиране – осъществяване на контрол на работното време, достъпа и охраната на територията на обектите на института.

С оглед описаното, се налага изводът, че ИЖН-К. е обработил личните данни на господин М.Й. правомерно, в съответствие с нормативно установеното си – според КТ, задължение за осъществяване на контрол по отношение спазване на определеното работно време.

Същевременно, обработването на данните на жалбоподателя е осъществено и в съответствие с условията за допустимост на обработването, посочени в чл. 4, ал. 1, т. 3, т. 6 и т. 7 от ЗЗЛД, а именно: обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна; обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора; както и за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни.

Независимо че съгласно ЗЗЛД, от момента на подаване на заявлението за регистрация, всеки администратор има право да обработва лични данни, ИЖН-К. декларира, че тъй като няма завършена процедура по регистрация относно регистър „videонаблюдение”, след срока на тестовите проби, на 22.01.2018 г., видеокамерите са изключени от режим на запис.

Изтъква се, че към датата на подаване на възражението от господин М.Й. с изготвения от него доклад, както и до настоящия момент, видеокамерите не осъществяват запис.

В допълнение следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 26 от закона, по отношение на ИЖН – К., жалбоподателят разполага с право на достъп до отнасящите се до него лични данни.

Нормата на чл. 28 от ЗЗЛД сочи, че при упражняване правото си на достъп той може по всяко време да поиска от администратора на лични данни информация за това дали се обработват негови лични данни, по какъв начин и с каква цел. Текстът на чл. 28а от ЗЗЛД му предоставя възможност по всяко време да поиска от администратора да заличи, коригира или блокира негови лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията по този закон. чл. 29 от ЗЗЛД регламентира, че правото на достъп по чл. 26 и правата по чл. 28а се осъществяват с изрично заявление до администратора на лични данни. Доклад УИН № 69/22.01.2018 г., именуван „Възражение” не може да се счита за заявление по смисъла на чл. 29 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение, като неоснователна, жалба рег. № ППН-01-101/16.02.2018 г., подадена от М.Й. срещу И.Ж.Н. – град К.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-140/2018

София, 15.06.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията“) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 25.04.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа по допустимост жалба с рег. № ППН-01-140/07.03.2018 г., подадена от И.Г.И. срещу В.А.П.

Пълномощникът на жалбоподателя информира, че с необжалваемо определение и с влязло в законна сила съдебно решение на Варненския районен съд, родителските права по отношение на двете малолетни деца – Г.И.Г. и И.И.Г., са предоставени на доверителя ѝ.

В правен аспект присъденото упражняване на родителски права означава, че всички решения, значими за защита на най-висшия интерес – интереса на децата, принадлежат единствено и само на бащата.

На 19.02.2018 г. във „Фейсбук“ страницата си г-жа В.А.П. е публикувала снимки на детето И.И.Г., без да е налице съгласие на неговия баща.

Адв. Д. счита, че в разглеждания случай се касае за снимки на детето, които по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД са лични данни, тъй като представляват изображение на лице или човешко тяло, и чрез тях лицата могат да бъдат идентифицирани. Публикуването на снимки в интернет пространството, без съгласието на лицето, за което се отнасят, е разпространение (в случая по електронен път) на лични данни по смисъла на чл. 23 от ЗЗЛД.

Пълномощникът обръща внимание, че случаят касае малолетно дете, което не е в състояние само да преценява значимостта на деянието, което е реализирано спрямо него, в който смисъл и самото нарушение съставлява такова с изключително висока степен на обществена опасност.

Към жалбата са приложени: протокол от 30.11.2016 г. по гр. д. № *****/2016 г., решение по гр. д. № *****/2016 г. и магнитен носител, съдържащ файл на публикуваните в интернет мрежата снимки на детето И.И.Г.

Жалба ППН-01-140/07.03.2018 г. е съобразена в цялост с изискванията за редовност съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис. Удостоверено е и надлежно упълномощаване на процесуалния представител, подал жалбата.

Жалбата е процесуално недопустима.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие и на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК). Такива изисквания са уредени в Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Правомощие на Комисията по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД. Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството, развиващо се по реда на ЗЗЛД, е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на съответната жалба и за развитие на производството.

В конкретния случай жалбата е насочена срещу физическото лице В.А.П. Посоченото лице няма качеството „администратор на лични данни” по смисъла на чл. 3, ал. 1 или 2 ЗЗЛД. Разпоредбата на чл. 1, ал. 9 ЗЗЛД изключва от приложното поле на ЗЗЛД случаите на обработване на лични данни, извършено от физически лица за техни лични или домашни дейности.

С оглед изложеното се налага извод за невъзможност да се конституира администратор на лични данни – пасивно легитимирана страна в производството, както и неприложимост на ЗЗЛД за конкретния случай, поради което Комисията не може да упражни правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 1, ал. 9 ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя жалба с рег. № ППН-01-140/07.03.2018 г., подадена от И.Г.И. срещу В.А.П., без разглеждане като процесуално недопустима и прекратява образуваното по нея производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-759/16 г.
София, 18.06.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 28.03.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа жалба с рег. № Ж-759/05.12.2016 г., подадена от Р.Ц.Х. срещу частен съдебен изпълнител (ЧСИ) С.К.

Господин Р.Ц.Х. информира, че със свое имущество е обезпечил чужд дълг. Без да посочва конкретно търговско дружество, жалбоподателят уведомява, че не е „длъжник на банката”, нито е налице солидарна отговорност между него и кредитополучателите.

По отношение на образувано изпълнително дело № *****/2016 г. по описа на ЧСИ С.К., се изтъква, че издаденият изпълнителен лист е не срещу него, а срещу други лица и той никога не е бил длъжник по този изпълнителен титул.

Според господин Р.Ц.Х., ЧСИ никога не е имал право на достъп до личните му данни, нито право да проучва имущественото му състояние.

Жалбоподателят счита, че по съответното изпълнително дело е трето лице по смисъла на чл. 429, ал. 3 от ГПК и според него събирането на описаната информация, освен че представлява недопустимо вмешателство в личния му живот е и обработване на лични данни по смисъла на ЗЗЛД – при липса на лимитативно изброените в закона условия за допустимост на обработването.

Във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата, описани в жалба рег. № Ж-759/05.12.2016 г., от ЧСИ С.К. е изискано и съответно депозирано в КЗЛД, писмено становище по случая под рег. № П-4360/21.06.2017 г.

Материалите, събрани по жалба рег. № Ж-759/05.12.2016 г., свидетелстват, че длъжници по изпълнителното дело, образувано от ЧСИ С.К. по молба на вискателя „Банка ДСК” ЕАД се явяват Ц.А., М.А., И.П. и Р.Ц.Х.

Това е така, тъй като според чл. 429, ал. 3 от ГПК, изпълнителният лист срещу длъжниците Ц.А., М.А., И.П., има сила и срещу третите лица дали своя вещ в залог или ипотека за обезпечаване на дълга, когато вискателят насочва изпълнението срещу тази вещ.

Според договорна ипотека, учредена в полза на вискателя върху собствени недвижими имоти на жалбоподателя, той има качеството на ипотекарен длъжник, тоест на правен субект, предоставил свое имущество за обезпечение на вземането на „Банка ДСК” ЕАД.

Обръща се внимание, че действително, ипотекарният длъжник не е длъжник на банката, нито пък е налице солидарна отговорност между него и кредитополучателя. По силата на чл. 429, ал. 3 от ГПК третите лица дали своя вещ в залог или ипотека за обезпечаване на дълг, придобиват качеството на страни – длъжници едва в изпълнителното производство, когато изпълнението бъде насочено върху съответната вещ и докато поръчителят отговаря с цялото си имущество, отговорността на залогодателя и ипотекарния длъжник е само до заложения или ипотекиран имот.

Безспорно, от гледна точка на изпълнителния процес, имуществото е съвкупност от оценени в пари – имуществени, права на длъжника, което означава, че за което и да било парично притезание длъжникът отговаря с цялото си имущество, освен ако законът е предвидил ограничена имуществена отговорност.

По отношение „Банка ДСК” ЕАД кредитополучателите – като длъжници, отговарят за притезанието на банката с цялото си имущество, а жалбоподателят - в качеството си на ипотекарен длъжник, отговаря за задължението само до имотите, върху който е учредил договорна ипотека.

В случая, за целите на изпълнителното производство и на основание чл. 484, ал. 2 от ГПК е изискано удостоверение за вещни тежести на ипотекираните - в полза на взыскателя „Банка ДСК” ЕАД, недвижими имоти – предмет на принудителното изпълнение.

Правилникът за вписванията предвижда възможност за издаване от Агенция по вписванията, освен на удостоверения за лице и на удостоверения за имот, отразяващи всички вписвания, отбелязвания и заличавания за тежести и права към момента на изготвянето им.

Видно от ангажираните по преписката доказателствени материали, в хода на изпълнителното производство, ЧСИ е изисквал единствено и само удостоверения, касаещи недвижимите имоти, с който ипотекарният длъжник е обезпечил чужд дълг към взыскателя – „Банка ДСК” ЕАД.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД. Жалбата, подадена от Р.Ц.Х. срещу ЧСИ С.К., отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна.

Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу ЧСИ, който е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 28.02.2018 г. КЗЛД приема жалба рег. № Ж-759/05.12.2016 г. за допустима, конституира жалбоподателя и ЧСИ С.К. – като ответна страна в производството.

Жалба рег. № Ж-759/05.12.2016 г. е определена за разглеждане в открито заседание, насрочено за 28.03.18 г., на което страните – редовно уведомени, не се явяват и не се представляват.

Доказателствените материали, депозиранни по административната преписка, свързана с жалба рег. № Ж-759/05.12.2017 г. свидетелстват, че според договорна ипотека, учредена в полза на взыскателя - „Банка ДСК” ЕАД върху собствени недвижими имоти на жалбоподателя, той има качеството на ипотекарен длъжник, тоест на правен субект, предоставил свое имущество за обезпечение на вземането на дружеството.

Действително, ипотекарният длъжник не е длъжник на банката, нито е налице солидарна отговорност между него и кредитополучателя, но като трето лице, дало своя вещ в залог или ипотека за обезпечаване на чужд дълг, той придобива качеството страна – длъжник в изпълнителното производство, когато изпълнението бъде насочено върху съответната вещ.

Докато поръчителят отговаря с цялото си имущество, отговорността на залогодателя и ипотекарния длъжник е само до заложената вещ или ипотекиран имот. Тоест, жалбоподателят – в качеството си на ипотекарен длъжник, отговаря за задължението на кредитополучателя, само до имотите, върху които е учредил договорна ипотека.

Предвид горното, в случая - за целите на изпълнителното производство и на основание чл. 484, ал. 2 от ГПК, администраторът на лични данни - ЧСИ С.К., е изискал удостоверение за вещни тежести на ипотекираните - в полза на взыскателя „Банка ДСК” ЕАД, недвижими имоти – предмет на принудителното изпълнение.

Правилникът за вписванията предвижда възможност за издаване от Агенция по вписванията, освен на удостоверения за лице и на удостоверения за имот, отразяващи всички вписвания, отбелязвания и заличавания за тежести и права към момента на изготвянето им.

Видно от ангажираните по преписката доказателства, в хода на изпълнителното производство, ЧСИ е изисквал единствено и само удостоверения, касаещи недвижимите имоти, с който ипотекарният длъжник е обезпечил чужд дълг към взыскателя – „Банка ДСК” ЕАД.

Същевременно, изискването на справки от МДТ при Община Велико Търново и от НАП,

по отношение на Р.Ц.Х., представлява право и задължение на частния съдебен изпълнител за осъществяване на надлежно проучване на гражданското и имущественото състояние на жалбоподателя - като длъжник в изпълнителното производство, което е необходимо условие за извършване на изпълнителни действия, съгласно способите, регламентирани в ГПК.

С оглед описаното, може да се заключи, че ЧСИ С.К. е обработил личните данни на господин Р.Ц.Х. правомерно, в съответствие с изискването за допустимост на обработването, съдържащо се в нормата на чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД и при спазване на изискванията на чл. 2, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение, като неоснователна, жалба рег. № Ж-759/05.12.2016 г., подадена от Р.Ц.Х. срещу частен съдебен изпълнител С.К.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-89/2017

София, 20.06.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 25.04.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № ППН-01-89/04.10.2017 г., подадена от К.С.И. срещу „А.Б.Б.” („А.Б.”) АД и „Е.С.” ЕООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателката сезира Комисията с твърдение, че във връзка с нейно задължение по кредит към „А.Б.” АД получава обаждания от „Е.С.” ЕООД.

Г-жа К.С.И. заявява, че не е била информирана по какъвто и да е начин, че от банката са упълномощили друго дружество да контактува с нея по отношение на кредита ѝ. Счита, че личните ѝ данни са били предоставени неправомерно и моли Комисията да провери случая.

Към жалбата няма приложения.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ответните дружества е изискано да представят писмени становища и относими към случая доказателства.

С писмо изх. № ППН-01-Ж-89/2017#8/12.12.2017 г. „А.Б.” АД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище с относими доказателства. От „А.Б.” АД ангажират становище рег. № ППН-01-89#5/22.12.2017 г. за неоснователност на жалбата.

Изпълнителните директори информират, че между представляваната от тях банка и жалбоподателката е възникнало правоотношение по силата на Договор за потребителски банков кредит № ****/20.10.2008 г. Преди встъпване в конкретно правоотношение с банката всеки нов клиент бива уведомяван за определен кръг обстоятелства, съгласно чл. 19 ЗЗЛД.

На 18.11.2015 г. г-жа К.С.И. е подписала декларация, с която е предоставила съгласието си за обработка на личните ѝ данни.

На 02.06.2014 г. между „А.Б.” АД и „Е.С.” ЕООД е сключен договор за услуги по събиране на вземания, по силата на който банката, като администратор на лични данни, възлага на „Е.С.” ЕООД, като обработващ данните, осъществяването на определени действия, насочени към упражняване правата и законните интереси на кредитора.

След като по кредита на г-жа К.С.И. са се формирали просрочия, по силата на цитирания договор за услуги по събиране на вземания, администраторът възложил на „Е.С.” ЕООД осъществяване на контакт, с цел установяване причините за неизпълнението и уговаряне на плащания по кредита. От банката отбелязват, че банките имат не само право, но и са длъжни да предприемат навременни и ефективни действия за събиране на отпуснатите кредити. За осъществяване на тази дейност администраторът има право да използва както вътрешните си ресурси, така и да възложи на трето лице – при спазване на нормативните изисквания за това.

Изпълнителните директори считат за неоснователно и оплакването на жалбоподателката, че не е била уведомена за възлагането на трето лице да контактува с нея, тъй като за банката не съществува подобно нормативно задължение. Съгласно чл. 3, ал. 3 ЗЗЛД, администраторът на лични данни има право да обработва данните самостоятелно или чрез възлагане на трето лице – обработващ данните, който действа от името и за сметка на администратора, а не от свое име.

От банката заявяват, че обработката на личните данни на г-жа К.С.И. е извършена на валидно правно основание, с цел осъществяване на защитени от закона права и интереси на „А.Б.” АД, чрез използване на трето лице – обработващ данните, при условията на валидно сключен договор.

Към становището са приложени: декларация на г-жа К.С.И. и договор от 02.06.2014 г. между „А.Б.” АД и „Е.С.” ООД.

С писмо изх. № ППН-01-Ж-89/2017#7/12.12.2017 г. „Е.С.” ЕООД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище с относими доказателства. От дружеството изразяват становище рег. № ППН-01-89#4/22.12.2017 г. за неоснователност на жалбата.

Пълномощникът информира, че съгласно сключен Договор за услуги по събиране на вземания от 02.06.2014 г. между „А.Б.” АД и „Е.С.” ООД (понастоящем „Е.С.” ЕООД), представляваното от него дружество извършва дейности по извънсъдебно събиране на вземания на възложителя към трети лица – клиенти на последния.

В изпълнение на предмета на договора, „Е.С.” ЕООД осъществява единствено и само извънсъдебни действия по събиране на вземанията, посочени в чл. 1 от посочения договор.

Съгласно чл. 2.3. от сключения с банката договор: „за изпълнение на задълженията си по договора, на изпълнителя се предоставят списъци с неизправни длъжници, чиито задължения са предмет на услугите по договора. Конкретните условия, ред и срокове за предоставяне са определени в Приложение № 1, неразделна част от договора”.

Съгласно чл. 1.1. от Приложение № 1 към договор за услуги по събиране на вземания от 02.06.2014 г. „възложителят подава към изпълнителя актуализирани списъци на тримесечна база с актуалния размер на задълженията и нови неизправни длъжници, въз основа на които изпълнителят предоставя услугите”.

Личните данни и всякаква информация за контакт с жалбоподателката са предоставени на 07.12.2016 г. по силата на посочения договор. При възлагане на случая не е изрично определен срок за обработка, респективно за събиране на вземането.

Впоследствие, на 18.12.2017 г., възложеният случай е оттеглен за обработка от възложителя. Въз основа на това е отпаднало правното основание за обработка на личните данни на К.С.И. Работата по случая е прекратена с оглед отпадане на основанието за обработка, като след това каквито и да било лични данни на жалбоподателката по смисъла на ЗЗЛД не се обработват или администрират от служители на дружеството.

Пълномощникът счита, че „Е.С.” ЕООД не носи отговорност за ликвидността и изискуемостта на вземането на възложителя към длъжника, нито за съществуването на сключен между тях договор, в т.ч. и за неговото конкретно съдържание, доколкото това са въпроси във връзка с договорните отношения между жалбоподателя и възложителя, по които представляването от него дружество не е страна.

Към становището са приложени: договор за услуги по събиране на вземания, сключен на 02.06.2014 г. с Приложение № 1 към него и удостоверение за актуално състояние на „Е.С.” ЕООД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № ППН-01-89/04.10.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя. При извършената служебна проверка в поддържания от Комисията Регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и са регистрирани като администратори на лични данни с идент. № 28256 („А.Б.Б.” АД) и № 400215 („Е.С.” ЕООД).

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 28.03.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – К.С.И. и ответна страна – „А.Б.Б.” АД и „Е.С.” ЕООД, в качеството на администратори на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 25.04.2018 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество. С оглед изясняване на случая от фактическа и правна страна, от „А.Б.” АД е изискана информация за дата на предоставяне на данните на „Е.С.” ЕООД, както и доказателства за просрочване плащането на вноски на жалбоподателката към момента на предоставянето.

В отговор на искането, с писмо вх. № ППН-01-89#11(17)/18.04.2018 г., от банката информират,

че личните данни са предоставени на 06.12.2016 г. Приложено е и извлечение от счетоводните книги на банката, от които е видно, че към 06.12.2016 г. е налице просрочена главница.

В откритото заседание жалбоподателката – не се явява, не се представлява от трето лице.

Ответната страна – и двете дружества не изпращат представител.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като я приема за неоснователна въз основа на следните изводи:

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съдържащите се в декларация по чл. 19, ал. 1 ЗЗЛД данни за жалбоподателката в обем: три имена, ЕГН, номер на лична карта и адрес, безспорно имат качеството на лични данни за лицето по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, тъй като чрез тях г-жа К.С.И. може да бъде пряко индивидуализирана.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. За да е налице законосъобразно обработване на лични данни същото следва да се извършва при стриктното спазване на принципите за тяхното обработване, визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

„А.Б.” АД обработва законосъобразно лични данни на жалбоподателката за целите на сключен договор за потребителски банков кредит на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД – въз основа на дадено изрично съгласие от г-жа К.С.И. в т. 1.1 на Декларация по чл. 19, ал. 1 ЗЗЛД, подписана на 18.11.2015 г.

От събраните доказателства се установи, че лични данни на жалбоподателката са предоставени от „А.Б.” АД на „Е.С.” ЕООД. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „предоставянето” на личните данни е действие по обработването им за цели различни от първоначалните и също следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД.

Съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД администраторът на лични данни може да обработва данните сам или чрез възлагане на обработващ данните. Отношенията им се уреждат с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определят възложените задължения. По отношение обработването на лични данни на жалбоподателката, от събраните в хода на производството доказателства се установи, че „А.Б.” АД имат качеството на администратор на лични данни, а „Е.С.” ЕООД – на обработващ данните за администратора, което е видно от представения договор за услуги по събиране на вземания ДУ-0011/02.06.2014 г., сключен между двете дружества. В чл. 1 от посочения договор е определена целта, за която ще бъдат обработвани данните от страна на обработващия лични данни, а именно – изпълнителят ще извършва от името и за сметка на възложителя извънсъдебни действия за събиране на вземания от трети лица – длъжници. От представеното извлечение от счетоводните книги на „А.Б.” АД е видно, че към момента на предоставяне на данните са били налице просрочени задължения по договора за потребителски кредит. Изложеното в жалбата свидетелства, че „Е.С.” ЕООД обработва данните именно за целите, посочени в договора за услуги по събиране на вземания.

За да бъде законосъобразно обработването на личните данни, чрез действия по предоставянето им на обработващ данните за администратора, в индивидуалния договор или в отделен документ към договора следва да има дадено изрично съгласие от физическото лице, за да бъде то свободно

изразено, конкретно и информирано волеизявление съгласно разпоредбата на §1, т. 13 от ДР на ЗЗЛД. В т. 3 на декларацията по чл. 19, ал. 1 ЗЗЛД жалбоподателката е дала съгласието си личните ѝ данни да бъдат разкривани на лица, имащи качеството „обработващ лични данни” по смисъла на §1, т. 3 ЗЗЛД, а в т. 2 от същата декларация е посочено, че банката обработва данните за целите на сключване и изпълнение на договора.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя без уважение като неоснователна жалба с рег. № ППН-01-89/04.10.2017 г., подадена от К.С.И. срещу „А.Б.Б.” АД и „Е.С.” ЕООД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-98/2018

София, 20.06.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 25.04.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни разгледа по допустимост жалба с рег. № ППН-01-98/16.02.2018 г., подадена от П.О.М.

На 21.12.2017 г. жалбоподателят установил, че няма достъп до личния си Фейсбук профил и служебната страница на „Д.Т.” ЕООД, на което дружество е собственик, управител и представител. Доведеният му син, 14-годишен, също не е имал достъп до личния си профил във Фейсбук. Доколкото чрез личния си профил във Фейсбук влиза и в служебната страница на дружеството, нямал достъп и до самата страница.

При проверка чрез други профили във Фейсбук се установило, че липсват (изтрити, скрити или блокирани) посочените лични профили, а до служебната страница има достъп, но този достъп не му позволява да оперира с данните в него.

При проверка на електронните пощи, които са вписани като информация в цитираните профили и служебна страница във Фейсбук, се установило, че са получени общо десет писма от системните администратори, от текстовете на които се подразбира, че някой е манипулирал достъпа до личните профили и вероятно личните и служебни данни в посочената служебна страница.

Г-н П.О.М. посочва, че един от номерата, които са добавени, му е познат, тъй като е разговарял с абоната, който го използва, и това е *****.

За жалбоподателя е очевидно, че става въпрос за намеса от страна на трето лице, манипулирало посочените данни, което е блокирало, изтрило или скрило двата лични профила и че е реална опасността от злоупотреба с лични данни и информация на повече от едно възрастно лице и дете.

Предвид горното, г-н П.О.М. моли Комисията за незабавна проверка и предприемане на незабавни мерки по предотвратяването на реалните опасности от описаните злоупотреби, както и за предприемането на мерки по ангажирането на отговорността на нарушителите на законните му права и интереси. Жалбоподателят акцентира най-вече по оплакванията във връзка с непълнолетния му син, който може да се окаже реална жертва на компютърни и други престъпления.

Към жалбата са приложени: десет писма от електронни пощи.

Жалбата на П.О.М. е съобразена в цялост с изискванията за редовност съгласно чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Жалбата е процесуално недопустима.

Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие и на специални изисквания, установени със закон, за които съответният административен орган следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК). Такива изисквания са уредени в Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Правомощие на Комисията по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД. Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството, развиващо се по реда на ЗЗЛД, е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на съответната жалба и за развитие на производството.

В конкретния случай подадената жалба е насочена срещу неизвестно лице, тъй като ответната страна не е точно индивидуализирана от страна на жалбоподателя. Липсата на администратор на лични данни се явява пречка за продължаване на образуваното административно производство.

С оглед гореизложеното и невъзможността да се индивидуализира и конституира администратор на лични данни – пасивно легитимирана страна в производството, се налага извода за недопустимост на жалбата предвид двустранния характера на производството и необходимостта от ответна страна в същото.

Следва да се отбележи, че за разкриване на евентуалните злоупотреби, описани в жалбата, е компетентен сектор „Киберпрестъпност” при ГДБОП-МВР.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Оставя жалба с рег. № ППН-01-98/16.02.2018 г., подадена от П.О.М., без разглеждане като процесуално недопустима и прекратява образуваното по нея производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-191/2017
София, 20.06.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: членове – Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 04.04.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № ППН-01-191/29.11.2017 г., подадена от Н.Д.Г. срещу „М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателя информира, че е титуляр на телефонен номер *****1 към „М.” ЕАД. На 26.11.2016 г. сключил нов договор за номера в магазин на оператора.

След подписване на договора месечните му фактури били почти на една и съща стойност. При получаване на фактурите си за септември и следващите месеци на 2017 г., забелязал, че сметката му е по-висока от обичайната. Проверил в магазин на оператора на какво се дължи това, откъдето му обяснили, че е сключен нов двугодишен договор. След подадена жалба до „М.” ЕАД получил същия отговор.

След получаване на отговора г-н Н.Д.Г. поискал копие на договора. След като го получил установил, че положеният в графата „място на полагаане на подпис на Абоната” подпис не е неговият.

Жалбоподателят заявява, че не е подписал този договор. Счита, че грубо са нарушени неговите права, като неправомерно са използвани личните му данни, обвързвайки го с неистинско и несъответстващо с действителната му воля договорно отношение. Моли да бъде извършена проверка кой и защо е злоупотребил с личните му данни и подпис.

Към жалбата са приложени копия на: договор от 26.11.2016 г., отговор от „М.” ЕАД и договор от 18.09.2017 г.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ответното дружество е изискано да представи писмено становище и относими към случая доказателства.

С писмо изх. № ППН-01-191/2017#2/22.01.2018 г. „М.” ЕАД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище с относими доказателства. От дружеството ангажират становище рег. № ППН-01-191#4(17)/02.02.2018 г.

Информират, че описаните в жалбата обстоятелства по преподписване на договор за мобилни услуги на телефонен номер *****1 се дължат на техническа грешка на служител на дружеството. На 18.09.2017 г. е трябвало да бъде подписан нов договор за услуги, ползвани от *****2 с титуляр А.К. Тъй като разликата между двата телефонни номера е в една цифра, служителят е създал погрешен договор за г-н Н.Д.Г. С оглед изложеното, жалбата му ще бъде уважена от „М.” ЕАД, абонаментът и потреблението му ще бъдат преизчислени, а потребителят ще бъде компенсирани за претърпяното неудобство.

Към становището е приложено копие на приложение № 1 към договор № *****.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № ППН-01-191/29.11.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени

в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя. При извършената служебна проверка в поддържания от Комисията Регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 50151.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведеното на 14.03.2018 г. закрито заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Н.Д.Г. и ответна страна – „М.” ЕАД. Страните са редовно уведомени за насроченото за 04.04.2018 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество.

На проведеното открито заседание жалбоподателят не се явява, не се представлява.

Ответната страна „М.” ЕАД се представлява от пълномощник. Отбелязва, че става въпрос за техническа грешка от служител при извършване на регулярни дейности в натоварени офиси.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като прие жалбата за частично основателна, въз основа на следните изводи:

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съдържащите се данни в представените с жалбата и становището на „М.” ЕАД копия на договор № *****/18.09.2017 г. и приложенията към него са в обем: три имена, единен граждански номер и адрес. Същите имат качеството „лични” данни за лицето по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, тъй като чрез тях г-н Н.Д.Г. може да бъде пряко индивидуализиран.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. За да е налице законосъобразно обработване на лични данни същото следва да се извършва при стриктното спазване на принципите за тяхното обработване, визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД.

„М.” ЕАД обработва законосъобразно лични данни на жалбоподателя за целите на договор за мобилни услуги № *****/26.11.2016 г. на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД – въз основа на дадено изрично съгласие от г-н Н.Д.Г. в т. 4.1.1 на посочения договор, за който страните не спорят. Предвид двустранния характер на договора и възникването на задължения по него, основание за обработването е и по чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД – за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице е страна.

От събраните доказателства и твърдението на страните се установи, че личните данни на

жалбоподателя са употребени от „М.“ ЕАД и при съставянето на договор с № *****/18.09.2017 г. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „употребата“ на личните данни е действие по обработването им следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД.

Както беше посочено, администраторът обработва законосъобразно личните данни на г-н Н.Д.Г. за целите на договора, сключен на 26.11.2016 г., но от дружеството не са предприели необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни на жалбоподателя от неправомерно обработване, а предприетите такива са се оказали недостатъчни и неефективни в случая. „М.“ ЕАД е допуснало законосъобразна форма на обработване на данните на жалбоподателя чрез действия по употребата им за съставяне на договор № *****/18.09.2017 г., без знанието и съгласието на г-н Н.Д.Г., при което е нарушена разпоредбата на чл. 23, ал. 1 ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е единственият административен орган, компетентен да се произнесе с решение по спора. При констатирано нарушаване разпоредбите на ЗЗЛД, законодателят е предоставил на Комисията следните правомощия: да даде задължително предписание, да определени срок за отстраняване на нарушението или да наложи административно наказание. Комисията действа в условията на оперативна самостоятелност като преценява кое от своите правомощия да реализира. Преценката се основава на съображенията за целенасоченост, целесъобразност и ефективност на решението, като следва да се постанови акт, който в най-пълна степен да защитава обществения интерес.

Установеното в случая нарушение е довършено с акта на самото извършване – съставянето на договора, в който са употребени лични данни на жалбоподателя. Същото е неотстранимо, поради което даването на срок за отстраняване на нарушението се явява безпредметно.

КЗЛД разполага с правомощие да даде задължително предписание, но то касае ситуации, при които администраторът не е изпълнил свое задължение, който пропуск може да санира в предоставения му срок, като извърши пропуснатите действия и обективира изискваното от закона поведение. В случая е точно обратното – извършено е действие в повече, поради което и това правомощие е неприложимо.

Наред с посочените принудителни административни мерки, законодателят е предвидил възможността да бъде наложено административно наказание – имуществена санкция. Както беше посочено, правомощията даване на срок за отстраняване на нарушението и задължително предписание са неприложими в конкретния случай. Единствено имуществената санкция, като мярка на административна принуда, се явява най-целесъобразна и ефективна мярка за защита на законовия обществен интерес. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка – реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред.

С оглед изложеното следва да се приложи административнонаказателната разпоредба на чл. 42, ал. 9 ЗЗЛД за нарушаване на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 ЗЗЛД. При определяне размера на санкцията Комисията взе предвид, че са засегнати правата на едно физическо лице, но нарушаването разпоредбата на чл. 23, ал. 1 не е първо за администратора. С решение № 2092 от 15.02.2018 г. по адм. д. № 13070/2016 г. Върховният административен съд е потвърдил решение № Ж-28/2016 г. от 21.04.2016 г. на КЗЛД, с което администраторът е санкциониран за повторно нарушение на чл. 23, ал. 1. В следствие на изложеното Комисията определя имуществената санкция в размер над минималния.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

- 1. Обявява жалба с рег. № ППН-01-191/29.11.2017 г., подадена от Н.Д.Г. срещу „М.“ ЕАД, за основателна;**
- 2. На основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага на администратора „М.“ ЕАД с ЕИК *****,**

със седалище и адрес на управление: гр. *****, административно наказание – имуществена санкция в размер на 1 000 (хиляда) лв. за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

В случай че санкцията не бъде платена след влизане в сила на решението, ще бъдат предприети действия за принудителното му събиране.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-26/2017

София, 27.06.2018 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: членове – Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 16.05.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по основателност жалба с рег. № ППН-01-26/21.08.2017 г., подадена от Е.Г.Г. срещу „М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателят се обръща към Комисията във връзка с регистриран на негово име мобилен номер без знанието му и без саморъчно подписан договор.

На 27.06.2017 г., при заплащане на текущата такса за интернет и телевизия, майката на г-н Е.Г.Г. е информирана, че дължи и такса за два телефонни номера: един за домашен телефон (предоставен при преподписването на договора през месец май 2015 г.) и телефонен номер *****1, за който не е подписвал договор и не е информиран, че се води на негово име. За посочения номер са начислявани такси. Тъй като сумата е заплащана общо, не е ставало ясно, че тя всъщност е формирана от три услуги.

Въпреки депозирането на няколко жалби и провеждането на телефонни разговори с мобилния оператор, г-н Е.Г.Г. не е получил копие на договора за мобилния номер.

Към жалбата са приложени: кореспонденция с „М.” ЕАД и копие на договор за комплексна услуга – интернет, цифрова телевизия и домашен телефон.

В допълнение с рег. № ППН-01-26#1/12.09.2017 г. г-н Е.Г.Г. допълва, че в отговор на негова жалба до „М.“ ЕАД от 08.08.2017 г. се твърди, че номер *****1 е активиран още през месец септември 2014 г. В отговор от 07.07.2017 г. мобилният оператор твърди, че договорът за него е сключен на 23.05.2015 г.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ответното дружество е изискано да представи писмено становище и относими към случая доказателства.

С писмо изх. № ППН-01-26/2017#3/04.10.2017 г. „М.“ ЕАД е уведомено на основание чл. 26 от АПК за образуваното административно производство. Предоставена е възможност за изразяване на становище с относими доказателства. От „М.“ ЕАД ангажират становище рег. № ППН-01-26#6/17.10.2017 г. за неоснователност на жалбата.

Пълномощникът информира, че между представляваното от него дружество и г-н Е.Г.Г. има сключени: Договор № *** от 27.09.2014 г. за ползване на комплексна услуга – фиксиран интернет, цифрова телевизия (Приложение № 1 към становището); Договор № *** от 20.12.2014 г. за предоставяне на мобилна услуга чрез телефонен номер *****2 (Приложение № 2); Договор № *** от 27.09.2016 г. за ползване на мобилна гласова телефонна услуга с номер *****2 (Приложение № 3) и Приложение № 1 от 25.04.2017 г. за промяна на условията на ползвания пакет фиксиран интернет и телевизия (Приложение № 4), допълнение към Приложение № 1 към договор № *** за заявяване на пакет Diema Extra (Приложение № 5); Договор за продажба на изплащане на апарат № *** от 27.09.2016 г. (Приложение № 6).

Поради техническа грешка на клиента са начислени суми за ползване на мобилен номер *****1, като последните са сторнирани след установяване на пропуски. В уверение на написаното е приложено копие от екран от системата, който доказва издаването на кредитните известия за задълженията по този номер (Приложение № 7).

Със становището са представени описаните в него приложения.

Жалба № ППН-01-26/21.08.2017 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естество на искането, дата и подпис, с оглед на което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя. При извършената служебна проверка в поддържания от Комисията Регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството, срещу което е насочена жалбата, е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 50151.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисия за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

На проведено на 04.04.2018 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – Е.Г.Г. и ответна страна – „М.“ ЕАД, в качеството на администратор на лични данни. Страните са редовно уведомени за насроченото за 09.05.2018 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество. С оглед изясняване на случая от фактическа и правна страна, от „М.“ ЕАД е изискано да представи договора за активиране на номер *****1, както и фактури за начисляване на задължения за този номер. На проведеното открито заседание пълномощникът на „М.“ ЕАД заяви, че няма сключен договор за посочения мобилен номер, а е налице техническа грешка. С оглед изясняване на случая

от фактическа и правна страна разглеждането по същество е отложено за 16.05.2018 г., за да бъдат представени фактурите за плащанията на клиента в последните три месеца. Същите са приложени в дадения срок.

При така установената фактическа обстановка Комисията разгледа жалбата по същество, като прие същата за основателна, въз основа на следните изводи:

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

От събраните по преписката доказателства се установи, а и между страните не е спорно, че между „М.“ ЕАД и Е.Г.Г. има сключени: Договор № *** от 27.09.2014 г. за ползване на комплексна услуга – фиксиран интернет, цифрова телевизия; Договор № *** от 20.12.2014 г. за предоставяне на мобилна услуга чрез телефонен номер *****2; Договор № *** от 27.09.2016 г. за ползване на мобилна гласова телефонна услуга с номер *****2 и Приложение № 1 от 25.04.2017 г. за промяна на условията на ползвания пакет фиксиран интернет и телевизия, допълнение към Приложение № 1 към договор № *** за заявяване на пакет Diema Extra; Договор за продажба на изплащане на апарат № *** от 27.09.2016 г., във връзка с които жалбоподателят е предоставил на дружеството личните си данни – три имена, адрес и единен граждански номер и същите се съхраняват и обработват от дружеството във връзка с договорните отношения между страните, в това число за изготвяне на месечни сметки и фактури за задължения.

Не е спорно също, че между страните не са налице договорни отношения за ползване на мобилна услуга предоставена на номер *****1. Въпреки това и видно от доказателствата, на жалбоподателя са начислени суми за ползване на мобилен номер *****1. Видно от приложеното от ответната страна копие на екран от система за начислени фактури по партидата на Е.Г.Г. с ID на клиент № *** и ID ***** са отбелязани 4 услуги, включително и номер *****1, а договорът между страните касае само 3 услуги – интернет, цифрова телевизия и фиксирана телефонна услуга. От представените детайлни фактури № ***, № **** за потребител № ID ***** адресирани до жалбоподателя се установи, че на г-н Е.Г.Г. са начислени задължения, произтичащи от договора и за ползване на мобилен номер *****1.

Действително „М.“ ЕАД обработва законосъобразно лични данни на жалбоподателя за целите на безспорните договори за услуги. Обработването на лични данни на жалбоподателя – три имена, адрес и единен граждански номер в хипотезата на записването им и организирането им в информационната система на дружеството по отношение на услуга, предоставяна на мобилен номер *****1, както и употребата им за съставяне на фактура по отношение на тази услуга, е незаконосъобразно. В следствие на допуснатата грешка е осъществено неправомерното обработване чрез посочените действия, тъй като администраторът на лични данни не е предприел необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните на жалбоподателя от неправомерно обработване за непоисканата услуга. „М.“ ЕАД не е изпълнило задължението си по чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, с което са нарушени правата на физическото лице, сезирало КЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е единственият административен орган, компетентен да се произнесе с решение по спора. При констатирано нарушаване разпоредбите на ЗЗЛД, законодателят е предоставил на Комисията следните правомощия: да даде задължително предписание, да определени срок за отстраняване на нарушението или да наложи административно наказание. Комисията действа в условията на оперативна самостоятелност като преценява кое от своите правомощия да реализира. Преценката се основава на съображенията за целенасоченост, целесъобразност и ефективност на решението, като следва да се постанови акт, който в най-пълна степен да защитава обществения интерес.

Установеното в случая нарушение е довършено с акта на самото извършване – записването и организирането в информационната система на дружеството, както и употребата за изготвяне на

отразените във фактурите задължения. Същото е неотстранимо, поради което даването на срок за отстраняване на нарушението се явява безпредметно.

КЗЛД разполага с правомощие да даде задължително предписание, но то касае ситуации, при които администраторът не е изпълнил свое задължение, който пропуск може да санира в предоставения му срок, като извърши пропуснатите действия и обективира изискваното от закона поведение. В случая е точно обратното – извършено е действие в повече, поради което и това правомощие е неприложимо.

Наред с посочените принудителни административни мерки, законодателят е предвидил възможността да бъде наложено административно наказание – имуществена санкция. Както беше посочено, правомощията даване на срок за отстраняване на нарушението и задължително предписание са неприложими в конкретния случай. Единствено имуществената санкция, като мярка на административна принуда, се явява най-целесъобразна и ефективна мярка за защита на законовия обществен интерес. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка – реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред.

С оглед изложеното следва да се приложи административнонаказателната разпоредба на чл. 42, ал. 9 ЗЗЛД за нарушаване на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 ЗЗЛД. При определяне размера на санкцията Комисията взе предвид, че са засегнати правата на едно физическо лице, но нарушаването разпоредбата на чл. 23, ал. 1 не е първо за администратора. С решение № 2092 от 15.02.2018 г. по адм. д. № 13070/2016 г. Върховният административен съд е потвърдил решение № Ж-28/2016 г. от 21.04.2016 г. на КЗЛД, с което администраторът е санкциониран за повторно нарушение на чл. 23, ал. 1. В следствие на изложеното Комисията определя имуществената санкция в размер над минималния.

Комисията за защита на личните данни, като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство, и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № ППН-01-26/21.08.2017 г., подадена от Е.Г.Г. срещу „М.” ЕАД, за основателна;

3. На основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД налага на администратора „М.” ЕАД с ЕИК 131468980, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Кукуш” № 1, административно наказание – имуществена санкция в размер на 3 500 (три хиляди и петстотин) лв. за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

В случай че санкцията не бъде платена в 14-дневен срок от влизане в сила на решението, ще бъдат предприети действия за принудителното му събиране.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

ПРАКТИЧЕСКО РЪКОВОДСТВО ЗА ИТ СИГУРНОСТ ПРИ ОБРАБОТКАТА НА ЛИЧНИ ДАННИ

ПРЕДНАЗНАЧЕНО ЗА АДМИНИСТРАТОРИТЕ НА ЛИЧНИ ДАННИ

(най-вече от малкия бизнес)

ПРОФ. Д.Т.Н. ВЕСЕЛИН ЦЕЛКОВ

Комисия за защита на личните данни

*Университет по библиотекознание и информационни
технологии*

***Анотация:** Настоящата статия е предназначена за администраторите на лични данни от малкия/среден бизнес (малки фирми и еднолични търговци). Обобщен е опитът и добрите практики за създаване на практическо ръководство за осигуряване на сигурността на информационните системи (ИТ сигурност) и защита на личните данни обработвани в тях, в съответствие с изискванията на съществуващата правна рамка.*

ВЪВЕДЕНИЕ

Съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 и Закона за защита на личните данни вие (администраторът на лични данни, АД) имате отговорностите за защита на личната информация, която вие и вашият персонал събирате и използвате. Това изисква да има подходяща сигурност на информационните технологии и системи (ИТ) за предотвратяване на случайно или умишлено компрометиране или злоупотреба с лични данни.

Нарушаването на законодателството за защита на данните би могло да доведе до:

- наказания с глоба - до 10 или 20 млн. евро в зависимост от сериозността на нарушението;
- загуба на репутация - репутацията на вашия бизнес може също да бъде силно увредена, ако се установи недостатъчна сигурност и инциденти с високи обеми на загуба или кражба на лични данни.

Това ръководство дава практически съвети на малките фирми за това как за да поддържат ИТ системите безопасни и сигурни.

10 ПРАКТИЧНИ НАЧИНА ДА ЗАПАЗИТЕ СВОИТЕ ИТ СИСТЕМИ БЕЗОПАСНИ И СИГУРНИ

Поддържането на ИТ системите ви в безопасност и сигурност може да бъде сложна задача и изисква време, ресурси и специализирани знания. Ако обработвате лични данни, вие сте длъжни да осигурите подходящо ниво на сигурност и защита на личните данни, които обработвате.

Вие трябва да сте убедени, че съществуват рискове за вашата ИТ система и трябва да предприемете подходящи технически мерки за осигуряване на съответната защита. Мерките, които въведете, трябва да отговарят на нуждите на вашия конкретен бизнес. Те не е задължително да бъдат скъпи или обременяващи. Те дори могат да бъдат безплатни или вече налични във вашите компютърните системи в момента. Следните практически стъпки ще ви помогнат да решите как да управлявате сигурността на личните данни, които обработвате:

1. Оценете заплахите и рисковете за вашия бизнес.
2. Поддържайте основните компоненти за ИТ сигурност.
3. Защитете данните си в офиса, на преносими носители и при предаване.
4. Защитете данните си в облака.
5. Архивирайте данните си.
6. Обучете персонала и себе си (актуализирайте вашите умения и знания постоянно).
7. Обърнете внимание на проблемите.
8. Знайте какво трябва да правите.
9. Минимизирайте данните си.
10. Уверете се, че вашият ИТ изпълнител прави това, което трябва да прави.

1. Оценете заплахите и рисковете за вашия бизнес

Преди да можете да установите каква степен на сигурност е необходима точно за вашия бизнес, ще трябва да прегледате личните данни, които държите, и да оцените рисковете за тези данни. Трябва да анализирате всички процеси, които изискват от вас да събирате, съхранявате, използвате и унищожавате лични данни. Помислете колко ценна, чувствителна или поверителна е информацията и каква щета или дискомфорт може да бъде причинена на физически лица, ако има нарушение на сигурността. С ясна представа за рисковете, можете да започнете да избирате мерките за сигурност, които са подходящи за вашия бизнес. Следващата стъпка е да ги реализирате в действие.

2. Поддържайте основните компоненти за ИТ сигурност

Какъв е проблемът?

Няма нито един продукт, който да осигурява пълна гаранция за сигурността на вашия бизнес. Препоръчваният подход е да се използва набор от мерки за сигурност и контроли, които се допълват, но ще изискват постоянна поддръжка, за да се осигури подходящо ниво на сигурност.

Какво мога да направя?

Многослойният подход при изграждане на системата за сигурност може да осигури определени гаранции за сигурността и защитата на личните данни във вашите ИТ системи.

Многослойният подход на системата за сигурност обхваща:

- Защитни стени, маршрутизатори и интернет портали;
- Защитена конфигурация;

- Контрол на достъпа;
- Защита от вируси и зловреден софтуер;
- Управление на поправките и актуализацията на софтуера;
- Тестване на компютърната сигурност.

Защитни стени, маршрутизатори и интернет портали

Защитни стени

Защитната стена ще бъде първата ви линия на защита срещу навлизане от Интернет. Персоналната защитна стена е онази клапа между офиса и Интернет, която предотвратява достъпа от Интернет до мрежата. В същото време защитната стена маскира всички информационни и други активи, намиращи се от вътрешната страна на стената. Защитната стена алармира, когато някой се опитва неразрешено да премине стената и да получи достъп до ресурсите на компютъра. Добре конфигурирана защитна стена може да спре нарушенията, преди да проникнат дълбоко във вашата мрежа.

Маршрутизатори

На пазара съществува множество от добри устройства за маршрутизация и изборът на едно от тях зависи от следните основни фактори:

- Възможности;
- Брой потребители;
- Поддръжка;
- Гаранция;
- Документация;
- Простота на инсталиране и конфигуриране;
- Сигурност (важно е поддържането на много нива на сигурността);
- Цена.

Голяма част от устройствата не изискват актуализация всяка година поради специфичните им функции. Добра практика е да се проверява за актуализация на фърмуера на тези устройства. Всички тези устройства не поддържат всички функции за защитните стени и много често единствената функция е преобразуването на мрежовите адреси (NAT). Ако често се свързвате с други мрежи и системи (Интернет), възможността за изграждане на виртуални частни мрежи (VPN) е много препоръчителна.

Интернет портали

Един интернет портал може предотврати достъпа на потребители до уеб сайтове или други онлайн услуги, които предоставяте в организацията ви, и които представляват някаква заплаха или нямат кредит на доверие.

Защитена конфигурация

Почти целият хардуер и софтуер ще изискват някои настройки в нивата за сигурност и на конфигурацията, за да се осигури най-ефективната защита. Трябва да премахнете неизползваните софтуер и услуги от вашите устройства с цел намаляване броя на потенциалните уязвимости. За по-старите версии на някои широко разпространени софтуерни продукти са добре документирани уязвимостите в сигурността. Ако не ги използвате, то е много по-лесно да ги премахнете, отколкото да се опитате да поддържате актуални средствата за отстраняването на уязвимостите.

Уверете се, че сте променили паролите по подразбиране, използвани от софтуер или хардуер - те са добре известни от производителите и на нападателите.

Контрол на достъпа

Ограничавайте достъпа до вашата система от потребителите и източниците, на които вие гласувате доверие, като спазвате следните основни принципи:

- „Необходимост да се знае“;
- „Необходимост да се сподели“;
- „Задължен да сподели“.

Всеки потребител трябва да има и да използва собствено потребителско име и парола. Всеки потребител трябва да използва профил, който има разрешения, подходящи за работата, която той извършва по това време.

Трябва също така да използвате само администраторски акаунти, когато е абсолютно необходимо (напр. за инсталиране на известни и доверен софтуер).

Една груба атака срещу паролата е общоприет метод атака, може би дори от случайни потребители, които се опитват да получат достъп до вашата безжична мрежа (Wi-Fi), така че трябва да наложите политика за:

- Силни пароли;
- Ограничаване на броя неуспешни опити за влизане;
- Прилагане на политика за регулярни промени на паролата (време на валидност).

Паролите или другият достъп трябва да бъдат анулирани незабавно, ако член на персонала напусне организацията или отсъства за дълги периоди от време.

Защита от вируси и зловреден софтуер

Трябва да имате антивирусни средства или продукти против злонамерен софтуер за редовно сканиране на мрежата и за предотвратяване или откриване на заплахи. Също така ще трябва да сте сигурни, че те се пазят в актуално състояние и включват и мониторинг на файловете, в които те са. Вие също трябва да сте сигурни, че получавате, реагирате и действате въз основа на всички сигнали, издадени от защитата от вируси и злонамерен софтуер.

Една добра антивирусна софтуерна програма, правилно конфигурирана и своевременно актуализирана, стартирана върху всички компютри и сървъри в офиса, е основна стъпка за изграждането на компютърната сигурност. Първият въпрос е свързан с избора на добра антивирусна софтуерна програма. Четири са основните фактори, които трябва да бъдат оценени:

- Възможности;
- Реална производителност;
- Цена (целесъобразно да се вземе в предвид не само цената на придобиване, а цената през целия жизнен цикъл на използване на програмата, включително и актуализациите);
- Придобити сертификати.

За осигуряване на информацията по-съществена роля имат възможностите и реалната производителност.

Честота на актуализация

Честотата на актуализация на антивирусния софтуер е променлива, зависи от много фактори, но основният фактор е времето и честотата на използването на персоналния компютър. Най-общо честотата на обновяване може да бъде:

- Седмично – ако вие използвате Интернет един час на ден или по-малко;
- Дневно – ако вие използвате Интернет поне един час всеки ден;
- Постоянно – ако използвате Интернет интензивно или сте свързан с компютърната сигурност и ако това е възможно и се поддържа от производителя на антивирусния софтуер.

Препоръчва се смяната на режимите на сканиране от сканиране в реално време към ръчно сканиране когато се проверяват на всички файлове. Натоварването на системата ще бъде незначително в сравнение със загубата, изтриването или разрушаване на данни, или времето, което е необходимо за възстановяване на системата или финансовите загуби.

Управление на поправките и актуализацията на софтуер

Компютърното оборудване и софтуер трябва редовно да се поддръжат, за да се поддържа изправно и да се фиксират всички уязвимости в сигурността.

Поради непрекъснатото откриване на пропуски и уязвимости в сигурността на операционните системи, трябва да актуализирате операционната система, независимо от това кой е нейният производител. Всичко това се отнася и за вашите приложения, включително и браузърите.

Софтуер за защита, като антивирусен и антизлонамерен софтуер, се нуждае от редовни актуализации за да продължи да осигурява адекватна защита.

Поддържайте софтуера си актуален, като редовно проверявате за актуализации и тяхното прилагане. Повечето софтуер може да се актуализира автоматично. Ако вашата система е на няколко години, трябва да прегледате защитата, която имате, за да се уверите, че тя все още е адекватна.

Тестване на компютърната сигурност

Съществуват много средства за тестване и анализ на компютърната сигурност. Някои от тях са базирани на Майкрософт операционна система, а други на Линукс (Linux). Най-общо тестването се извършва в две направления:

- Тестване за актуалност на актуализациите:
- На операционната система;
- На приложенията;
- Тестване за уязвимости.

3. Защитете данните си в офиса, на преносими носители и при предаване

Какъв е проблемът?

Физическата сигурност на оборудването в офиса е важен елемент от сигурността. Счита се, че преносимите носители на информация (преносими компютри и памети), съдържащи лични данни, са подложени на сериозни заплахи, тъй като могат да бъдат откраднати или загубени, когато са извън офиса и това би било сериозен пробив в сигурността.

Трябва да се уверите, че личните данни на вашите системи са защитени от тези видове заплахи. Също така можете да предотвратите или ограничите тежестта на нарушенията за защита на данните, като разделите или ограничите достъпа между вашите мрежови компоненти. Например, ако можете да

ограничите обработката на лични данни в конкретен раздел от вашата мрежа, може да сте в състояние да намалите обхвата на необходимите мерки за сигурност. Също така трябва да гарантирате, че същото ниво на сигурност се прилага към личните данни на използваните устройства във офиса. Много нарушения на данните произтичат от кражба или загуба на устройство (например лаптоп, мобилен телефон или USB устройство), но трябва да имате предвид и сигурността на данните, които изпращате по имейл или по пощата. Разрешаване на неидентифицирани устройства да се свързват с вашата мрежа или използването на преносими устройства в неакредитирани мрежи извън вашият офис може също така да изложи на риск личните данни.

Какво мога да направя?

Можете да увеличите физическата сигурност на вашия офис, включително съхраняване на сървърите ви в отделна стая с добавена защита. Резервни устройства, компактдискове и USB устройства не трябва да се оставят без наблюдение и трябва да бъдат заключени, когато не се използват. Можете да се уверите, че личните данни не са на достъпно място или че е подходящо те да бъдат съхранявани така, че да не могат да бъдат достъпни в случай на неправомерни действия.

Защитете данните си от загуба или кражба. Добрите практики са системите за контрол на достъпа и криптиране.

Криптирането е средство за гарантиране, че данните могат да бъдат достъпни само от оторизирани потребители. Обикновено, ключ или парола са необходими за «отключване» на данните. Можете да намерите повече информация за избора на правилното шифроване в специализираните електронни страници. Криптирането може да се използва в много различни форми и начини на защита при различни обстоятелства, като:

- Пълното дисково криптиране означава, че всички данни са криптирани и компютърът е шифрован.
- Шифроването на файлове означава, че могат да бъдат отделни файлове, които да бъдат шифровани.
- Някои програми предлагат защита от пароли, за да спрат хората, които правят промени в данните, но това не може да спре крадец да чете данните. Уверете се, че знаете точно каква защита е необходима за вашите данни.

Някои мобилни устройства поддържат дистанционно изключване или почистване на данните. Това ви позволява да изпратите сигнал до изгубено или откраднато устройство за откриване и, ако е необходимо, сигурно да изтриете всички данни. Вашите устройства обикновено трябва да бъдат предварително регистрирани да използват такава услуга.

Ако позволите на служители или други потребители да се свържат със собствените си устройства към вашата мрежа, това ще увеличи обхвата на рисковете за сигурността и тези случаи също трябва да бъдат разгледани.

4. Защитете данните си в облака

Какъв е проблемът?

Има широк спектър от онлайн услуги, много от тях са включени в днешните смартфони и таблети, които изискват от потребителите да прехвърлят данните на отдалечени изчислителни ресурси - известни като Облакът.

Обработването на данни в облака представлява риск, защото личните данни, за които отговаряте, ще бъдат извън вашата мрежата и ще ги обработват в системи, управлявани от вашия доставчик на облачни услуги. Затова се нуждаете от оценка на мерките за сигурност, които доставчикът на облака е в състояние да гарантира, че са подходящи.

Какво мога да направя?

Уверете се, че знаете какви данни се съхраняват в облака и какви услуги се използват, особено тези, насочени към потребителите, и които включват облачни услуги за архивиране или синхронизирани услуги, включени по подразбиране.

Помислете за използването на удостоверяване с два фактора, особено за отдалечен достъп до вашите данни в облака. Можете да намерите повече информация за използването на облачните услуги при вашия доставчик.

5. Архивирайте данните си

Какъв е проблемът?

Ако пострадате от природно бедствие като пожар, наводнение или кражба, трябва да можете да възстановите работоспособността на информационната си система възможно най-бързо. Загубата на лични данни също е нарушение на закона.

Злонамереният софтуер може също да наруши достъпа до вашите данни. Известен като „ransomware”, този вид злонамерен софтуер може да шифрира всичките ви данни и да ви предоставят единствена възможност за декриптиране на данните след изплащане на откуп.

Какво мога да направя?

Трябва да имате надеждна стратегия за архивиране на данни както за защита от бедствия, така и от злонамерен софтуер, като например ransomware. Резервните копия не трябва да се съхраняват по начин, който ги прави постоянно видими за останалата част от мрежата. Ако те са видими, тогава те могат да бъдат криптирани от злонамерен софтуер или файловете да бъдат случайно изтрити. Поне едно от вашите резервни копия трябва да бъде извън мрежата.

6. Обучете персонала и себе си (актуализирайте вашите умения и знания постоянно)

Какъв е проблемът?

Вашите служители може да имат ограничени познания за кибер сигурност, но те могат да бъдат вашата крайна точка на защитата срещу атака. Случайно разкриване или човешка грешка също са водещи причини за нарушаване на личните данни. Това може да се дължи на просто изпращане на имейл до неправилен получател или отваряне на прикачен файл към имейл, съдържащ злонамерен софтуер.

Какво мога да направя?

Служителите на всички нива трябва да знаят какви са техните роли и отговорности. Обучете персонала си да разпознава заплахи като имейли за фишинг и друг злонамерен софтуер или го предупредите за рисковете, свързани с публикуването в социалните мрежи на информация, свързана с вашите бизнес дейности.

Усъвършенстването на знанията и уменията в областта на компютърната сигурност е постоянна, много важна задача и един от основните фактори за успех. Възможните начини за постигане на целта са:

- Обучение;
- Самоподготовка;
- Консултации;
- Натрупан опит.

Трябва да насърчавате общата осведоменост за сигурността във вашата организация. Една култура, която се съобразява със сигурността, вероятно ще бъде и стъпка напред за идентифициране на рисковете за сигурността.

Също така трябва да поддържате вашите познания за актуалните заплахи, свързани със сигурността, като следите бюлетините за сигурност или бюлетините от организации, свързани с вашия бизнес.

7. Обърнете внимание на проблемите

Какъв е проблемът?

Кибер престъпниците или злонамереният софтуер могат да атакуват системите ви и да останат незабелязани дълго време. Много хора намират, че те са били атакувани, когато е твърде късно, макар че е имало предупредителни знаци и сигнали.

Какво мога да направя?

Проверявайте редовно съобщенията си от софтуера за защита, контрол на достъпа, дневниците и другите системи за отчитане, които имате. Също така трябва да действате по всички сигнали, които са издадени от тези мониторингови инструменти.

Уверете се, че можете да проверите какъв софтуер или услуги са работещи във вашата мрежа. Уверете се, че можете да определите дали има нещо, което не трябва да бъде.

Провеждайте редовни сканирания за уязвимост и тестове за проникване. Сканирайте системите си за известни уязвимости - уверете се, че се справяте с установените уязвимости.

8. Знайте какво трябва да правите

Какъв е проблемът?

Добрата политика ще ви позволи да се уверите, че адресирате рисковете по правилен и последователен начин. Добре написаните политики трябва да се интегрират добре с бизнес процесите.

Някои организации нямат адекватни нива на защита, тъй като не използват правилно сигурността, която вече имат и която не винаги са в състояние да използват когато има проблем. Вие също трябва да помислите какви действия трябва да предприемете, ако установите нарушение на сигурността на данните. Доброто управление на инцидентите може да намали щетите и вредите, причинени на отделни физически лица.

Какво мога да направя?

Прегледайте какви лични данни обработвате в момента и какви са средствата за защита, които имате. Уверете се, че сте съвместими с всички индустриални изисквания или с други правни изисквания.

Документирайте контролите, които сте установили и идентифицирайте, където трябва, необходимостта от подобрения. Щом бъдат направени подобрения, продължете да следите контролите и да правите корекции, където е необходимо.

Разгледайте рисковете за всеки вид лични данни, които обработвате и как ще управлявате всяко нарушение на сигурността на данните. По този начин можете да намалите въздействието, ако се е случило най-лошото.

Трябва също така да имате политика за приемливо използване и обучение на персонала, така че той да знае своите отговорности за защита на данните.

9. Минимизирайте данните си

Какъв е проблемът?

Правната рамка твърди, че личните данни трябва да бъдат точни, актуални и съхранявани за не повече от необходимото време. С течение на времето може да сте събрали големи количества от лични данни. Някои от тези данни може да не са актуални, да са неточни или вече да не са полезни.

Какво мога да направя?

Решете дали все още се нуждаете от данните. Ако го направите, уверете се, че те се съхраняват на правилното и защитено място.

Ако имате данни, които трябва да съхранявате за архивни цели, но не е необходимо да имате редовен достъп, целесъобразно е да ги преместите на по-сигурно място. Това ще ви помогне да предотвратите неразрешен достъп до тези данни.

Ако имате данни, които наистина не ви трябва, трябва да ги изтриете. Това трябва да съответства на политиките ви за запазването на данните и политиките за унищожаване. Може да се нуждаете от специализиран софтуер или специални устройства за това.

10. Уверете се, че вашият ИТ изпълнител прави това, което трябва да прави

Какъв е проблемът?

Много малки предприятия изнасят някои или всичките си ИТ системи към външна страна (доставчик на ИТ услуги). Трябва да сте сигурни, че доставчиците обработват вашите данни най-малко на едно и също ниво на сигурност, каквото бихте направили вие.

Какво мога да направя?

Поискайте одит за сигурността на системите, съдържащи вашите данни. Това може да помогне да се идентифицират уязвимости, които трябва да бъдат разгледани.

Прегледайте копията на оценките за сигурността на вашия ИТ доставчик. Ако е уместно, посетете офисите на вашия ИТ доставчик и се уверете, че те са както очаквате.

Проверете договорите, които имате. Трябва да са в писмена форма и трябва да се изисква от вашия изпълнител да действа само по ваши указания и да спазва определени задължения от закона.

Не пренебрегвайте изхвърлянето на активи - ако използвате изпълнител да изтриете данни и да се разпоредите или да рециклирате ИТ оборудване, уверете се, че го прави адекватно. Може да бъдете отговорен, ако събраните от вас лични данни са извлечени от старото ви ИТ оборудване, когато бъде препродадено.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

В представената статия са отразени вижданията и дългогодишния опит на автора по прилагане на правната рамка за защита на личните данни. Обобщени са и добрите практики на Националната Агенция за Сигурност на Съединените Американски Щати и Надзорния орган за защита на данните на Великобритания. Авторът е убеден, че прилагането на стъпките за гарантиране на сигурността на ИТ системите ще бъде в помощ на Администраторите на лични данни власт (най-вече за средния и малък бизнес) и ще способства за еднаквото разбиране и тълкуване на изискванията на Регламента, за постигане на обща убеденост и практически действия за защита на правата и неприкосновеността на гражданите.

ЛИТЕРАТУРА

1. Регламент (ЕС) 2016/697 на Европейския парламент и съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО Конвенцията на Съвета на Европа за защита на гражданите по отношение на автоматичната обработка на личните данни
2. Целков, В., Н. Стоянов и О. Исмаилов, Международни стандарти и добри практики за защита на информацията, За буквите – О писменехъ, София, 2010, 231 стр., ISBN 978-954-8887-67-0
3. Целков, В., Н. Стоянов и О. Исмаилов, Управление на риска, тестване и оценка на мрежовата и информационна сигурност, „За буквите – О писменехъ”, 2016 г., 250 стр., ISBN 978-619-185-159-1
4. Целков, В. и О. Исмаилов, Сигурност на информацията, „За буквите – О писменехъ”, 2017 г., 216 стр., ISBN 978-619- 185-253- 6
5. Tselkov V., New Challenges for Privacy and Personal Data Protection in Digital World, Regional Conference “Privacy in Digital Age”, 27-28 January 2015, Pristina, Kosovo
6. NSA’s INFOSEC Assessment Methodology (IAM)
7. Guide to the General Data Protection Regulation (GDPR), Information Commissioner’s Office, UK, 2018
8. A practical guide to IT security), Information Commissioner’s Office, UK, 2018

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Цветелин Софрониев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 4 (73) 2018 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

*Разпространява се в електронен вид***ISSN 2367-7759**